THE
Sacred Heart College
ANNUAL

THEVARA, 1958

COR RECTUM INQUIRIT SCIENTIAM

"A RIGHTEOUS HEART
SEEKETH AFTER KNOWLEDGE"

THE

SACRED HEART COLLEGE

ANNUAL

THEVARA

Vol. XIII

1958

Licence No. 1/1121.

Edited by Fr. Victorian T. O. C. D. and
Printed & published by P. I. Joseph at the Little Flower Press,
THEVARA, ERNAKULAM-3.

MAGAZINE COMMITTEE

President:
VERY REV. FR. FRANCIS SALES T. O. C. D.

Secretary:
REV. FR. MELESIUS T. O. C. D.

Editor:
REV. FR. VICTORIAN T. O. C. D.

Staff Representatives

Sri. S. Krishnamurthy *(English)*
,, Mathew Ulakamthara *(Malayalam)*
,, P. K. Narayanan Nair *(Hindi)*
,, K. J. Cyriac *(Economics and History)*
,, M. V. Varghese *(Chemistry)*
,, M. K. Abraham *(Physical Edn)*

Student Representatives

M. C. Jameskunju IV U. C.
Chairman, College Union
K. T. Xavier IV B. Com.
Secretary, College Union
V. J. Pappachan IV B. Sc.
Chairman, C. S. U.
P. M. John III U. C.
Secretary, C. S. U.

CONTENTS

No.	Title	Author	Page
1.	Editorial		3
2.	Annual Report		4
3.	List of Successful Candidates		7
4.	List of Academic Prize-winners		9
5.	Over a Cup of Tea	*N. V. Rama Iyer, M. A.*	11
6.	A Ghost Hunt	*P. K. Chacko, I B. Sc.*	13
7.	Science and the Common man	*S. V. Jose Pre. Uni.*	16
8.	Are Machines ahead of the Brain	*George Paulose Pre. Uni.*	18
9.	Influence of Algebra in Mathematics	*P. V. John III B. A.*	19
10.	The Problem of Unemployment	*Ramdas Baliga IV B. Com.*	20
11.	Love is Celestial	*K. T. Xavier IV B. Com.*	23
12.	Patricia	*C. E. Antony III B. A.*	24
13.	Genius or Idiot or Giant or Dwarf	*N. Appukuttan M. Sc.*	27
14.	The Adventures of an Umbrella	*E. A. Thomas IV B. A.*	32
15.	The Modern Concept of Banking	*C, Prabhakaran Kartha IV B. Com.*	34
16.	A Maid's tragedy	*C. P. Varghese I B. Sc.*	36
17.	Copper in the Atomic age	*U. K. Menon IV B. Sc.*	37
18.	Shakespeare's Treatment of Moral Problems	*S. Krishnamurthi M. A.*	39
19.	The Sky Atlas	*M. D. Joseph IV B. Sc.*	43
20.	Our Educational Tour to North India	*Stanely Fernandez B. Com. D. S. S.*	45
21.	ചാറത്സ് ഡാർവ്വിൻ	*Mathew Kunnemuri III B. Sc.*	47
22.	വസന്തരാവും വനഗായകനും	*T. K. Seethy Pre Uni*	50
23.	പുള്ളരപ്പെട്ടു	*P. A. Joseph III B.A.*	51
24.	ഭാരതസംസ്കാരം	*K. A. Ayyappan IIIB. A.*	54
25.	ആശാൻ തപചിന്തയിലൂടെ	*K. N. Gopinathan Pre. Uni.*	55
26.	'ലീല'യുടെ ലീല	*Antony Thevarvattam III B. Com.*	57
27.	ശവപ്പെട്ടി	*K. Gopinathan Pre. Uni.*	61
28.	ചരിത്രത്തിലൂടെ ശാസ്ത്രത്തിലേക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടം	*Thankappan pandalai Pre. Uni.*	62
29.	കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സിംഹാസനത്തിൽ	*V. C. Sidharthan III U. C.*	65
30.	സംസ്കൃതഭാഷയും കാളിദാസകൃതികളും	*R. Pavithran Thuravoor*	67
31.	'കൊച്ചു മകൾ'	*Zacharias Mathew. I B. Sc.*	69
32.	"കവി കുഞ്ഞുരാമ"മായി ഒരു മണിക്കൂർ പ്രേതമെഴുതിയിട്ട്	*Mavaumkal Thankappan IV B. A.*	70
33.	അദ്ധ്യയനഭാഷ മലയാളം	*J. L. Panjikaran Pre. Uni.*	72
34.	ഒഴിവുകഴിവ്	*K. S. Joseph III B. A.*	74
35.	മാൻസിങ്ങിന്റെ നാട്ടിലൂടെ	*K. Muraleedharan Pre. Uni.*	74
36.	Mere Devata	*G. Balakrishna Prabhu I B.Com.*	75
37.	Milan (Ek Aswadan)	*K. J. Joseph*	76
38.	The College Union Report		79

39. The Report of the C.S.U. ....
40. Report of the Sodality 83
41. Social Service League 85
42. Branch Associaations 87
43. Report of the Annual Sports 91
44. Hostel Reports 93
45. Exchanges 98

ADVERTISEMENTS

Bharat Cafe	VII	Kerala Tutorial College	VI
Bharat Studio	V	Leela Stores	III
Chandrika Soap	IX	Mascot classes	XI
Cochin All Sports	II	Metropolitan College	I
Cochin Cafe	VIII	Mathurdas	XIII
Cochin Stationaries	III	Mental Nursing Home	XIV
Dass Sports	97	Popli Brothers	IX
Doric Pen	IV	Ramalingaier	VIII
Free India	XII	Royal Studio	XIV
Gervas John & Co.	V	St. Mary's Industrial Mart	III
Hindustan Hardware Stores	X	Uberoi Limited	XII
Iris Ink	II	Unique Trading Corporation	XIV
Kattookaran Book Stall	VIII		

In Memoriam

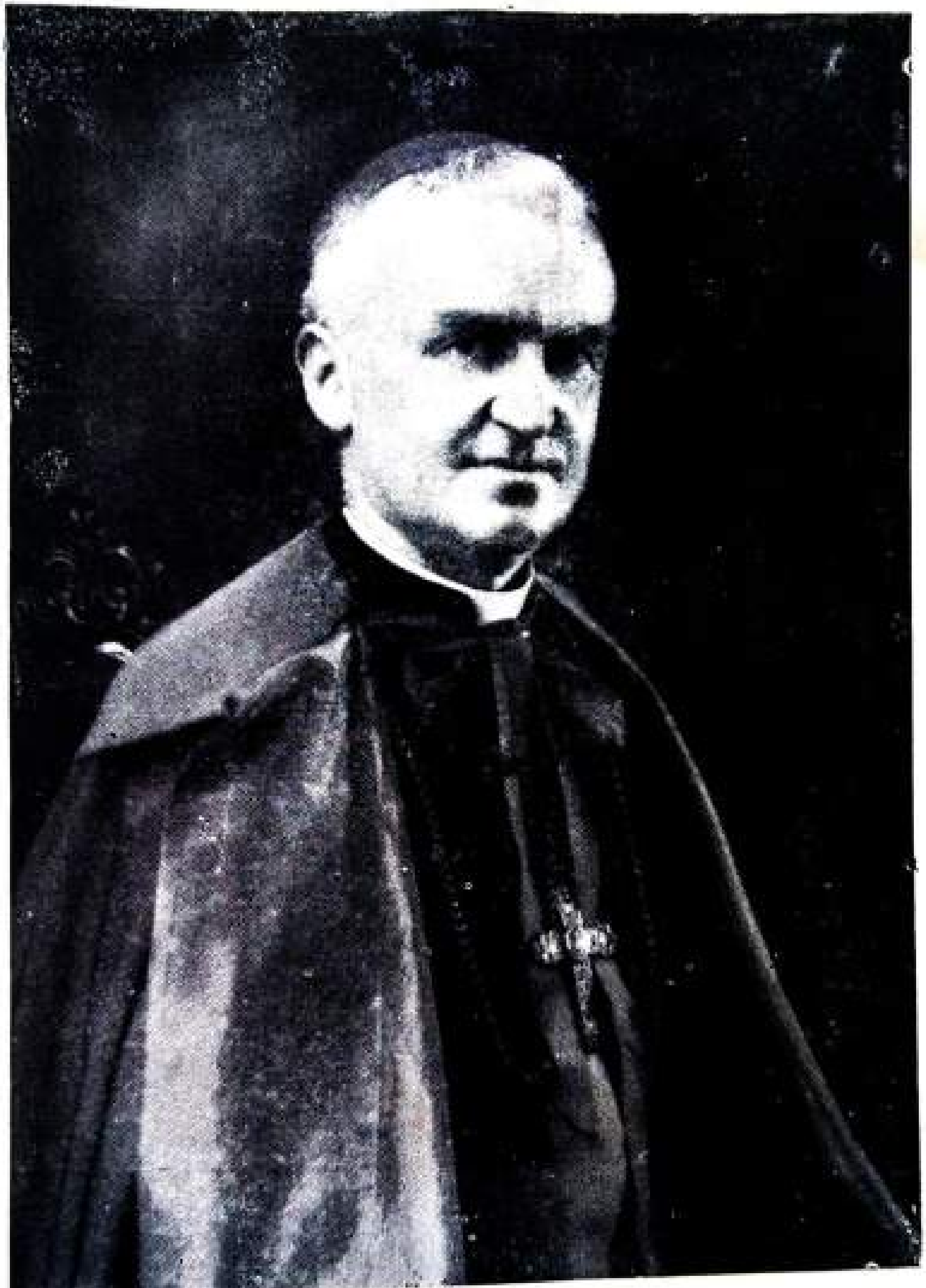

THE LATE ARCHBISHOP MOST REV. LEO PETER KIERKELS, C. P.

The First Apostolic Internuncio in India,
who blessed the College Buildings in May 1944.

R. I. P.

EDITORIAL

THE LATE ARCHBISHOP LEO P. KIERKELES

The sad news of the demise in Rome of Archbishop Leo Peter Kierkeles C. P., former Apostolic Internuncio in India, on the 7th November, after a brief illness, was received with deep regret at the Sacred Heart College.

There has been an intimate relation between His Excellency and this College. He took keen interest in the welfare and progress of the Carmelite Congregation in general and of this College in particular. When the idea of starting a First Grade College at Thevara was brought to His Excellency's notice, he welcomed the new venture and blessed it with his paternal heart. As is natural to huge undertakings like this, the authorities concerned had to face several difficulties and hardships. On all those occasions, His Excellency was a beacon light and a tower of strength. In May 1944 His Excellency Himselt blessed the College buildings and this clearly shows how near and dear this institution was to his paternal heart. We remember with eternal gratitude the financial help His Excellency secured for this College from the Holy See. His Excellency was watching with paternal affection the steady progress of this institution. Even after His leaving India due to ill health, His Excellency did not fail to keep in touch with the College and it's activities.

With his penetrating intellect he saw the problem quite clearly and the solutions he gave, were the happiest. The work he has set his hands to. must be done, come what may. He paused, he thought, he prayed he consulted, before he took a plunge; and once he took a plunge, nobody could dissuade him. The services he rendered to the Churchin India are remarkable. During his term of office, the Church made striking progress.

His Excellency was not a man to do things by halves. An intensely keen vision and logical temper drove him to study all the implicationts of this country. The greatest achievements during his period were the establishment of the Catholic Bishops' Conference in 1945 and the First Plenary Council of India held in January 1950. His Excellency was a scholar with an intimate knowledge of men and matters of the country. He identified himself with all Catholic endeavour for the consolidation and growth of the Church in the vast territory of the Apostolic Delegation of the East Indies and represented the person of the Sovereign Pontiff ably and worthly. India will never forget His Excellency.

The Sacred Heart College will ever cherish the memory of His Excellency the Most Rev. Leo Peter Kierkelee the Apostolic Internuncio in India, with profound gratitude and veneration. May his dear soul rest in peace.

COLLEGE REPORT

(Read by the Principal on 10th February 1958)

It is my pleasant duty, in the first place, to accord a cordial welcome to the distinguished President of the day. The Hon'ble Sri Kamaraj Nadar needs no introduction. An acute politician and statesman, he had made his mark, not only in the minds of the people of the State of Madras, of which he is the Chief Minister, but also, in the whole of our Indian Republic. This is the first time that he is honouring an educational institution in Ernakulam and we are singularly fortunate that he has found it convenient to preside over our College Day celebrations and to give away the prizes. Our continuing affiliation and intimate attachment to the illustrious University of Madras, have naturally linked us up with the State of Madras, and the Metropolitan City in which our University is situated. Hence, the presence of the Hon'ble Chief Minister Sri Kamaraj Nadar in our midst to-day, is received with legitimate pride and joy. If and when the idea of a Southern State were to materialize, we hope we will have the privilege of claiming continued association with you. On behalf, therefore, of the Management, staff and students of our College Union, I have the honour and pleasure to offer you, Honourable Sir, a most hearty welcome.

I extend my welcome to all the distinguished guests gathered here and particularly, to our venerable Fr. Provincial, Very Rev. Fr. John Berchmans C. D., Our Patron who has deeply at his heart the interest of this institution.

Before I proceed to present to you with the Annual Report, as scheduled in the programme, I feel it would not be out of place to throw a hint at the motivation behind the educational policy we follow. We believe with an eninent modern educationalist of inter-national reknown that: "We shall have better citizens and certainly better leaders of the society, if we have remained true to our ideal of our education, as education to our task of disciplining the intelligence, conscience, taste and social sense of our students, so that their minds can readily distinguish truth from falsehood; their conscience right from wrong; and justice from injustice; their taste what is fair from what is foul; their social sense what they owe to themselves as persons and what they owe to the society in which they live." We want our citizens to be scholars in the sense of persons disciplined in the human faculties that give them human dignity. We would like, in other words, our citizens to be perfect gentlemen. We want to give to our world of to-day and tomorrow, men who can think like the Athenian philosophers, behave like the best citizens of Ancient Rome and love their Creator and God above everything. We have been striving to adapt the curriculum of studies and the syllabii of the University of Madras on the basic principles of dependants of man upon God, of individual dignity of every human personality, of the social nature of man, of the dignity of labour, of the sacredness of human relationship, of the material and spiritual inter-dependant of all men, of the obligation of all men to use the resources of the earth according to God's plan and above all, of the unity of mankind. I am happy to state that our staff and students have been reacting helpfully in a considerable degree to achieve the above-mentioned goal.

With a view to help our students and in keeping with the principles cited above, a

Tutorial System envisaging a personal and intimate human relationship between the tutor and the pupil, was introduced during the year under review. The members of our staff gave their full co-operation and support to make the effort a success by their contacts with the pupils entrusted to them and by the pains they have undergone to submit a report to the Principal. It is the prayerful hope and desire of your humble servant that by means of this system, our teachers and the pupils would realise what Samuel Johnson wrote about his own Tutor William Jorden at Pembroke: "Whenever a young man becomes Jorden's pupil, he becomes his son."

Now, I must proceed to the discharging of my important duty of the day to give you a report of the year's activities of the College.

Strength—On account of the suppression of the Intermediate course, it was feared that there would be a terrific deficiency in the strength of the College, but I am happy to report, thanks to the good name of our Mother University of Madras, we have not been hit so badly. Our present strength is 1,015 as against last year's strength of 1,183.

Change of Staff— Leaving out the few changes affected on the staff of demonstrators and tutors, we had only very few changes from what I have reported last year. Quite logically we had to drop out Logic from the curriculam of studies for want of students, and consequently, the services of Mr. P. G. Mathew, one who has been with us from the very beginning of this College, had to be dispensed with. Mr. Mathew was a philosopher and a teacher and was doing his job ably and well. Three of the distinguished members of our staff M/s M. Induchudan, M.A. Antony Joseph, M A., and P. P. Devassy have left us, as they have secured a more covetable job in the Government service. I have to place on record my high appreciation for the invaluable services and the mark they have made on our institution in general, and on their respective departments in particular. Mr. O. P. Kurien of the English Department has gone overseas for his higher studies and Mr. K. J. Joseph, M. A., was appointed in his place as lecturer. In the Botany Department, Mr. T. U. Joseph, M. Sc. was promoted as Professor and Mr. M. K. Jose, M. A., was appointed lecturer, M/s. T. U. Abraham Thomas, M. Sc. and Joseph Mani, B. Sc. (Hons.) were appointed lecturers in the departments of Zoology and Physics respectively.

While thanking those who have left us for the sacrifices, and meritorious work on behalf of this institution and our students, I wish them long life and brighter future.

Principals of Colleges usually present a profit and loss account of the University Examination results on College Day like this. But, I am making a slight departure from this tradition and briefly state that we have maintained our traditionally high standard in the University Examination in all the Departments and I take this opportunity to congratulate our veteran staff who were mainly responsible for this happy state of affairs.

Our Victories— Our College has broken records in scoring a spectacular victory in the University Examination results of the Departmet of Zoology. We presented 21 candidates for the B. Sc. Degree Examination. All came out successful, scoring a cent percent result—3 placed in third class, 14 second classes and 4 first classes holding ranks of first, second, third and fourth in the whole University of Madras.

I avail myself of this opportunity to congratulate the students who brought such victories to our institution and also the

able staff of the Dept. of Zoology, headed by the veteran Professor Sri P. Narayana Menon.

Mr. O Lukose of the IV B. A. class has won the first prize in the Inter-Collegiate Elocution competition in Malayalam, held under the auspices of the University of Madras. This is the 3rd time we are securing this enviable privilege. My hearty congratulations to Mr. Lukose, who has won this prize a second time.

In the field of games & sports also, we have tried to keep up our high standard, under the able guidance of our Physical Director, Mr. M. K. Abraham, an old boy of our College, who has joined our staff early this yerr. In the Volley ball, our able team reached up to the Finals in the Inter-Collegiate Volley ball Tournaments of the University of Madras.

College Union— Our College Union was very active during the year under review, as you will presently hear from the Union Chairman. I avail myself of this occasion to place on record the disciplined way in which our students conducted their extra-curricular activities and the ability with which Mr. Jameskunju, the Chairman, and his colleagues managed the affairs of the Union.

Social Service— From the very beginning of the College, we have given a prominent place for Social Service. The starting of the Diploma Course in Social Service has only strengthened our position in the field of Social Service. During the year under report, a Community Centre with provisions for the various fields of service, was inaugurated. Mrs. Durgabhai Deshmukh paid glorious tributes to the Social Service League of the College. I am really proud of the members of our Social Service League, who have done an excellent job in helping the poor and miserable of the locality, under the able leadership of Prof. K. J. Cyriac.

Finance— It is not my intention to molest this assembly with the financial worries of the Management. Ever since the foundation of the College, the Management were lavishly spending on an average of 2 lakhs of Rupees on the building and equipment every year. In this year of Report, we have spent about 3½ lakhs of Rupees bringing the total expenditure of 3 million Rupees, incurring several lakhs of rupees of debts.

Volunteer Corps— On account of our affiliation with the University of Madras, the Kerala Govt. has not enabled us to start a National Cadet Corps in our College. To fill in this gap, we have, under the efficient training of M/s. T. C. Mathew and K. C. Jacob, officers in charge, formed a Volunteer Corps, which has added a lustre to the various functions held in the College and which has helped the members of the Corps to discipline themselves. My cordial thanks to the officers and the cadets.

New Courses— We have applied to the University of Madras, for affiliations in M. Sc. Zoology M. A. (Econ.), M. Com., and M. S. W. I am pleased to report that Rev. Fr. Theobald C. D., will return to us with a Ph. D., in Science, next year, when we hope to introduce a course in Marine Biology.

I may also mention that the Management is planning to introduce in our College, parttime courses in fine Arts including Typewriting, Shorthand, Book-keeping etc. and Diploma courses in Civil Mechanical and Electrical Engineering.

In conclusion, I raise my heart in profound gratitude towards the Most Sacred Heart of Jesus, to whom, this College is dedicated for all the blessings of a prosperous, bright and successful year.

COLLEGE UNION COMMITTEE

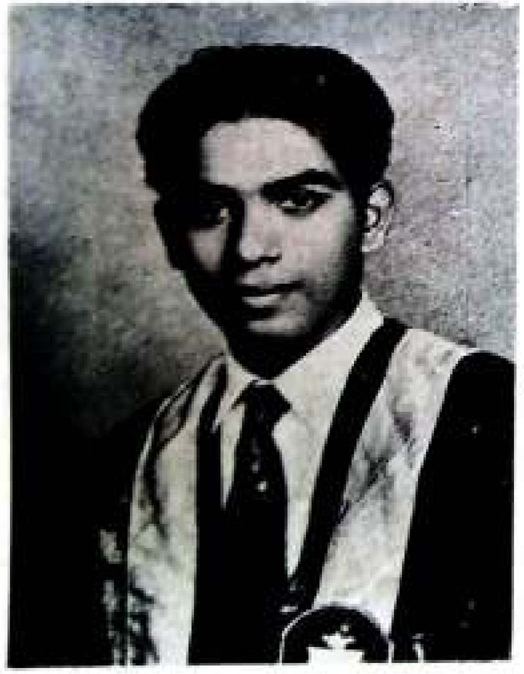

Chairman,
James Kunju IV U.C.

Secretary
K. T. Xavier IV B.Com.

RARE AND SINGLE! NOBLE AND FEW.

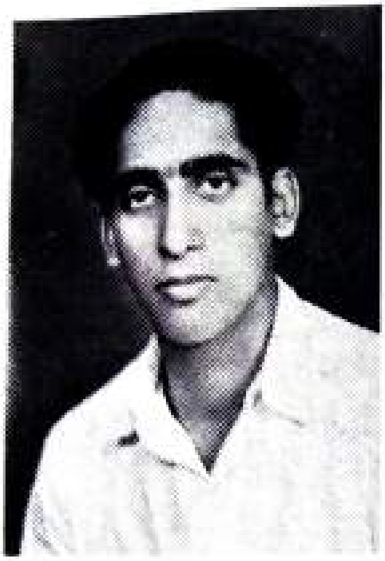

O. Lukose IV B.A.
Winner in the Inter-collegiate Malayalam Elocution Contest held in Madras.

M. A. Thomas IV B.A.
Winner: Fr. Theobald Gold Medal.

M. V. John B.A.
Winner:
Mathulla Memorial Gold Medal.

K. K. Ishy B.Sc.
First Class. First in the University.
Winner:
Fr. John Berchmans' Jubilee Memorial Gold Medal.

V. V. Lukose IV B.A.
(New Record in Hammer Throw.)

E. P. Peter I B.Sc.
Senior Champion. (New Records in High Jump & Hop-Step and Jump.)

LIST OF SUCCESSFUL CANDIDATES 1957

Pre-University Class.

Antony P. C.
Chandy V. E.
Cheriankunju P. C.
George P. V.
John P. J.
John T. R.
Jose P. C.
Jose Thamas Payappilly.
Joy P. T.
Joy George
Mathew V. T.
Mathew Ittiyavirah
Mohan P.
Nagarajan S,
Pappachan P. V.
Pappy V. J.
Peter E. P.
Raphael A. V.
Sadasivan K. A.
Shanmughom P.
Vasudevan Namputhiri N. V.
Ananthararaman A.
Balakrishnan I.
Balakrishnan T. V.
Ganapathi K. R.
Govinda Shenoi N.
Harihara Subramaniam S.
John Joseph M.
Jose M. M.
Mahendrakumar K. Metha.
Mukundlal Jamnadas.
Raman K.
Ravindranathan K.
Thomas Daniel
Venkateswara Bhat S.
Anandanarayanan T. R.
Krishnamoorthy L. N.
Krishnamoorthy P. M.
Madhavan A.
Mani R. V. S.
Parameswaran T. R.
Francis T. J.
Mathai A. V.
Antony Martin
Chackochan K. P.
Joseph U.
Kamalanathrn C. R.
Colaco S. C.
Donald Fernandez T. L.
John Stephen L. T.
Polly M. V.
Varghese C. P.
Ramachandran M.
James A. U.
George Joseph M.
Johnny K. T.
Joseph M. S.
Joykutty John
Kuriako M. V.
Laury Terrence Padua.
Mathai C. V.
Padmanabhan K. K.
Petar T. V.
Poulose P. C.
Samuel L.
Thomas P. C.
George M. T.
Jose K. T.
Narayanan V.
Varghese V. D.
Venkiteswaran A. K
Subramanian S.
Kuruvilla V. V.
Devasia V. P.
Ravindranathan Nair, D.
Shanmukham A. K.
Sivarama Panicker N.
Subramanian P. G.
Sukumaran P. K.
Gokulan N.
Vijayan K. P.
Abraham Jacob C.
Ananda Pai V. M.
George M. K.
George Paul
Gopinathan V. S.
Jacob John M.
Jacob J. Mappilacherry.
John K. P.
John N. V.
Jose C. K.
Joseph Antherpper M.
Joseph Leslie A. A.
Paulose M. P.
Paul Thomas
Thomas U. Mampilly
Vijayan V. M.
Antony A. A.
Chacko P. K.
George N. V.
Jacob M. I.
Jacob Samuel M.
Jones T. L.
Jose O. T.
Jose Thomas
Lukose P. C.
Mathai C. V.
Paul P. L.
Paulose K. E.
Simon T.
Surendranath
Zacharias T. J.
Joseph M. M.
Jacob V. Cheeran
Josekutty T. T.
Antony N. J.
Chandrasekharan Nair N.P.
George P. V.
George T. M.
George Jacob
George John
Isaac P. Mathew
Jnanabhaskaran Pillai
John C. V.
Jose P. P.
Joseph V. J.
Kuriachan P. T.
Lessly Sebastian V. T.
Mamachan P. J.
Sebastian T. J.
Somu Abraham
Thomas T. M.
Thomas Oommen A.
Venugopalan K.
Vincent T. J.
Raman K.
Elias K. Chacko
Ittiarah A. A.
Thomas Abraham
Mani P. V.
Ajithchandran N.
Alex Kurian V.
Asokan K. K.
Asokan N. K.
Chacko A. V.
Jacob Mathew K.
John C. M.
John C. V.
John Thilakan
Joseph A.
Joseph P. J.
Joseph T. G.
Mathewkunju K. C.

Philip M. C.
Paulose E. M.
Rajendran Pillai K.
Sivaprasad A. N.
Thomas P. J.
Thomas Philip K.
Viswanathan Pillai K. R.
Zacharias Mathew E.
Hariprasad K. K.
Kumaran C. A.
Lawrence C.
Kaghavankutty L. N.
Shankughan Pialli G.
Somasundrram N.
Varkey M. O.
Joseph P. C.

B. A. Degree Examination

GROUP I-b (MATHEMATICS)

Sivasankara Panicker P.
Gouri Sankaran V.

(II CLASS IN PART III)

Sreeramakrishnan P. P.
Tome K. M.

GROUP IV-jb

(Economics and History)

Babu George
Devassia K. O.
Esthappan V. C.
George T. R.
George Mappila T. J.
Gopinathan P. N.
Govindan Nair K.
James M. C.
John V. C.
Jose M. V.
Joseph M. J.
Joseph P. Z.
Joseph Tharakan M. A.
Kuriakose A.
Mani Samuel
Mathew C. J.
Mathew Varghese
Ouseph E. A.
Paily P. D.
Philip C. O.
Paulose K. P.
Purushothama Menon R.
Paily N. M.
Ramakrishnan K. R.
Raphy P. P.
Skaria K. M.

Thankachan P. P.
(II CLASS IN PART I)
Rev. Thomas M. P.

Varghese C. V.
(I CLASS IN PART II AND II CLASS IN PART III)

John M. V.

B. Sc. (Chemistry Main)

FIRST CLASS

Cheria K. P.
Joseph C. V.
Joy P. P.
Mukundan G.
Pappachan K. E.
Thomas Mannanal J.

SECONC CLASS

Rajan S.
Augustiye M. M.
Cyriac M. M.
Gopalakrishnan Nair D.
Jayachandran K. G.
Joseph T. M.
Joseph Augustine Vallopillil
Joseph Mathew P.
Kuruvilla K. K.
Mathai Oommen
Narayanan M. S.
Ouseph P.
Parameswaran R.
Peter C. M.
Paulose A. P.
Raja Kumar Kamath N.
Sivasankara Pillai V. K.
Thomas Neyyarappally J.
Yohannan V. K.

THIRD CLASS

Jose K. C.
Krishnan Nair N.
Paily P. M.
Sankaranarayanan C. V.
Sebastian Ittoop M.
Thomas K. P.

B. Sc. (Zoology Main)

FIRST CLASS

Antony P. M.
Eashy K. K.
George Joseph
Mathai K. M.

SECOND CLSS

Govinda Pai V. M.
Chandy V. J.
Francis K. S.

George V. C.
Ittira A. V.
Janardana Pai K. K.
Mani K.
Mathew J. Elinjical
Parameswara Ayyar S.
Peace Johnson
Peter K. P.
Ramachandran Nair S.
Ravindranathen C.
Varghese K. P.
William P. L.

THIRE CLASS

George A. M.
Thomas A. F.
Xavier K. A.

B. Com. Degree Examination

Devassy C. K.
George M. C.
Gopinathan K.
John Thomas
Poornachandran E. R.
Radhakrishnankuttan P.
Satchidananda Pai R.
Sankarankutty Menon N. G.
Sarvothaman K. S.
Somanathan Nayar V. S.
Venkataramana Pai J.
Anantha Pai G.
Antony K. L.
Antony T. D.
Chacko K. V.
Chandrasekharan K.
Cyriac Thannikari
Damodaran K.
Francis K. V.
Gopinatha Pai K.
John V. J.
Joseph A. A.
Joseph C. Paul
Manohar Dattatreya Deo
Mathai C. M.
Muralidharan K.
Narayanan V.
Purushothama Kamath C. K.
Raman P.
Ramachandra Bhat M. V.
Samuel Johnson C.
Sivarama Krishnan S.
Srinivasa Ayyar K. S.
Varadarajan K. V.
Varghese A. J.
Yohannan O. J.

LIST OF ACADEMIC PRIZE-WINNERS 1956-'57

"KERALA VARMA GOLD MEDAL"	(Not awarded)
"MATHULLA MEMORIAL GOLD MEDAL"	M. V. John, B. A.
"FR. JOHN BERCHMANS' JUBILEE MEMORIAL GOLD MEDAL"	K. K. Eashy, B. Sc.
"FR. THEOBALD GOLD MEDAL" to the best social worker	M. A. Thomas IV B. A.

B. Com. Class.

General Proficiency	Himatlal Moolchand.
Next in Merit	K. T. Xavier,

B. Sc. Class.

Proficiency in Physics (Main)	V. M. Mathew
Next in Merit	Joseph Ittyavirah
Proficiency in Chemistry (Main)	K. Subrahmonia Iyer
Next in Merit	K. V. Eswaran Namboodiri
Proficiency in Zoology (Main)	A. N. A. Johny
Next in Merit	Varghese, V. J.

B. A. Class.

Proficiency in Gr. I-b (Main)	K. Muraleedharan
" " V. (Mal.) (Prize awarded by Mr. Justice M. S. Menon, M. A., Bar-at-Law)	K. Radhakrishna Pillai
Proficiency in Gr. IV-b. (Prize awarded by Mr. Justice M. S. Menon, M. A., Bar-at-Law)	E. A. Thomas
Next in Merit	George, G.

Pre-University.

General Proficiency	Rev. K. J. Joseph,
Next in Merit	Ramanarayanan,

Attendance.

B. Com. Class	P. S. Ananthanarayanan
B. Sc. Physics (Main)	K. V. Augustine
Chemistry "	K. V. Eswara Namboodiri
Zoology "	P. T. Joseph
B. A. Class	C. M. Kuriakose
Pre-University	M. L. Chakkappan

RELIGION

Senior Classes	N. J. Joseph IV B. Sc.
Pre-University	Terrance Leyon
"Fr. Jacob Kanatt Memorial Scholarship"	P. K. Chacko, I B. Com.

MORAL SCIENCE

Senior Classes	M. M. John IV B.Com.
Pre-University	M. A. Rajan

LIST OF COLLEGE UNION PRIZE-WINNERS.

1. Chev. C. J. Varkey prize founded by the College Union.

English Speech Competition.

a) Degree Classes	I	Antony C. E. III B. A.
	II	Himathlal E. M. IV B. Com.

b) Pre-University	I	Sebastian T. M.
	II	Varkey T. V.
2. Malayalam Speech Competition		
a) Degree Classes	I	Joseph C. J.
	II	Bernard D'Cruz I B. Com.
b) Pre-University	I	T. V. Varkey
	II	K. Gopinathan.
3. Hindi Speech Competition		
a) Degree Classes	I	Himathlal IV B. Com.
	II	Santilal III B. A.
b) Pre-University	I	Gopalakrishna Shenoi,
	II	T. M. Sebastian.
4. Essay Writing ENGLISH		
a) Degree Classes	I	{ Stanly Fernandez, D. S. S.
	I	{ Himathlal M. IV B. Com.
	II	Antony C. E. III B. A.
b) Pre-University	I	Sebastin T. M.
	II	Varkey T. V.
5. MALAYALAM		
a) Degree Classes	I	Bose M. V. IV B. Com.
	II	Thomas P. C. I B. Sc.
b) Pre-University	I	T. K. Seethy
	II	K. M. Varghese
6. HINDI		
a) Degree Classes	I	V. R. Kamath, IV B. A.
	II	C. E. Antony III B. A.
b) Pre-University	I	G. Chandrasekharan Pillai.
	II	
7. VERSE MAKING IN MALAYALAM		
	I	K. Madhavan, Pre-Uni.
	II	{ K. Gopinathan Pre-Uni.
		{ K. A. Aiyappan, III B. A.
8. Music	I	P. C. Sebastian, Pre-Uni.
	II	{ T. G. John III U. C.
		{ R. J. Melvin, Pre-Uni.
9. Fancy Drass Competition	I	S. V. Jose, Pre-Uni
	II	M. A. Jose, Pre-Uni.
10. Social Service	I	M. A. Thomas, IV B. A.
	II	{ M. J. Joseph III B. A.
		{ K. Krishnapillai IV B.Com.
11. Special Prize	I	A. C. Mathew, III B. A.
12. Drama	I	A. P. David, IV B. A.
13. Mock Assembly	I	C. J. Joseph, IV B. A.
14. Kathakali		K. Radhakrishnan, IV B. A.
15. For writing the Farce which was staged at the B. S. S. Variety Entertainment & the Chavittunatakam.		{ K. J. Alexander { V. T. George
16. For efficiently conducting the branch Associations		{ Oriental Languages P. S. Zacharia Eng. Association, M. Krishnan Menon
17. Chavittunadakam		K. I. Mathew III B. A.

OVER A CUP OF TEA

An hon'ble member of the Madras Legislative Assembly, Sri. R. Kandaswami, supported by many other hon'ble members, said that harijans are not employed in hotels and that employers still are entertaining caste prejudices. "It is really a pertinent suggestion" says one Mr. A. C. Naidu from Bangalore (Indian Express - Nov. 8) that it must be enforced through legislation, without hesitation, provided our representatives take a lead by immediately appointing harijan cooks in their houses and willingly arranging intermarriage in their families with harijan boys and girls". Mr. Naidu fervently hopes that the legislators will not shirk to come forward to set an example.

The present governmental machinery recognises rightful organisations and associations to serve as a medium of expression for redressing the grievances of the men and women of this work-a-day-world. While appreciating and welcoming this measure, it may be pointed out that workers or employers should conduct themselves in a fitting manner, cordially and politely towards those with whom they deal. 'Action is thy duty, service shall be the motto.' Healthy unions alone can build up a healthy nation.

There is a large supply of platform discourses and public discussions ranging from the lucubrations of the Communist Chief Minister of Kerala to the loquacious utterences of the Education Minister of Madras, on the immediate reorientation of the curriculum of studies in the secondary schools and the adoption of the regional language as the medium of instruction in technical schools and colleges. They stand for native pride, and national security. They are overenthusiastic about their mission in view of their position, synthesising and analysing the pros and cons of it and stressing trimphantly and self reliantly the urgency of the problem and the inevitability of the solution. The Thyagarayanagar Cultural Association Madras, held a symposium very recently, regarding the medium of instruction in Colleges. The essence of the issue was that the question must be viewed without emotion or prejudice. Mathematics, Science, Technology should continue to be taught in English. At the same time, steps could be taken for bringing out books in the regional languages. It is said that text books dealing with up to date scientific matters are available in Russian. Even hundred years ago a Ceylonese translated many scientific books into Tamil, including technical books like Gray's Anatomy. It is well known that innumerable scholarships are awarded to Indian students for pursuing higher studies in Paris, Germany, Switzerland, America, United Kingdom and so on. And is it possible to do research in the varying subjects without understanding German, French or Latin? Necessity is the mother of invention, they say. The zealous young scholars pick up the new languages easily. Hindi is an unavoidable headache for the modern Indian. One of the ex-ministers of the erstwhile Travncore-Cochin state was confessing the other day that delegates from Malabar attending conferences in the North would find all the proceedings of the official meeting, a hard nut to crack owing to the Hindi trouble.

I agree, however, with one of the most impossible and practical views on the subject:—

"Indian languages, however hoary, have long remained in disuse. Their capacity to adapt themselves to the times is doubtful. The language of science and technology is English and there is no doubt about it. We are struggling for life and not for romantic superiority of languages. The language of the twentieth century is English. The whole world is ours, and there are no proprietory rights in any language. Let us move with the times and with the world".

Bird-lovers, animal-lovers and believers in Ahimsa—there are many among us. A large section of the population is against cow-slaughter and plead vehemently for reducing the sufferings of cows. To them cows are the object of veneration. Dr. A.L. Mudaliar, Vice Chancellor of the Madras University recently advised, all milkmen in the city, tending cows for commercial purposes to evacuate them to rural areas and facilitate a healthy and better environment for their dollar-earning cattle. While doctors, health-officers, and elders speak about and prescribe milk as the inevitable factor of a balanced diet, let us not forget and be ungrateful to the source — the simple, docile loving cow of our home.

The food problem in the south is as keen as it is elsewhere. We are the proverbial rice-eating Madrasis (and, of course, Malabaris.). Experts on the platform, expatiate on the need for increased production, mechanised form of agriculture, Japanese methods, grant of loan to the cultivators and the co-operative system of farming. They deplore finally, the rapid growth of population and conclude their speeches dexterously with sound advice on family planning and birth-control. I am reminded, in this connection, of the practical precepts of Sri. M. V. Krishnappa of the Central Ministry. When he was declaring open on Feb. 1955, the Century Flower Mills Ltd, he siad "There is a great need for South Indians to consume more wheat and wheat products in order to balance their diet, thus helping the country to stop the import of rice from other countries."

"An ounce of Practice" says Marjorie Sykes in her article 'Welfare and service', "in childhood of a natural attitude to work, caught unconsciously by the imitation of loved parents, is worth a ton of intellectual theorising. A free democratic India has one need that the rank and file of her citizens should be men and women of vigorous and independent minds, accustomed to self-reliance and to thinking for themselves". By association with parents and elders the child will learn the practical precepts by which "he will be fitted to take his place in the free and co-operative society which India aspires to build".

N. V. Rama Iyer, M.A.

Q. What is better than presence of mind in a railway accident?

Ans. Absence of body.

* * * * *

Book-keeping taught in one lesson — Don't lend them.

A GHOST-HUNT

(A Short-Story)

The wheels of night were rattling fast over the evening sun. A pain-giving sense of the forthcoming examination in the minds of the boys called for their quick retirement from the evening games. As they entered their rooms and sat over their books under the lights, a peace-giving silence haunted the Hostel premises. But something serious made a group of boys at the far end of the corridor reluctant to go to their studies even after the bell was gone; their conversation wore the garment of a conspiracy.

"Friends, what is all this hair-splitting for? Magnanimity and grace form no part of our warden's character. Now let us think of how we can save Mr. George," said a stout fellow with thick moustache, lifting little the long pillow he used to rest his head on.

Yes! Better stop throwing dirt on the wardan. But we must do something to save our friend," supported a second one.

"Well, but whither has he gone?" a third one enquired of the group.

"Who knows!" Three or four of them said aimlessly.

"Film" the stout one grinned, as the cigarette clutched between the lips tilted up.

"How reckless he is!" commented another; Was it not last night that he got a lot from the warden for being late! And today he has gone for the second show; it means—!"

"I say! But who can tolerate such nonsense?" The stout fellow leaned forward from the pillow and his voice rose high "you see that day's case. Will anybody make so much fuss for not going to church, perhaps for the first time since he came to the College? From that day George was a little out of mood. Then came yesterday's case. What things Father said to him in a fit of anger, even without asking him the reason! Still George didn't utter a word. But his mind was very much depressed."

"That is why he was in a sad mood all the day. Poor fellow!. He went for that boring film just to relieve the mental burden. Otherwise why didn't he come when I forced him day before yesterday for the same film?" said another.

"These Fathers seem to know nothing of psychology. Two or three words of advice or something like a psychological approach will settle the case peacefully, instead of enraging the feelings of children. Force has a natural tendency to force forth objection. But how can he come in?"

"The gateman won't allow him! I think he knows that secreat way—that way we came after the drama—right round the library hall—jumping and that wall near the well" one said.

"Still he is sure to be caught today. He can't enter his room. Father has locked it."

"Yes, there is a way; let us try." The stout fellow who had kept silent so far jumped up, tossing the cigarette bit up and pulling out the pillow from his back and stepped down the staircase.

Hours ticked by. It was at an unearthly hour of the night that sombody tapped at the Warden's door.

"Father, Father there is deadbody in our well!" they shouted.

"Dead body! In our well!" Opening the door, Father Warden peered out in utter astonishment.

"Yes Father, in the well in the "Lake View."

Bewildered and irresoleute, he moved forward and then, as if assailed by an unexpected idea, paused on the threshold with the eyes cast down pensively; he tried to think over what had suddenly dawned upon him. Then letting a minute pass thus, he lifted his face up and grinned, "Has Mr. George come?" As the answer "No!" fell in his ears, a tremor ran down his frame.

Wasting no time they ran down the steps and, as if caught in a drifting current, found their way right to the place where the tragic occurrence had taken place. In confusion and bewilderment all the inmates of the hostel, who sat burning the midnight oil, got scent of the news by this time and accompanied them.

There was no moon shining in the sky. The stars blazed with tints of every hue, which mitigated the thickness of the darkness. No breeze breathed over the lake which seemed to sleep in a dreadful serenity. Not a single fisherman dared to oar his boat over her breast and disturb the calmness. A deadly silence prevailed everywhere.

Fr. Warden and the big crowd reached the spot. All the eyes were alert. All bent over the wall of the well and looked down. Yes, there it was on the surface of the water! The vague profile of a human body! The eyes could hardly penetrate the darkess; so it appeared only as a white longitudinal object.

"Of what colour was his shirt?" Fr. Warden asked the boys.

"Purely white" a member of them answered simultaneously.

Three or four ran out and collecting pieces of wood and rope from the yard where a new building was being constructed engaged themseles in tying up a ladder.

"If there be the remotest possibility of life beating in his heart", the Father sighed to himself, "let us prepare its way for its eternal destiny." He called a boy and ordered for something with bated breath, who disappeared running and returned in a trice with a prayer book and the 'Holy Water' in the sprinkler. Fr. Warden opened the book, while one stood behind him holding a candle, and started reciting the holy prayer which would draw a circle round the parting soul into which no devil can set foot with the hellish intention of depriving him of his citizenship of heaven.

As the prayer progressed the ladder was completed and was put down into the well. A stout one with an indomitable courage got down the ladder and two more followed him. All the three descended slowly.

A massive dark cloud rolled up to the middle of the sky from the horizon and hung there oppressingly low. The 11-45.p.m. Passenger passed over the bridge whistling like a dog groaning in loneliness and passed leaving a cloud of smoke across the lake and the jolting of wheels, which reverberated through the layer of air like the loud peal of the wailing trumpets, died out in the far-off island. Again that hidious silence! But only for a short period. A fluttering of the windows of the building behind and a rustling of the leaves of the coconut trees apprised the approach of an unexpected gust of heavy wind which burst out from the west with quick and ghastly violence. It extinguished the flickering flame from the candle.

As they remained thus they were startled. A flash of light, like a flood of blood went over them. Something mounted over the brickwall near the well slowly

COLLEGE UNION SOCIAL

Guest of Honour, Sri. A. M. Thomas,
the Deputy Minister for Food and Agriculture.

[illegible]—By K. I. Mathew & Party

[illegible]—By K. Radhakrishnan IV U C.

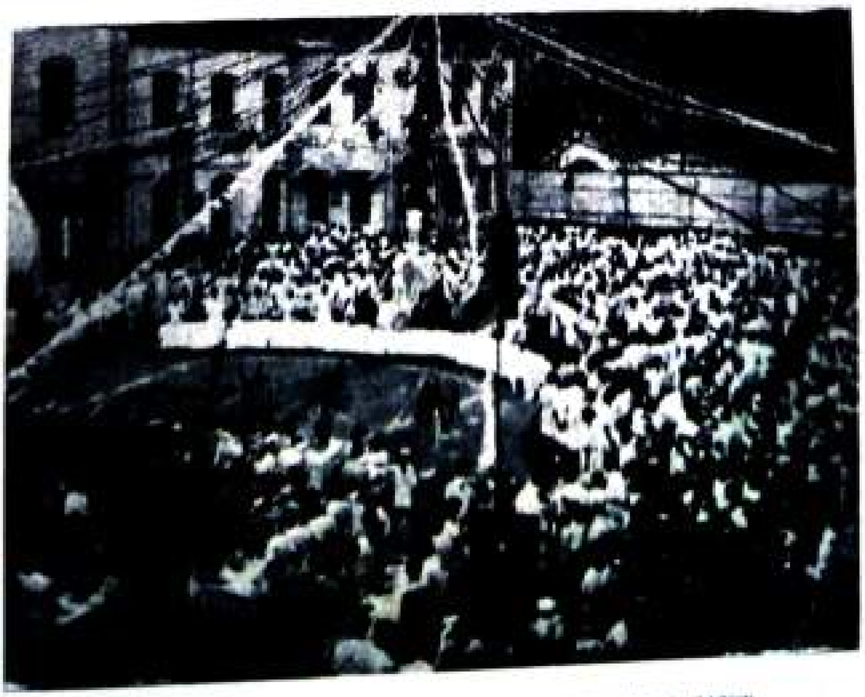

THE FEAST IS SET, THE GUESTS ARE MET.

The Guest of Honour takes the salute.

E. P. Peter I B.Sc.—A new record

ANNUAL SPORTS

CAPT. AGATE, the Guest of Honour.

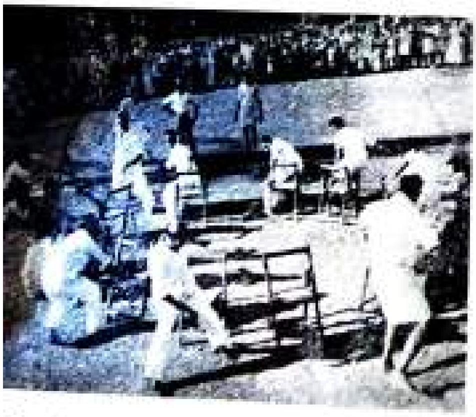

Musical Chair—Staff members.

P. M. Joseph M A. in action.

Arts Vs Science.

(Photos by Joseph John III B.Sc.

and steadily from outside and jumped down, but soon catching sight of the crowd, stopped there. Hearing the sound all turned in that direction with an apprehensive jerk.

There stood the vague figure of a human being like an image of despair. His white shirt fluttered in the wind. Fr. Warden felt that his eyesight had utterly gone with the death of the candle flame. He rubbed his eyes and stared at the figure, his eyeballs protruding out of the orbs. He saw that it appeared rather like a shadow than a person of fleshy frame. Fr. Warden bore in his bosom, like a lump of living terror, the conviction that this thing belonged neither to the earth nor to the heaven.

Some one struck a match and the candle flame had a rebirth. The outlines of the new-comer seemed to change and vacillate in the wavering candle light. The boys who kept gazing at him with a feeling of vague apprehension stealing over them, thought that he bore a likeness to George, but none dared to speak it out.

Fr. Warden giving the boys a signal to continue the prayer, but fixing his eyes at the figure itself, took a step forward with the candle-holder at his side and asked the figure with all the energy he could command, "Who are you?" "Why? You don't know me - - ! I have long been a favourite of yours! But recently - - -"

"No, no clue whatever!" Fr. Warden interrupted, overpowered by an intense sentiment of horror, "this cock won't fight here. Come on, answer my question."

"I - a-m George!" he uttered.

"George! what happened to you?" he cried out with an irresistible impulse of astonishment.

"Father, I owe you every excuse. Not purposefully - It happened so - - I did not think of doing this. I was very much sick at heart. Just to get relieved I have gone into" he uttered some words at random before Fr. Warden interrupted: "Yes, you have gone mad, yeh! You devil, go away from me!" He shouted, sprinkling the holy water upon him.

"Father, I beg your pardon. No more shall I ... ..."

"Go away!" he fulminated against his low voice.

"Father ...., I...." he took a step forward, calling in a begging tune.

"You wretched devil, I ask you, in the name of God, go away."

Fr. Warden sprinkled the holy water upon him as he turned back and climbed back over the wall. He jumped out and disappeared into the darkness.

"Better catch ghosts than manage a hostel," Fr. Warden said to himself as he turned back

As he looked down into the well the students who had gone down were climbing up with the burden; they had no idea of what had occurred at the top. All the boys who were just relieved from the prayer, gathered round the well with their eyes wide open. Slowly they came up and laid the burden on the ground. All leaned forward for a close view.

A violent laughter burst out. There lay on the ground a long wet pillow with its white cover.

Fr. Warden tapped with his fingers at his forehead.

But, before taking a step to turn back, Fr. Warden, as if some new idea struck him, leaned forward and examined what appeared to be two or three letters in red at the corner of the pillow cover. An expression of triumph appeared in his face.

Next morning the stout fellow was found sitting in a bus with bag and baggage, bearing a gloomy face. The ghost had been laid.

Chacko P. K., I B.Sc.

SCIENCE AND THE COMMON MAN

Science is the effort of man towards gaining universal knowledge of nature. Man's physical comfort depends upon his control over the forces of nature. In the words of Sir Francis Bacon "To master nature, we must obey her." Primitive man endured many hardships and inconveniences. He did not know how to harness and study nature for his own uses. Though the resources nature provides are abundant, these could not be profitably utilised by him. His food was uncertain; his clothing scanty and rough; he could not make fire without great effort and difficulty.

In the modern civilized world, food supply is guaranteed due to the efficient scientific agriculture and transport system. Light and heat are easily obtained from electricity and gas. Electricity has conferred lasting and invaluable benefits on man-kind. All kinds of cotton yarn and woollen materials are manufactured in abundance with the help of modern machinery.

Scientists have helped to widen our knowledge by new discoveries and inventions. Prior to these epoch-making inventions, there was very little communication between the various countries. The inhabitants of one country were quite ignorant of what was happening in their neighbouring countries. As a result of this they were aware of only what they themselves were doing and did not enjoy the privilege of improving themselves by studying others.

But this is the age of luxury liners and supersonic jets. We can travel all over the world with amazing speed in the modern world, thanks to the comfortable means of travel. Today a man does not consider himself to be living comfortably if he has merely satisfied the basic requirements of life. He looks for comforts and science has come to the aid of the common man by giving him luxuries cheaply. He likes to have a comfortable house with necessary equipments to keep him amusing. Here again science has given a helping hand to mankind specially by providing the maximum possible comforts to the maximum number of people in the cheapest possible way. The common man has the services of trains, electric trams, motor cars, aeroplanes and bicycles; the cinema coupled with unlimited number of books, has turned the common man into one with wide knowledge. Not only this but there are various other things which have made his life easy and pleasant. Man has controlled the forces of nature on land as well as on water. On water we have the steam-ship which enables transportation of passengers and goods. The aeroplanes were first made by Wright Brothers. We must be very grateful to them, for, they have enabled us to travel long distances within a few hours, which took us days and months to travel in ancient times. The telephone, the mysterious conveyor of message through wires, was invented by Graham Bell. The Radio is one of the marvels of modern inventions. It was invented by the Italian scientist, Marconi, in 1896. Today the radio is considered a household necessity. It gives us great benefits. It helps to educate the poorer classes. Its importance in providing us with the news of the day is very great. The gramophone was invented even before the radio. Today the gramophone has become so common that people have ceased

to wonder at it. Yet it is truly as wonderful an invention of great importance as are the cinema and television. Television helps the people of one country to see what happens in another.

In addition to supplying us with necessaries and luxuries, science has provided us with remedies against the dangerous diseases of life. Human beings are always in danger of diseases and are prone to accidents. Discoveries made by men in the field of medical science are a great boon to humanity.

The astonishing advance of medical science has made it possible to cure many diseases, to stop pain and carry out successfully the most dangerous surgical operations. X'ray marks a tremendous advance in the treatment of diseases. The modern discovery of the system of Antiseptic Surgery introduced by Dr. Lister, has made very dangerous operations safe. The anaesthetics due to Pasteur are indispensable in surgery today. Chloroform which was prepared in 1832 is still in modern use. Radium, a metal yielded by pitchbelnde and famed for its radio-active power, was discovered by Madame Curie, a pioneer among scientists. Its value in modern surgery out-steps that of the Kohinoor Diamond. Vaccination due to Jenner is indispensable during out-breaks of small pox. There are many other worthy discoveries. Penicillin, discovered by Alexander Fleming in the 20th century has become a wonder drug. Baccillus Calmette Guerin (B. C. G.) vaccine due to Calmette and Guerin in the first decade to the 20th century is used in preventive treatment for tuberculosis.

In these ways it is clear that the comfort of human race has been vastly increased by the efforts of scientists. Desire for knowledge is the motive behind most scientific research. The fact that the prime requirements of life are more easily available is due to the increase in man's knowledge of, and power over, nature—in other words—to the development of science. Science, then, has contributed to the common man's comfort by providing him amply with those things upon which his existance largely depends.

While scince has benefitted the common man to a very great degree yet he has his own fears about it. Has not science that gives him these conveniences and comforts also given him the weapons used for his destruction? The common man therefore has some suspicion of science. In reality, 'Science' is not to be blamed for this; it is those who misuse scientific knowledge, who are to be blamed for the production of modern weapons of mass destruction. It cannot be disputed that science has given great comforts and conveniences to the common man.

Jose, S. V. (Pre-U. C.)

The pedler rang the door bell. The master of the house hurried to the door and opened it. "Do you want to buy a letter-opener?" the pedler asked hopefully. "Buy one", the man snorted, "I married one."

ARE MACHINES AHEAD OF THE BRAIN?

Is it absurd to think that machines of today have gone far ahead of the human brain? We do not wonder when we hear that a machine could add or subtract two ten figure numbers in one thousandth of a second, or another can do as much calculation in a minute as a brain man can do in a year. The progress of mechanisation has been so rapid and dynamic that we are apt to think that human brains have been left far behind by these wonderful machines!

To many, the extraordinary machines that have been invented predict a time when they would do all the work and allow human beings to recline in cushioned ease, while for others they are an agent of doom trampling upon human intellegence and degrading the human spirit. No doubt, automatic machines are high lights of the technological progress and ere long may fulfill Aristotle's forecast twenty-three hundred years back of a time when every tool when called upon will do the work that befits it.

But does any machine on earth possess a fraction of that imagination that is found in the least developed human brain or do they have in the least degree the human brains versatality sensitivity or power of discrimination? A big 'No' is the answer. Machines do not have the emotions, volitions, hopes, aspirations and ideals which a human brain has, nor are they capable of collecting and storing by themselves a bit of organic information for the invention of some thing new.

The human brain is the most complex organ of all creation and its efficiency is the foundation for every other kind of efficiency. Strange it may be to know that only a few out of the millions of nerve cells in a human brain work to invent the wonderful machines. How much greater would have been the progress of to-day if the brains were properly developed as in the case of human muscles by exercise, or body with food?

It is a fact that machines have many advantages over the human body, and are capable of doing jobs which men could not do at all. Can a human being without the help of a machine steer a ship or a rocket? Of course not, these are possible only with the help of machines developed out of centuries of sustained work. Working in intense heat and poisonous gases, a machine is capable of operating under conditions deadly to man. It has cut down the production costs considerably and contributed to the creation of new products conducive to the well being of man.

But is a machine in any way greater than a human brain? It does not matter if it seems to excess the living brain in speed of calculation. A machine is merely a mechanical contrivance. It may tell us what it is, when something goes wrong, but to tell how and why it happened is within the province of the human brain. A machine may be clever enough to answer the questions suited to the mechanism that has been built into it, but is thoroughly in capable of thinking up questions by itself or going behind the answers as humans do.

Mechanisation is the result of inventions of centuries. It had a long period of incubation and growth. New developments surpassing common man's imagination are coming up every day and the process of replacement of human muscle by mechanical power is going on. Every discovery and invention leads to new horizons ove

OUR DISTINGUISHED VISITORS

Mr. C. D. Deshmuk, the Chairman of the University Grants Commission
&
Mrs. Durgabhai Deshmuk, the Chairman of Central Social Welfare Board.

Mr. M. M. Shah,
Union Minister for Industries.

Mr. V. K. Krishna Menon,
Defence Minister.

Mr. Sreemanarayan,
General Secretary,
Indian National Congress.

COLLEGE DAY

President:
Sri. Kamaraj Nadar, the Chief Minister of Madras.

"[illegible]"
Drama staged on the College Day.

The Californian Stude[nts]
at the College.

which lies the unknown. Mechanisation is here and no one would like to arrest a movement that promises to increase the world's goods and reduce human drudgery. Machines have to a great extent taken over the monotony of routine work and back-breaking jobs, but of course not those requiring judgement and skill. Human brain is much ahead of the machines and only brilliant brains can bring greater benefits to the world.

George Paulose, Pre-Uni.

INFLUENCE OF ALGEBRA IN MATHEMATICS

It is easy to prove that any number, even or odd, is equal to any other number. It is neither magic nor mesmerism but a logical approach through the profound theory of algebra.

To prove

$$1 = 9 = 100$$

Take the first two. Then

$$1 - 10 = 81 - 90$$

$$1 - 10 + \frac{100}{9} = 81 - 90 + \frac{100}{9} \quad \text{(Adding same quantity to both sides)}$$

$$\text{in } \left(1 - \frac{10}{2}\right)^2 = \left(9 - \frac{10}{2}\right)^2$$

Taking the roots of both sides.

$$\left(1 - \frac{10}{2}\right) = \left(9 - \frac{10}{2}\right)$$

Adding the same quantity $\left(\frac{10}{2}\right)$ to both sides

$$1 - \frac{10}{2} + \frac{10}{2} = 9 - \frac{10}{2} + \frac{10}{2}.$$

Cancelling the negative and positive equal numbers.

$$\underline{1 = 9.}$$

Now take the second and third.

$$81 - 981 = 10000 - 10900$$

$$81 - 981 + \frac{11881}{4} = 10000 - 10900 + \frac{11881}{4}$$

$$\text{in } \left(9 - \frac{109}{2}\right)^2 = \left(100 - \frac{109}{2}\right)^2$$

Taking the roots of both sides

$$\text{in } \left(9 - \frac{109}{2}\right) = \left(100 - \frac{109}{2}\right)$$

Cancelling the equal terms in both sides

$$\underline{9 = 100.}$$

Thus we arrive at the conclusion that $\underline{1 = 9 = 100.}$

P. V. John, III B.A.(Maths.)

(3)

THE PROBLEM OF UNEMPLOYMENT

The problem of finding employment, **both from the point** of view of the common **man and of the** constitution of the country, **is of paramount importance**. In an under-developed country like India, it is of much **more importance.** In India, however, the **problem** of unemployment has been in **evidence for a** long time. An outstanding **feature** of the problem is, that as population increases, unemployment also pro-protionately increases i. e. every increase in population makes the problem more acute. So we may deduce from this that the population and unemployment problems are inter related.

Although this problem is common to many countries, its causes and extent may, however, differ from country to country. In India in common with other countries, unemployment arises as a result of shortage of land, capital equipment and other complementary resources. On the other hand, absence of sufficient employment opportunities results in surplus labour. There is a general belief that unemployment has recently increased and this has been proved to some extent by the publication of figures by the Employment Exchange Organization. It is an immediate problem in India, which has to be looked at, from a wider social point of view.

Let us examine some of its general causes and characteristic features and also see how far planning is helpful in solving the problem in India. The main factors which make the problem more acute are the rapid growth of population, the disappearance of old rural industries and the large displacement of population as a result of the partition of India. A substantial increase in the volume of employment in the economy as early as possible is a major consideration in planning in India. One of the main objects of the First Five-Year Plan was to increase employment opportunities and to raise the standard of living of the masses. How far was the Plan successful in attaining this objective? In fact, it could not achieve full employment in the country. During the First Plan period, 9 millions (1.8 million a year) were added to the labour force due to an increase in the population, but only 5 million new jobs were provided by the Plan. Thus the number of unemployed today is very great. Inspite of this, we have to admit that, while unemployment has been growing, employment has also been expanding, especially in big project areas. This will appear to be an apparent paradox. The fact is that the increase in population is numerically larger than the increase in employment opportunities which are created by the Planning Commission.

The large volume of unemployment is also due, to some extent, to the large-scale migration of population from East and West Pakistan. It is a fact that both the rural and the urban areas have to face this problem. Priorities have been given to the rural sector on account of the magnitude of th problem there. For the eradication of rural unemployment, mention may be made of the major and minor irrigation works, large-scale land reclamation schemes and the revival and development of village industries and handicrafts, all of which have found a central place in the rural development programmes.

In urban areas the problem has been made worse after the end of the war because of the difficulties faced by a number of small-scale industries. The solution to

this lies, to some extent, in the extension of the large-scale industries and establishment of new ones. Further, provisions were made for the assistance of the small-scale industries and for the encouragement of starting of similar new ones in the First Plan. The creation of adequate employment opportunities is a principal objective-the Kingpin-of the Second Plan. The additional employment expected to be created by the Second Five Year Plan, works out as follows:—

	(Lakhs)
1. Construction	21.00
2. Irrigation and power	0.51
3. Railways	2.53
4. Other Transport and Communications	1.80
5. Industries and Minerals	7.50
6. Cottage and Small-scale Industries	4.50
7. Forestry, Fisheries, N. E. S. and allied schemes	4.13
8. Education	3.10
9. Health	1.16
10. Other Social Services	1.42
11. Government Services	4.34
12 Others including Trade and Commerce	27.04
Total	80.00

The above statement is based on employment data supplied by the State Governments, Central Ministries and the private sector.

In addition to the above total, full time work will be available to about 1.6 million persons as a result of reclamation of land, irrigation facilities, development of plantations etc. Further, the extension of irrigation facilities will give some more relief to the under-employed in agriculture. The 'Karve Committee' set up by the Planning Commission, estimates that the development programmes in small-scale industries will provide employment opportunities, in one form or other, for 4·50 million persons.

The Plan believes that the increasing employment opportunities can be aimed at through financial assistance to business men and industrialists on relatively favourable terms and through adopting measures to induce flow of private capital.

Unemployment among the educated:-

The problem of the educated unemployed is not a strange subject to us. It has been in evidence for a long time and no planning in India could yet succeedfully in solving the unemployment among the educated. During the two wars, the burden of unempolyment was curtailed considerably. The war, to some extent, helped, in temporarily relieving this unemployment by providing opportunities of service in the armed forces and in industries serving defence needs. But the end of the war has again brought the problem to the forefront. Partition has further aggrevated it. An enquiry made by the Directorate General of Re-settlement and Re-employment during the operation of the First Plan, shows that of every 100 unemployed technical persons, only about 12 could be provided with jobs, while in the case of clerical jobs the vacancies were only 4 for every 100 persons who registered their names in Employment Exchanges.

The Second Plan, can, it is believed, make numerous employment opportunities through the rapid industrialisation of the country. Also the plan places emphasis on increasing agricultural production necessitating a large volume of labour. But there is a margin beyond which the immediate expansion of employment opportunities for the educated unemployed is impossible. Despite this, some suggested short-term remedies may be mentioned to relieve this class:—

(1) Students who are imparted theoratical knowledge of a particular subject should also undergo practical training.

(2) Educated persons should rid themselves of prejudice against manual employment and they should be persuaded to

receive sufficient training for manual jobs.

(3) Young persons without experience may be enabled to receive aprenticeship training. On the contrary, older people may find it difficult to get employment both in public and in private service. Some reservation for such persons should be made in public service, while persuasion should be used with private employers to engage such people, especially those with family responsibilities.

(4) Well-educated young persons should choose themselves vocations in accordance with employment possibilities.

(5) Small-scale industries can be started by the educated classes with capital, provided by the Government by way of loans.

At present there are in the country about 5.5 lakhs of the educated unemployed, according to the study group set up by the Planning Commission. It is estimated that further 14.5 lakhs of the educated unemployed will also be added to the labour force during these five years. Thus it necessitates having 2 million jobs for the solution of this problem. But the Second Plan offers only about a million jobs through its projects. Another 2.4 lakhs will come to fill up the vacancies due to retirements of old hands. Besides, the private sector, it is expected, can absorb about 2 lakhs of persons.

Development of the Co-operative sector, in the rural economy and of small-scale and medium industries will offer growing opportunities for absorbing educated persons in gainful work. It is of utmost necessity that the expansion of education and training facilities should be closely linked to the future requirements of the country. Now it is obvious that the task to be faced in the coming years, in the field of employment, is three-fold. First, there are the existing unemployed in the urban and rural areas. Secondly the estimated increase of 10 millions in the labour force, is to be provided for. Thirdly, the under employed in agricultural and household occupations in rural and urban areas should have, increased work opportunities. If this task is to be faced fully, and unemployment to be eradicated during the Second FIve-Year Plan period, at least 15.3 million jobs (6.3 in urban and 9.0 in rural areas) would have to be created, 10 million for new-comers to labour force and 5.3 for others. But the Plan can offer only 10 million jobs.

In conclusion, we can state that full employment in India cannot be aimed at; that is impossible in a progressive economic community where change is frequent and inevitable. We cannot erase the problem from the face of the country. When the population goes on increasing at the rate of 25 millions every 5 years, how would we be able to solve our unemployment problem? We shall, no doubt, never be able to solve our unemployment problem, nor can we improve our standard of living. Any number of jobs will not be sufficient for adequate employment opportunities. It will be a futile attempt to strive for attaining the optimum level of employment in the country. What is to be done as urgently as anything is, that steps have to be taken for increasing the productivity of labour all-round so that larger employment can be provided at rising levels of real income. If the optimum level of employment cannot be tried in India, then, it is a case where pessimism exists. If the population goes on increasing and we cannot be successful in attaining full employment in the country what will be the consequence and what will be the severity of the calamity which we will have to face in the near future, we cannot predict.

Ramdas Baliga, IV B.Com.

LOVE IS CELESTIAL

The word 'love' signifies the most supreme emotion. It is this link that connects earth to heaven. Love is the path to God, God himself.

'Love' in its lighter or simpler side, signifies the purest and the strongest bond between man and man. 'Love' in its narrower sense, means a kind of relationship between a man and a woman and the few words below circumscribe its range to that alone.

In that limited view, love is the enjoyment of others personality with one's own personality. Personality is not limited to physical shape or colour or creed. Shape and beauty is a gift not of man alone but which animals also enjoy. If love were a result of attraction of beauty, it would have been only an external act, that is, it would have been a glandular attraction or in simple words it would have been an attraction of sex. Sex, of course is capable of stimulating one's love, but sex is only the frosting on the cake, its purpose is to make us love the cake. Sex is which we have in common with animals, and love which we have in common with God. To love what is below the human is degradation, to love for the sake of divine, is enriching. Therefore it is sure that love includes sex, but sex never includes love, as an organ does not include the personality, but the personality includes the organ.

'Love' in this sense, is always directed to some one else for the sake of the other's perfection. But what some youths love, is not a person, but the experience of being in love. This experiment of an experience, or enjoyment of the nothingness, causes unhappiness or calamity, often to one of the parties. Love without understanding each other, or love without knowledge, leads to misunderstandings and mistakes, some times impossible to correct and as a consequence, one of them, often the innocent, falls a prey to longdrawn unhappiness which is surely undesirable. Understanding each other, is a pre-requisite of a true love, or in other words love is a soul-contact with another.

Love, without knowing each other is a misnomer. Knowledge may be sensual or intellectual, but one cannot love a thing without knowing the thing loved. One cannot imagine drinking wine, when one does not know whether it is a kind of powder or liquid. The unknown is the unloved.

'Love' is my gravitation,' said St. Augustine. It is love of wealth that binds a miser to his gold; it is love of virtue that makes a man perfect. To command one's love, the thing loved must be good. No one will love what is bad for himself, but what is really bad may seem good for him because man is a slave of his appetites for short moments. Physical or utilitarian goodness is able to command love, but only real goodness can possess perpetual love.

Love never deceives a human being. It is only sex-thrill that deceives men or women. Sex is directed to self for the sake of self satisfaction. Love never limits its aim to self-satisfaction. Where selfishness emergs, there is a lack of true love. Selfishness may be defeated, love will never be. The world will seem against him who wants, everything for himself.

Two human loves make one divine; if love were glandular, it would have been as fragile as the glands themselves. But human love is physiological, psychological and above all spiritual and therefore it is beautiful, it is an enrichment of personality and, last but not least, it is the thing that we have, in common with God.

K. T. Xavier, IV B.Com.

PATRICIA

The calm sun set in the dusky night,
The world was wrapped within twilight
In ninety hues were painted the skies
And westward winged all birds and flies.

A bright lovely brook rippled ahead,
Shielding its waters stood lotuses red,
Fresh bloomed flowers, and tall bending weeds
And glistened on leaves, waters' silvery beads.

Green small frogs on green leaves sat
And silently prayed as a cat for a rat.
The glimmering fishes secured to dart and dive,
While lotuses closed round the rich bee-hives.

Patricia sat on the sweet shady bank,
Her legs, ankle-deep in its blue water sank;
She made tiny waves with her feet and hands;
Lo! the fullmoon rose to finish its circle and dance.

Her beauty mocked the poets pen,
Her splendour shamed all ladies and men.
Her delicate frame was light as the air,
Which fluttered and tossed her jet black hair.

She was the flower most fragrant and wise,
That ever bloomed in God's goodly paradise.
She kindled hopes in many a breast,
Though love she had for none in the least.

From mortal ken she ran away,
To lose herself in solitude,
She gave herself to Nature's sway
And spent her days in beatitude.

With nature dumb, she friendship made,
And all her love to it she paid,
When the distant church bell toll'd the hour
Oft she left the brook as a reluctant lover.

With day's dying beauties she fed her soul;
Heedless one day of the bell's warning toll,
A fatal yell broke through her pensive mind;
A slain bear and a knight she behold behind,

Sir William the knight made a courteous bow,
And gently walked to the brook below;
Stooping he cleansed the stains of the gore
That rushed from his limbs the black bear tore.

Sir William bowed a second time too
But spoke not a word: Too good to be true!
He mounted his steed, it soon ploughed away,
Quick as the rays of the departing day.

A brightness shot over her beautiful face,
But dark fear shoot sweet Patricia's limbs.
She hurried off house in a dreadful pace,
Strong lurked in her mind what she saw in a glimpse.

Of the chivalrous knight she dreamt that night,
She saw his might, and curved red lips,
His heaven-blue eyes, and towering height,
And a heart that would its kind eclipse.

The warmth of his lips, she thirsted to sip,
The sole desire was his crushing embrace,
Love cast on her but its sensual grip,
Her love lost all its sublime grace·

The Spring came with its flowery scene,
Over the land all meadows were green,
Summer with its fiery heat,
And Autumn on its naked feet,

Still Patricia haunted her wonted shore,
Though months passed on by many a score,
Pensive and silent she sat with her ears,
Ready to hearken unto his advent for years.

In fancy she heard armours resound
And often the sound of his steeds and hound
Then that scene from her mind would pass
Crush her heart, and kill her.hope-poorlass.

Many handsome suitors sought her hand,
But one and all she rightly bann'd
For towering over all suitors stood,
Sir William in his true knighthood.

But the tiny canker in Patricia's core,
A dwelling in her heart did bore,
Her hopes began to flicker and start,
While despair took possession of her heart

Her days she spent with scanty food,
She lost all taste and happy mood,
On her bed she lay by the open casement
With eyes fixed but with no amazement.

Like a blossom uprooted on the glade,
By the busy gardeners careless spade,
She slid to the grave with unseen decay,
Like the dying flowers at close of May.

For senses decayed, her eyes they grew dim,
Yet she husbanded life and beauty for him
For still she had hopes while life in her flowed,
To give him her soul and body that glowed.

Sir Williams came to the town one day;
Of Patricia's plight he heard a strange tale,
He rushed to her house and there she lay,
Too near death, with face sunk and pale.

Sir William sat on the bed by her side,
Clasped in his hands her bony palm;
She opend her eyes and sought not to hide,
Her feverish joy, and looks so calm.

With laboured breath her feeble words came,
They seemed not the sound of a fading dame,
The indistinct words of an unconscious mind,
That spoke of days for him she pined.

Sir William bent his ears on her mouth,
And caught each word she faintly spoke,
He soothed her heart, and pains wild growth,
But found her still in mortal stroke.

"I am not", he said, "a friend to your flesh,
A covetor of your frame once fresh;
Love of spirit can time defy,
And bring together through everlasting sky".

A smile flashed through her pallied face,
She cast on him a sweet long gaze.
A low wind moaned outside the farm,
Her face grew cold in his mighty arm.

A silent knight on a silent horse,
Rode through the night with a silent corse,
She is resting today in a sweet small grave
Dug near the brook by her lover so brave.

Antony C. E., III B. A.

The Valedictory Meeting of the C. S. U. The President His Grace Benedict Mar Gregorios and the Prize-winners.

C.S.U. Chairman: V. J. Pappachan.

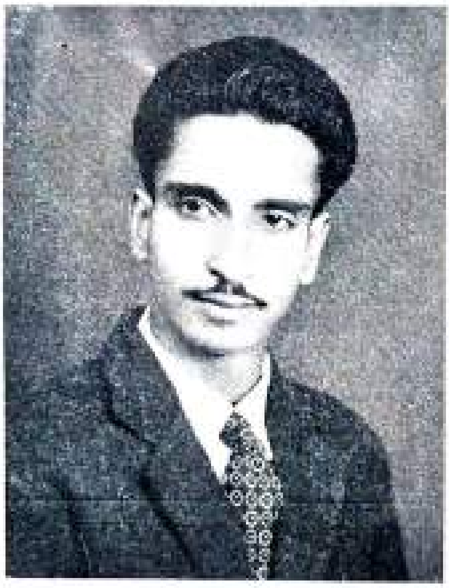

C.S.U. Secretary: P. M. John.

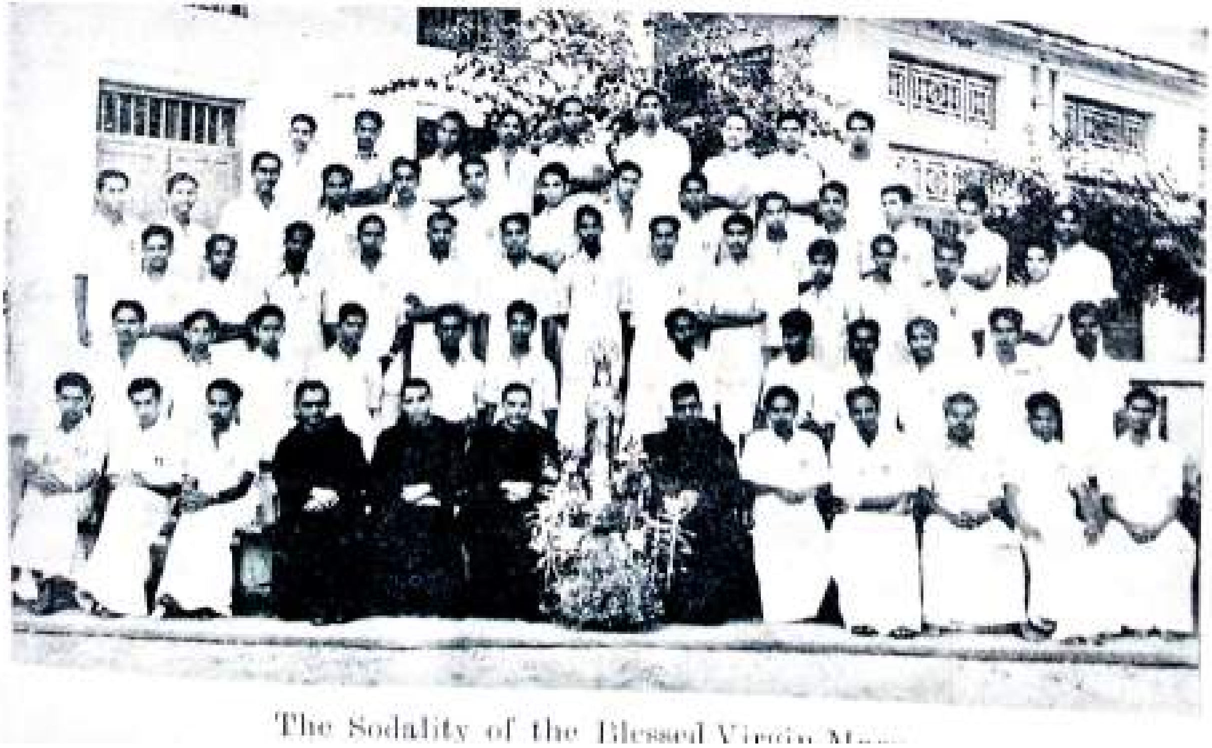

The Sodality of the Blessed Virgin Ma...

D. S. S. AND ZOOLOGY STUDENTS IN ACTION

At Melur.

At Krusadi.

Search for Specimens.

Road Construction.

Work in Progress.

Practical Study

GENIUS or IDIOT OR *GIANT or DWARF*

A casual one skipping through these lines written below may feel the title a bit embarassing or exaggerated and may even remember the last few words of the clever lawyer who said "If you have facts on your side, hammer them into the jury, if you have the law on your side hammer it into the judge, but if you have neither the facts nor the law then hammer on the table." But facts are facts in science and not like events that can be exaggerated. But it may be an exaggerated fact when I mention here what the eminent English biologist has to say on the endocrine glands that "The total mass of the human endocrine glands rolled together would equal a parcel small enough to go in a waste coat pocket, yet their importance is so great that with the advance of knowledge gained within the present century largely through the pathological studies and animal experimentation the new biological science of endocrinology has arisen absorbing the attention of a small array of specialists. Is it not a fact that the startling variations and contrast found among people in their intellectual attainments and poverty and physical gigiantism and dwarfism is due to a considerable extent brought about by the influence of these tiny glands. When talking of inheritance of acquired characters, Conchlin has humorously said "Wooden heads are inherited while wooden legs are not" So apart from the effect of genes forming the base for the intellectual calibre of an individual the secretion of these tiny glands too has got an active role to play in their final attainments.

The functional integration in the animal body is brought about by two means (1) nervous and (2) the chemical. In general quick adjustments, muscular activities and correlations, and responses to the outer environments are controlled by the nervous system. But growth, metabolism and in general adjustment of several tissues to one another is largely taken care of by the ductless glands or endocrine glands which secrete into the blood system minute quantities of the so called hormones that speed up ordinary chemical reactions.

The hormones are chemical substances that are formed in the endocrine glands and distributed through the blood stream and hence the glands are called ductless glands. Glands having ducts, like pancreas and gonads are included in this system since the hormones secreted in them being directly poured into the blood. The endocrine glands are subject to great variation and their hormones are effective only upon certain specific organs. The interlocking endocrine system, among other things, is responsible in part at least for (1) the time, order and rate of organic development (2) metamorphosis in amphibians (3) adaptive colouration in certain larval salamanders (4) the development of secondary sexual characters (5) a considerable part of visceral control; and (6) many phases of behaviour, particularly the emotions and personality.

Recently the work of a Canadian investigator almost unknown to the public is opening dazzling vistas in medical science. It indicates that there may be a common cause of almost all diseases, whether it be a heart attack, a mild case of asthma, or just 'being off colour' Dr. Hanes Selye of Montreal believes the cause is chemical imbalance in the body caused by stress.

(4)

Chemical balance within the body is governed mainly by three tiny glands, the pituitory which nestles under the brain, and the two adrenals, which sit astride the kidneys. All of them together weigh only a third of an ounce, yet their unbelievably potent hormones have a huge infuence on vital body functions. According to Selye's theory, their principal job is to adapt the body to all kinds of stress.

The endocrine structures may be grouped into four categories according to their general location.

(1) Pharyngeal glands including thyroid, parathyroid and associated glands.

(2) Cranial glands consisting of pineal, anteriory and posteriory pituitary.

(3) Sexual glands-the testis and the ovaries

and (4) Abdominal glands-pancreas intestinal glands and adrenal glands.

I *Pharyngeal glands:-* (1) *Thyroid.* The thyroid gland of man is a bilobed brownish organ closely apposed to the trachea just below the larynx. The lateral lobes are connected by an isthmus (bridge) across the trachea. In an average person it weighs 3.4gms.

Thyroid secretes an iodine compound thyroxin which 1) controls the metabolism especially of carbohydrates, 2) regulates growth before birth, through infancy, and at pueerty.

If the thyroid is inactive in children, a state of arrested development known as cretanism results. The child grows to be an ill-proportioned dwarf and an idiot. A cretin of fifteen looks like a child of three in size. If the thyroid becomes deficient in adults, a diseased condition known as myxodema results; some of the symptoms of the disease are a dry and coarse skin, excessive growth of connective tissue, below the skin, dullness in mental processes and a bloated and expres-ionless face. Excessive activity of thyro- produces the disease 'exophthalmic goit- (a swollen condition of throat) character- ed by extreme nervousness, rapid pul- insomnia, and basic metabolism ab- normal, so that the patient loses weig- Thyroxin deficiency cases, the patien- are treated with small quantities of sodi- iodide or potassium iodide. Thyro- diseases curiously, appear to be mo- prevalent in areas covered by teh Pl- tocene glaciation. The thyroid hormo- includes iodine in its chemical compo- tion. The iodine must enter the body water or food and comes originally fr- soil. Apparently glacial processes den- the soil of iodine, and hence dwellers regions once ice-covered are liable to la- a sfficient supply of this element. To co- pensate for this, iodine is frequentl supplied artificially in table salt, f example.

2. *Parathyroids:-* In man they are sma- yellow encapsuled bodies lying in clo- relation with the thyroids. Although man their combined weight is less th- half a gram and their massed size a fe- millimeters in diameter, they are indispe- sible to life, since their complete remov- results in death. Children's convulsio- are found to be corelated with parathyro- deficiency and the fatal tatatic fits a- known to be due to the accidental remov- of the parathyroids during thyroid ope- tions. The hormones produced by th- parathyroid glands play an important pa- in the vital *calciun metabolism* of the bo- The action of the parathyroid endocri- resembles that of a catalyst which facili- tes the manufacture of calcium salts the body and thus helps to regulate th- irritability of the nerves.

3. *Thymus glands* are paired orga- located where the throat joins the che-

They are pinkish in colour in childhood, but become yellow in old age from fatty degeneration. They enlarge up to puberty and thereafter generally shrink.

The endocrine function of the thymus is doubtful since removal of the gland is not fatal. Its functional activity is limited to stages of growth and differentiation. Hypertrophy of the thymus *Status thymico-lymphaticus* results in serius metabolic disturbances and sometimes even in death. Adults in whom the thymus does not atrophy may die suddenly under either. Hoskin says "In all probability the organ is of significance in the physiological and pathological processes merely by virtue of its lymphoid character.

Cranial glands:- Pituitary body has been termed the 'master gland' in the endocrine system because the activity particularly of the thyroid and of gonadal glands, is interlocked with and is initiated by this gland. It has been aptly called by the French physiologist 'LA' organ enigmatique. In man and higher vertebrates it is lodged in a cavity, the *Sella turcica* in the sphenoid bone. In other wrods it nestles under the brain. In adult man it weighs normally O. 5 grams.

The pituitary body consists mainly of 3 parts (1) posterior, pars- nervosa, one intermediate pars intermedia and one anterior in position, pars anterior or (pars distalis)

The hormone pituitrine produced by the pars nervosa has to do with fat formation, the production of urine, and the development of sexual apparatus, the whole structure in female increasing in size during pregnancy. Pituitrin stimulates smooth muscle cells to contraction.

It therefore diminishes the calibre of the arterioles, thereby bringing about both an increase in the blood pressure and reduction in urine secretion. It is used in abstentries to accelerate the contraction of uterus and thereby hasten parturition (delivary of the child). When administered at a later stage it assists the uterus to its resting condition. Moreover this anterior lobe probuces several hormones at least one of which regulates growth while others stimulate the gonads and hence called *gonadotrophic hormone*, the thyroid called thyrotrophic hormone, or, the adrenals. Insufficient growth-hormone results in dwarfism which excesses of this substance bring about gigantism or if produced after maturity, a condition known as acromegaly the excessive growth of certain bones of the face and joints.

The complete removal of the pituitary results in death, although the difficulty of access to it, and the resultant unavoidable injury to neighbouring brain tissues, may be the reason for fatal results frequent in operations upon it.

Pineal body or epyphysis is a small outpouching from the roof of the midbrain. In man the pineal body is large and glandular in early life but, after puberty decreases in size, and the glandular tissue is replaced by fibrous tissue. The fact that it is a highly vascular structure, frequently lobulated like a gland and containing secreted pigment, has raised the supicion that it may have some endocrine function. But its extirpation does not seem to be followed by unmistakable physiological consequences, except that sexual maturity is somewhat fastened when it is destroyed. It may possibly be of some physiological importance but its actual function has not yet been found.

III *Sexual glands or gonads* produce besides the germ cells some hormones controlling the secondary sexual characters

and these are believed to be produced in certain interstitial endocrine gland cells called "Puberty gland."

Male gonads:- Three kinds of cells in the testis viz spermatogenic and sertoli cells forming the semeniferous tubules and interstitial or *Leydig's cells* responsible for the production of hormones controlling the secondary sexual characters. These latter cells have a different chemical character from the former two types of cells. When the animal is deprived of the hormones produced by these interstitial cells, there is a tendency for distinctly male characteristics to revert to a neutral condition. Sexual emotions and behaviour of many animals during courtship are all influenced by this hormone. W. P. Pycraft of Zoological department of British Museum says that "one touch of nature which makes the whole world kin is surely nowhere more apparent than in the courtship of animals." For the beast that perish no less than man himself, are stirred by like emotions. Though the fever of love must lack the sense of awareness which it inspires in ourselves, its modes of expressions are not so different, though superficially they may appear to be so.

Darwinism was the first to show us that the strange antic, and the fierce battles, which characterise so many of what we call the "Lower orders of creation" under the exaltation of the sexual emotions are manifestations fraught with tremendous consequences.

But Milton long before Darwin's days showed a singularly penetrating insight into the motive power of these emotions in his wonderful lines.

> "But if the sense of touch, whereby mankind
> Is propagated, seem such dear delight
> Beyond all other, think the same vouchsafed
> To cattle and each beast".

The interestitial glandular tissue, h... ever is not found in the testes of all ver... brates, and it is equally true that ma... vertebrates are without secondary sex... characters.

Female gonads carry certain endicri... that are essential to the usual develop... and physiological functioning of the ... In the ovaries of certain mammals incl... ing man, at least two, hormones are p... duced, *oestrogen* formed by the develop... graafian follicle and the *progesterone*, ... borated in the corpus luteum, which... formed in the follicle, after liberation ... the egg by the proliferation of the cells ... the zona grannulosa.

Oestrogen is associated with the devel... ment of secondary sexual characters ... after puberty regulates oestrus and, ... Primates, the menstrual cycle, Progest... rone initiates the changes preparatory ... implantation of the ovum and also m... inhibit oestrus and menstruation, whi... does not occur when the corpus lute... persists as in pregnancy and some path... logical conditions. Apparently degen... ation of the corpus luteum graduall... cutting of the supply of progesteren n... the end of gestation, is associated with t... onset of milk production (lactation), a... the sensitising of the uterine muscles ... pitutrin, which leads to parturition.

That even endocrine tissues are pres... in the gonads serve in the long run t... same general purpose of maintenance ... species as do the primary sex cells prod... ed in the gonads, since secondary sex... characters contribute indirectly to the ge... eral function of mating and reproducti...

IV. *Abdominal glands:— Adrenals or ... prargenals* — In man weighing 8 to 9 gra... each fit over the anteronuseal ends of t... kidneys. There are two regions in ea... gland, an outer cortex and an inner medu...

both regions capable of secreting different hormones. Their union in the form of a single structure is due to chance topographic association rather than to any real relationship.

The inner medulla is capable of pouring out into the blood stream relatively large quantities of a substance, well known chemically called adrenalin (or epinephrin). This drug causes a more vigorous circulation of the blood, an increase in the power and resistance to fatigue of muscles, and other effects which tend to make the individual capable, for the time being, of greater excertions than are normally possible. This liberation of adrenalin takes place for the most part, under stimulation of the nerves of the autonomic system, typically when the individual is emotionally excited. Although there is no proof of casual connexion, it is not improbable that the development of this adrenalin producing gland is an adaptation for better functioning of man and his animal ancestors in situations where increased exertions in fighting or fleeing from an enemy are necessary. Under such circumstances sharp emotions are aroused, the adrenals are stimulated and vigorous action ensues.

The cortical function too is of a very different sort. The cortex secretes a hormone (cortin) which is essential for life; disease or absence of cortex results in death. The exact nature of the funcion of this secretion is somewhat uncertain, but it appears to be concerned with the regulation of the salt content of the blood and therefore with the maintenance of a proper internal environment for the living organism.

2. *Pancreas* has an endocrinal as well as digestive function. A special region of the organ called *'Islands of Langerhans'* is secreting a hormone called insulin. Insulin has the funcion of regulating the carbohydrate metabolism and the storage of glycogen in the liver. Disturbances in this function lead to the pancreatic disease of *diabetes*, which is characterised by an excess of unoxidised sugar in the blood and urine. This condition is being effectively treated by the use of insulin, which was successfully isolated by Banting and Best in 1922.

In conclusion, if Dr. Selye's concepts prove to be true, it is possible to forsee a day when people may get periodic checks of chemical balance just as they now get checks of metabolism, blood pressure and urine. If imbalance is discovered perhaps the administration of hormones and other substances will restore the body to normal. When that day arrives Selye sees no reason why our life span shouldn't be increased to hundred years or more.

N. Appukuttan, M. Sc. (Zoology Department)

Math. Prof: If there are 16 states in the Union, and superheated steam equals the distance from Bombay to Paris, what is my age?

Student: Forty-four, Sir.

Prof: Correct. How do you prove it.

Student: I have a brother who is only half-nuts.

THE ADVENTURES OF AN UMBRELLA

As I approached my country house with my new umbrella bought in a frolic of gallantry, I found at the gate, my young brothers who jumped upon me like children jumping on a long absent father with rosy expectations. They were struck dumb with admiration on seeing my superfine umbrella and they were a bit envious of me. They tried to take possession of my umbrella by sending a deputation to my father and by lavishing flattery upon me. Notwithstanding, all such adroit moves which were of a formidable nature, I confronted the situation with the unflinching vitality and strength of a Hercules. I considered the umbrella as indispensable a partner of my college career as the glorious Tensing reckoned his Oxygen tube on the heights of Everest. The monsoon had already begun its march with the accompaniment of "dulcet symphonies and voices sweet". I used to haunt the riverside in order to behold the swift sailing boats speeded by occasional favourable winds, and all the captivating scenery which the water reflected from time to time upon its bosom. I sat silently over a log and gave ear to the messages of the ripples. I drew enthrolling pictures upon the velvet canvas of my mind more beautifully than Raphael or Joshua Reynolds ever did. As I sat alone there, I brooded over my college career which was filled to the brim with brightness and success. I felt more than once that all the soft luxuriance of fancy my youth had spun skilfully was present in the mangificent web of my immortal college life. I know well that it represented a short span of life characterised by adventures and exploits, so romantic, that even Daniel Defoe's hero might have envied me.

It was a fine hot day. As I stepped o of St. Albert's with my brand new umbrell I was dancing on the edge of haughtine with unusual alacrity. The handle of m umbrella was remarkably beautiful. I was made of plastic, by an ingenious arti san, and it even excelled the subtle jewels made of Jacinth. I thought th artistic excellence of King Arthur's E calibus was eclipsed by the handl The mighty sceptre of English king could bear no comparison with th handle. The great Exhibition of 185 which was held in Hyde Park had nothin to show more dazzling to the eyes than tha handle. It was a poem in plastic, a thin of unmatched beauty. As I walked alon the Banerjee Road I sang and brandishe my umbrella with the vanity of an eigh teenth century English lady who sought t captivate her bearer by her exquisite fan Alas! pride goeth before a fall. Dow fell the umbrella unexpectedly from m hand, and the handle was broken! But I did not strike the road with the butt of m umbrella like desperate Xerxes aiming hi sword at the waters of Hellespont for de laying him. I lamented over the tragi destiny of that handle with greater sin cerity than Mark Antony over the dea Caesar. My tears burst out all on a sudden with greater speed than that of the tear of the Macedonians at the news of Alex ander's premature death. Gone for ever the sublimity of the handle, I was dumb founded for a moment. I thought of th inevitable decay of the great and th handsome.

But unlike Hamlet, I did not delay t take a decision. Straight I ran to th

Broadway and entrusted the task of reconstructing it, into the hands of a dexterous artisan. He guaranteed its revival with its pristine splendour and glory. I unloosed my purse strings to requite him for the memorable service he was going to render me. As soon as I narrated the story of my umbrella to my relatives I was swept by a flood of accusations. There was pandemonium in my house for a short time. Even the wise Akber did not have such a bitter experience at the moment of the promulgation of 'D Ilahi' which fell like a bomb-shell in orthodox centres.

Next day, while I was walking along the Shanmugam road waving my renovated umbrella to and fro, I recollected the stroll of Bernard Shaw through the Fleet street with his walking-stick. All on a sudden the umbrella slipped away from my hand and fell into the gutter. I almost wept. My pathetic looks proclaimed my desperate situation more eloquently than a beautiful Shelley beating his luminous wings "in the void." There was a thick movement of passengers from one end of the street, to the other. Some of them stepped to condole with me; some others pitied me, but the looks of 'the Fairies' from the upper galleries of St. Theresa's College were the most killing ones. I took up the umbrella from the gutter, pocketting my pride and again entrusted it to the former artisan for reconstruction. I felt then I was in a worse condition than that of the members of the Pickwick Club who returned after the destruction of their carriage.

After this great adventure I kept my umbrella safe at home. Since it was the rainy season I could not go without it; but at the same time it was below my dignity to carry an old and worn out umbrella. I was between the devil and the deep sea. Often I tried to foresee the vagaries of the weather, though not with the profundity of knowledge a Descartes possessed; but with the time deligence of an economist, I used to form a certain hypothesis about weather and start to the college at a convenient time, without the gentlemanly approaching. One day I found the sun "issuing forth the rival of his beams" "over the purpled man," bespangling the road through black clouds and I decided there would be no rain on that day. With long strides across the country side, I rushed to the college. But unfortunately I was overtaken by a heavy downpour of rain and I sought shelter in a roadside teashop, Unfortunate I was not, because a beautiful lady also happened to take shelter there at the time. I was then helped by one of my friends who happened to pass through that way at that time.

The fate of my glorious umbrella greatly vexed me. The artisan diagnosed the diseases of my umbrella with the insight of a physician and proposed to restore its health by changing its sex. It became a "Lady's umbrella." Though I did not take kindly to its sexual metamorphosis it seemed to me to be the only alternative. I thought of Edward VIII who gave up his crown for a foreign beauty and hoped that the transmogrifciation of any "Gentle man's umbrella" into "Lady's umbrella" would bring me no less happiness.

E. A. Thomas, IV B.A.

In ancient times the services rendered by banks to their customers and to commerce were very limited. But now they are many and varied. This is the very reason why the scholars of banking, failed in their attempts to define what constitutes banking.

For certain services, the banks are paid; for others they receive little or nothing. As a bank is not a philanthropic institution it may appear strange that something can be had for nothing. Free services are accorded to customers, large and small, to help them in business and industry. But these are profitable both to the bank and to its customers. In these days of keen competition, in home and overseas markets, it is essential that one should know the extent of the services that banks are ready to give. As the services rendered by banks are many and varied, the general public are unaware of all of them, and, therefore fail, to make full use of them. Therefore let us consider the more general services, a bank can render to its customers.

First of all an account with a bank is a very useful asset. When an account is opened in a bank, the bank usually gives the customer copies of his account in the form of pass-books. This embraces a complete statement of his position day by day for reference. Cheque books are given to the customer so that he is saved the inconvenience of cash payments. Similarly an account with a bank is not only a convenience but it also, reduces risks to a considerable extent.

The bank also receives money as fixed deposits for varying terms at interest. This fixed deposit can be conveniently lent to others who can again deposit in current accounts. Interest rates vary with the periods for which the deposits are made. Savings bank accounts are also opened by the bank for the encouragement of thrift. It is more or less like the current account with the difference that there are more restrictions in the matter of withdrawals. Generally these accounts carry a fixed rate of 2% interest per annum.

In addition to receiving cash, the bank will also collect cheques, bills, hundis, telegraphic transfers, drafts, postal orders, money orders, securities, shares, bonds etc. for its customers and will also make any payments its customers may direct in most banking centres in the world. The banks also act as administrators, trustees and executors and for these a small commission is charged.

Another characteristic of a modern bank is that it gives loans and advances, short term as well as long term, to its customers against easily marketable securities. Personal securities are also accepted in some cases.

The bank's services do not end with the receiving of deposits and lending of money. There are other numerous ways in which people may use the bank to advantage. If the customer's bank is not represented in a particular place there will be another bank which will act as agent and accept credit for customers. The bank is always ready to remit the money to a named person on the instructions of its customers.

Another direction in which a bank acts as a useful intermediary is that it purchases and sells securities and shares. In the event of the customer's absence abroad arrangements can be made to pay fixed sums, weekly or monthly to a customer's dependants, regular subscriptions to insurance companies, clubs or other institutions

The only thing that a customer has to do is to ask his bank to make payments on his behalf. A small commission is charged for this service.

There are other miscellaneous services which a bank renders to its customers. They receive valuables like gold, parcels, sealed envelops, wills, ect. for safe custody. A small commission is charged for these services. Banks give necessary advice to these customers regarding the financial stability of persons.

A man who travels abroad needs the possession of a banking account. The banks issue letters of credit and travellers' cheques. The latter are very useful to the travellers.

The character, capacity and capital are the important factors depending upon which the banker gives an advance or loan to the person who desires accomodation. By character we mean the customer's willingness or inclination to meet his obligations. It also depends upon his determination to discharge his liabilities. Capacity is the business risk which will help him to repay his creditors promptly. And by capital we mean the customers's financial ability to pay back the money he borrowed. And lastly he must have adequate resources or assets on the strength of which he can borrow the money from a bank.

C. Prabhakaran Kartha, IV B.Com.

By T. C. John III U.C.

(5)

A MAID'S TRAGEDY

It was a fine bright, calmy morning of December. The sun was shining from out of the clear blue sky, with his usual brightness, spreading his rays all round and thereby lighting the whole world. Beneath his cheering influence, the whole world seemed to have regained life and energy. I woke up late in the morning and peeped out through the window beside my bed. Santha was plucking jasmine flowers near the window. I atonce hurried to her after washing my eyes and face. She turned towards me and bent her head in womanly shyness. I also gathered some of the flowers and gave them to her. She smiled at me and I returned her smile. She wore the flowers on her head and bade me farewell. I had been looking in her direction as she disappeared, when my little brother awakened me. "Will you bring me a top today" asked he. 'Yes' I replied.

Santha was a little girl of twelve then. She had a little brother and her parents. She was studying in the third form and I was in the fourth form then. Her father who was a poor labourer supported the family with the small daily wage he got.

Everyday Santha used to come to my house and together we collected jasmine flowers. I myself used to put them on her head. Thus our love grew up stronger and stronger everyday.

I passed the Matriculation examination and was sent to a college in Bombay where my uncle was staying.

On the eve of my departure Santha and I sat together beneath a tree. "Don't forget me" requested she with tears in her eyes. "I will never forget you; I will marry none but you". I consoled her. We both wept for a while and I departed.

At first I felt my college life boring and uninteresting. But as days and weeks passed I felt happy. I was getting letters from Santha and I was replying to her. But this continued for a short time only. I met there at Bombay, a more obliging lady, Rajam. In course of time I was drawn to her and I forgot all about Santha. Months passed quickly. I passed the B. A. examination. Soon I was employed in a firm in Bombay. I was getting a good sum of money as income. With the permission of my uncle I married Rajam and we fixed up our residence. We were living happily there. A child was born to us. In the joys of married life I accidentally got a telegram from Santha saying that my father had passed away the previous night. I became unconscious for a while. There was a letter also with the telegram. It said that Santha's father had died two months ago. She had known of my marriage to which she referred in that letter. She begged my pardon in that letter and prayed for my good fortune in my newly married life. I burst into tears as I read the letter. Atonce I hurried to my father's place. As I reached there I fainted on hearing the news that Santha had committed suicide the previous night.

I returned to Bombay next day. When I got into my room Rajam was not there. I saw a letter on the table. Atonce I opened it and read as fallows.

Dear Darling, Bombay, 20–8–1954

I knew from Santha's letter that you were engaged already. Go and marry her. Why do you cheat her? She is weeping day and night for you. Let me go with my child to wander about the world. Wish you all success and good fortune in your newly married life. Good bye!

Yours affectionately
Rajam.

Varghese C.P., I B.Sc. (Chem.)

COPPER IN THE ATOMIC AGE

The progress of Sputniks in outer space has diverted attention in recent weeks from important developments at ground level, which are of far-reaching consequence to India and other Asian countries. The key to the position is the peaceful use of atomic energy and the initial step in this direction in the advent of the operational atomic power station. The layman finds it difficult to grasp the basic facts of atomic physics. But in this application atomic energy is simply used as a source of heat to raise steam for generating electricity in the usual way.

Britain leads the world in this field and British industrialists have combined their resources and experience to undertake to erect atmoic power stations in other countries. The Calder Hall generating station in England was the first atomic power station in the world, and atomic power stations for export are based on the same principle. Several stations are under construction in Britain and this first export order has come from Italy. The Italian station, which will have a capacity of 200 mega watts, will consist of a graphite moderated reactor running on natural uranium fuel, with carbon dioxide gas heat transfer system to be used for steam raising. The actual generators will be of the conventional type. The contract provides for a period of seven years of collaboration between the British contractors and the Italian state authority. The British Atomic Energy Authority will be responsible for the extraction of plutonium from the spent fuel which will be returned to Britian for proceeding.

By supplementing existing sources of electrical power, the atomic stations can make industrial expansion more rapid and complete. India presents a vast field for the adoption of this new source of power, if the necessary capital is made available. For the first time in history, electrical energy can be obtained without consuming fuels such as coal or oil, or the use of water power. It is the fact of being completely free from any dependence on such natural resources that makes the atomic power station unique and holds promise of a bright future to those countries which find a place for it, in their development palns, having in mind that uranium is a very costly material.

Electrical power depends largely on copper, the best electrical conductor apart from silver. It has been calculated that about half of the copper that is produced in the world is consumed by electrical industry. Most of it is in the form of wire for the windings of motors, generators and transformers employed in industry and in electric traction on railways; for cables of many kinds to provide light, heat and power wherever they are required, including domestic electrical equipment; and for telephone, telegraph, radio and television purposes. It will be seen that electrical power generation is supplemented by a great many manufacturing industries required to provide the equipment just mentioned and all taking advantage of copper's valuable electrical properties.

The very existence of sources of electrical power makes possible industrial expansion in many directions and it is said with truth that there is scarcely an industry which does not use copper in one form or another. Copper for chemical part, for instance, where copper's high thermal conductivity and resistance to coerosion have made it a traditional

material for distillation plant and in burning. Copper sheet roofing acquires a pleasing green patina as well as providing a roof covering that will out last the fabric of the building. Copper tubes for hot and cold water, sanitation, and gas services are easily installed, neat in appearence and require no painting or other maintenance. On the automobile industry, great quantities of copper and copper alloys are incorporated in such items as radiators, fuel pipes, wiring and instruments. Many vital components of aircraft also depend on copper.

It will be seen that if the financia obstacle to the adoption of atomic energ for the generation of electrical powe can be surmounted, the possibilities o industrial expansion also will increase. In this new industrial revolution, coppe and copper alloys will be vital materials. India is not a great copper-producing country and must rely on imports to make possible a policy of setting up an Indian Industrial economy, but this much is certain, that copper will play an importan part in all new developments.

U. K. Menon, Senior Phy. B.Sc.

COLLEGE PORTICO — A LONG CHERISHED PLAN NEARING COMPLETION.

SHAKESPEARE'S TREATMENT OF MORAL PROBLEMS

To speak of Shakespeare's ethical predilections is to provoke controversy, for many are of opinion that Shakespeare is never didactic; he is always dramatic. The attribution to Shakespeare of supreme dramatic instinct has for long stood in the way of an adequate recognition of his spiritual and ethical insight. It was a man, not a machine, that wrote the plays; not even the very genius of drama can quite escape the law that, whatever a writer's subject may be, no man ever wrote a page without telling his readers something about himself. "Others abide our question; thou art free!" is no longer true. The researches of G. B. Harrison and Dr. Hotson show how strong and continual was Shakespeare's reaction to his age and its life. The time has indeed come to dispose for ever of the myth of the impersonality of Shakespeare's art.

But it is necessary to emphasize Shakespeare's dramatic instinct in order to guard against the peril of dogmatising from his works about his personal opinions. Instances are not wanting to prove that Shakespeare's dramatic pronouncements on the same kinds of experience are often conflicting and various. It is difficult and dangerous to affirm which pronouncements, if any, represent most clearly his own views. Yet there are occasions when we may catch Shakespeare speaking from the depths of his heart. Somewhere within the vastidity of Shakespeare's drama must be incorporated the personal thoughts and passions of its creator. At any rate, there are in the plays many ethical utterances, explicit or implicit,in theme, or character, which are repeated to the same purpose in different periods of the poet's career. We shall not be straining our critical sense too far if we assume that such recurring thoughts are Shakespeare's own.

Among those questions which one cannot help asking ourself ethical questions stand foremost. To suppose that art can exist without morally is just as absurd - no more and no less—as to suppose that morality is the sole subject of art. In most of Shakespeare's plays the ethical atmosphere is omnipresent. Every great play he has left us turns round a problem of conduct and sets us face to face with a moral issue. So far from Shakespeare being the least concerned with morality, we may say that Shakespeare is, of all writers, the most calculated to make his readers better as well as wiser. Shakespeare who to Dr. Johnson seemed to write without any moral purpose has now come to be regarded as one of the greatest moral forces of the world.

Shakespeare's plays are eloquent with the loftiest moral sense. Everywhere in them Shakespeare expresses his instinctive preference for the good and dislike for the bad; the ruin that awaits defiance of laws which all men know to be eternal and universal is set forth by him in no uncertain language. His sense of right and wrong is matchless. Some have mistaken Shakespeare's outspokenness for grossness and breadth of view for immorality. It is needless to say that Shakespeare never confused moral values. In morals as distinct from manners of speech, Shakespeare is profoundly pure. "He never clothed vice in the garb of virtue." Even when virtuous characters like Lear or Cordelia suffer he keeps our moral sympathies in the right place. As against triumphant villainy, virtue wronged, betrayed or crushed, seems to be a more eligible lot. If Shakespeare

neglects poetic justice, if virtue is not always crowned with visible success, we must remember that his art is not false to life which is as unjust in its apportionment of rewards and punishments.

In handling moral questions Shakespeare is no narrow puritan. His sympathy is so broad and universal, and his standards of judging so close to human conduct, that he is able to sympathise with, or at least understand, even the brutal or the filthy. He has a liking for all sorts and conditions of men. As an Elizabethan and a product of the Reformation and the Renaissance he has all the freedom of both and few of the limitations of either. The generosity of his heart exceeded creeds and dogmas. He knew that man has a body as well as a soul, that the body is not made for chains and tortures only and that, if the world is a world of crimes, it is also a world of wisdom, strength and goodness. Shakespeare's humanity and sanity are shown in his eagerness to uphold the spirit and substance of moral law, rather than its letter and form. Desdemona's falsehood in answer to Emilia's query, "Who has done this?," "Nobody, I myself, commend me to my kind lord" is the unaffected utterance of a deep truth; Helena in *All's well* and Isebella in *Measure for Measure* adopt an odious stratagem and feign to practise sin with the full knowledge of what they are about; their conduct is above reproach not on the ground that the end justifies the means, but that a just and honourable purpose will redeem formal dishonours of the body. Few men have ever lived possessing more moral sanity than Shakespeare. For he has proved himself one of us, has shown that however foolish or brutal or filthy we may be, he understands us and claims us as his brothers.

Shakespeare's essential purity and sanity are evident in his treatment of love. Love is the subject of Shakespeare's gre plays and he is one of the foremost p of love. To him love is a very h thing, a piece of reality, devoid of a thing mystic or transcendent. None depicted so richly the wonderful possi ties and varieties of this human pas He understood completely the exalta of love. In love we may believe Shakespeare found a remedy for desp It can be a storm and a madness as *Antony and Cleopatra* 'a passion appetite,' or the basis of faith and c stancy, "the love of affection and insti as in the comedies. Shakespeare d justice even to lawless passion.

"*To be wise and love exceeds man's mig that dwells with the gods above.*" In Ant *and Cleopatra* Shakespeare shows love an entirely glorious and splendid busin however impure it may be. Antony is the grip of a passion which dissolves sacred bonds and duties whether moral institutional, public or private. A such love spells ruin and death to t lovers. Does Shakespeare take sides this case? Shakespeare neither condem Antony for sacrificing duty to love n glorifies him as Dryden does in his *All Love*, an adaptation of this play. Shak peare is not concerned to praise or blam 'The expense of spirit in a waste of sha is shown to be perfectly human. The lo of Antony and Cleopatra possesses traordinary energy of life and beauty, a enlarges and enriches emotional life. are made to accept the passion and e into it, as it opens up new regions imagination and lifts us to the heights poetry. Even the most tragic and he long passion in Shakespeare is not entir blameworthy if it evokes self-forget devotion in lovers.

It is interesting to follow Shakesp into the intricacies of love. The pl

written by Shakespeare in the year 1601-1608, whether tragedies or comedies, are all haunted by the thought of sensual vice. Plays like *Measure for Measure*, *All's well*, *Antony and Cleopatra*, *Troilus and Cressida*, brood over it and return to it in a manner which seems divided between 'repulsion and fascination.' The charaters include both men and women under the grip of this monster. What did Shakespeare think of it all? We may note in the first place that Shakespeare has no use for false delicacy. He wrote about life and he accepted life for what it is, largely an animal thing. Then again Shakespeare realises that no sin is more common, none more glibly blamed. It is easy to exclaim 'base', 'immoral.' But who is so faultless that he can sit in judgement on another? or who can call himself safe from the temptation of this sin? In matters of sex and sexual morality Shakespeare is as sane and healthy as some of his contemporaries are the reverse. The only type of sexual relationship that Shakespeare unconditionally approves and describes frequently is that of marriage. But he is fully aware of the distortions and temptations of passion.

Measure for Measure is Shakespeare's most elaborate discussion of sexual ethics. The subject of the play is, what is the just moral attitude to sexual vice? Angelo, a man of strict life and the deputy of the Duke of Vienna, strictly enforces old laws against incontinence. Claudio, guilty of this vice, is sentenced to be beheaded; his sister Isabella pleads with Angelo for her brother's life; he offers to spare his life if she will submit to yield to his lust. Isabella refuses to yield even though Claudio wishes to purchase his life at the cost of her chastity. The Duke, appraised of Angelo's fall, contrives to save Claudio and Isabella by causing one Mariana the abandoned fiancee of Angelo to presonate Isabella and satisfy Angelo. At last Angelo's sin is exposed, Claudio pardoned and Isabella married to the Duke. The atmosphere, purpose and meaning of the play are throughout ethical. Even the characters represent different phases of morality; thus Isabella stands for sainted purity, Angelo for Pharisaical righteousness and Pompey and Mistress Overdone for professional immorality. Many have been repelled by Shakespeare's picture of immorality in *Measure for Measure* and regarded Isabella as the key to Shakespeare's mind. This is not at all just to Shakespeare. Shakespeare never admires the celibate ideal; the conventionally dry and self-righteous Isabella who turns a deaf ear to her brother's entreaties, saying "More than our brother is our chastity" is as far from Shakespeare's heart as is Angelo whose capital sin is ignorance of human instincts. Shakespeare's sympathies are with neither the true nor the false saint. Chastity in his view is not the whole of virtue. Shakespeare knows that nobility in man is inextricably bound up with baseness; to the understanding of honest impurity Shakespeare brings sense and to such as Pompey or Claudio he would seem to say 'Neither do I condemn thee; go and sin no more.' Shakespeare's attitude is expressed in the words of the Duke in Act III Sc. 2.

> 'He who the sword of heaven will bear
> Should be as holy as severe;
> Pattern in himself to know
> Grace to stand and virtue go
> More nor less to other paying
> Than by self-offences weighing
> O! what may man within him hide,
> Tho' Angel in the outward side!'

There is more natural honesty in Pompey the Baud than in Angelo the ascetic; more humanity in the charity of Mistress Overdone than in Isabella's harsh saintliness. Virtue is not the monopoly of the pure in body, and to-

lerance and humanity are the essential requisites of sound moral judgement. Shakespear'e morality is not made of 'Thou shalt' and 'Thou shalt' not's. He teaches tolerance, or at least suspense of judgement. This wonderful sympathy explains Sheakespeare's unfailing human appeal.

The spiritual energy of man is evaluated and judged by Shakespeare much in the same way as questions of the animal energy. The government of man's spiritual powers is a difficult task and the places that imagination and common sense occupy in each man's life ultimately determine his destiny. One of the chief lessons of the plays is that man is safe only when his mind is perfectly just and calm. The most dangerous menace to calmness of mind is the tyranny of imagination. The failures of the majority of Shakespeare's tragic heroes can be traced to the fact that given an ordinary situation in life, they face it with the help of their imagination. The bereavement of Hamlet or the thought of crime in Macbeth or the pathos of kingship in Richard II takes the hero from the real to the imaginary world. The immediate and the particular change into the remote and the universal. The imaginative men are born for failure as surely as the cool men of common sense are born for success. Whether good or bad in its excess of imagination such as the tragic heroes suffer from unfits them for the rough world. A passionate longing to right the wrong goes down before the rough stupid something that makes the world. The fine mind is a fine thing; but it is not expedient to act with a fineness beyond the need of this world. That is why, at the end of Shakespeare's tragedies, the task of reorganization is left in the hands of plain and simple men who have played insignificant roles in the drama. However technically necessary this device may have been on the Elizabethan Stage, the suggestion is that of a return to the norm. The successful men in Shakespeare are men of hard unimaginative temper like the Bastard or Prince Hal. He evidently admired men to whom action is easy and who are not a prey to their own fancies. The dilemma which Shakespeare portrays, the choice between a rich emotional life of imagination and a narrow successful life of action, is well known to poets and artists. A balanced outlook is shown to be the only safeguard against disorders in the empire of the mind. Shakespeare neither praises nor blames; he sees just

S. Krishnamurti, Professor of Engl

MODERN FABLE

A cow and a bear entered the vegetarian restaurant "Co-Existence". The cow ordered first, "I would like two bananas, an order of lettuce and five quarts of water." "Thank you", the waiter replied and turning to the bear, asked "and what can I bring for you? "Nothing at present", the bear answered and whispered, "I'll eat the cow a little later".

Athletic Association with Mr. P. P. Devassy,
the former Physical Director,

Mock Session of the Kerala State Assembly.

THE SKY ATLAS

No map ever produced has stimulated such interest among astronomers as the recently completed Sky Atlas; the first volume of which is being intensively studied in the world's leading observatories.

This giant atlas of the universe is a series of superb photographs mapping about three-quarters of the Sky, taken by the mighty 41 inch Schmidt telescope at the Palomar observatory in California. The Schmidt 'Camera' has photographed every part of the sky that can be seen from Palomer, to an unprecedented depth in space of 600 million light years. Recalling that a single light year is about 6 million million miles, will stress the infinite distance involved. It will follow that many of the space photographs have never been seen before, by astronomers—or indeed by anybody. .

Possessing a wide-angle aperture measuring 41 inches across and a reflecting mirror of 72 inches, the remarkable telescope can photograph pictures of hitherto unknown sharpness and clarity at enormous distance, penetrating with incredible fidelity some twenty times deeper into the heavens and covering not less than 1,000 times the space volume ever touched in previous attempts to chart the skies by photographic means.

It is widely known that the so-called "overlapping" technique was used by aerial photograph mappers during World War II, in seeking data on enemy installations and military targets; a similar technique has been used in the sky survey the big Schmidt systematically photographing broad quadrangles of the heavens with a 10 or 20 percent overlap.

So the Sky Survey Atlas has come into existence. Astronomers believe the sky atlas will keep observatories in all parts of the world busy for the next century or so, scrutinising what has been discovered.

During a seven years probe of heavens, each section of the sky has been photographed twice, once in blue light and once in red. This technique enables the astronomers to learn more of the temperature, colour and brilliance of distant stars. It is hoped, also, to discover by this means why the "novae" and "supernovae" stars suddenly explode into millions of times of sun's brightness and then burn themselves out quickly. Dark clouds of dust and gas, first seen clearly on the Schmidt's super-sensitive plates, may perhaps show stars in the process of being born.

You may well wonder what the sky atlas can achieve, what mysteries of the universe it may help to solve. Shall we learn how many stars there are in the night sky, and how old are they ? Did time have a begining myriads of centuries ago — or do we assume, it has always existed and is not a product of man ? Will the astronomers be able to tell us how old the universe is—and how big ?

Careful measurements of the colour of light given by these distant galaxies show that they are moving away from the earth and from each other at tremendous speed, some at 38,000 miles i. e. 136,800,000 miles/hr. !

How big are they ? Consider the "Milky Way", of which our own solar system is but a tiny fraction. The "Milky Way" encompasses within its "boundaries" more than 100 billion suns, gathered in a gigantic pinwheel spinning in space. It takes tight travelling at 186,000 miles a second—about 100,000 years to cross from one rim of the Milky Way to the other, whereas in

contrast light from the moon reaches the earth in about 1½ seconds! Try to grasp what this means and ones imagination, however fertile is completely boggled!

Moreover, the Sky Atlas has shown that as many as 50,000 individual galaxies are known to exist in one relatively tiny section of the sky alone. The astronomers who took part in the survey have themselves confessed that revelations such as these are so staggering in their implications that even the most intensive study of the atlas over the next 50 years or so may not solve the endless questions posed.

Another revolutionary and exciting discovery, was that all steller systems beyond earth's own galaxy are twice as far away as previously believed. This discovery automatically expanded the volume of observable universe eight times, and suggest that its age is four billion years rather than two billion. It wili be realised from this the volume of space explored by the survey has increased eight times in volume, providing infinitely greater scope and illimitable potentialities for discovery.

Perhaps, say the astronomers, the sky atlas will enable us to learn something more about how the universe was created. Certainly there is hope that this new knowledge may resolve two conflicting theories on this basic question. The first theory puts forward the idea that all matter was once packed together in a super-dense state; and that a colos[sal] explosion began hurling it all outwar[d]. The other theory suggests that the u[ni]verse is in continuous creation. Wh[en] galaxies go rushing off in space, new on[es] are formed to take their place, while ne[w] matter to create new stars, appears a[ll] the time.

Among the discoveries made near[er] home, are new comets and asteroids in o[ur] own solar system and—of exceptional in[te]rest—a baby planet named "Geographo[s]" which comes closer to the earth than a[ny] other celestial object, except the moon.

The completed atlas covers the sky fro[m] the N. Pole to the lattitudes of Buen[os] Aires and Johnannesburg, a task whi[ch] oddly enough, would have taken one of t[he] largest reflecting telescopes 5,000 year[s to] accomplish.

Each copy of the atlas, numbering 1[...] in all, is priced roughly at Rs. 9500/- wh[ich] covers only printing costs. Aptly nam[ed] "Portrait of creation", this unique a[tlas] atlas has given astronomers all over t[he] world a 'key', which in time will unlo[ck] many of the timeless mysteries of t[he] universe.

A century from now, perhaps, astro[no]mers not yet born will be happily usi[ng] this atlas to reveal cosmic secrets, t[he] solution of which even then will s[till] have defied all man's ingenuity.

M. D. Joseph IV B.Sc. (Phy[sics])

"I know how to solve the unemployment problem", said Jack. "Many great men have tried and failed". "How would you do it?" asked his friend.

"If we could place all the men on one continent and all the women on another continent, everybody would be busy in no time", replied Jack.

"And what would everybody be so busy doing", his friend asked again.

"Why boat-building, of course".

OUR EDUCATIONAL TOUR TO NORTH INDIA

It is Christmas Day, and we are to leave for the Capital of India. The solemnity of the day increased the importance of the journey. There is a delegation of 32 students with Fr. Victorian, M. A., T. O. C. D. at its helm, and Rev. Fr. Barnabas, M. Com., and Mr. Antony, B, A. (Hons) to guard us from all perils. The tour to Delhi commences.

It is 9 A. M. on the 26th, and we are at the Madras Central Station. The platform announcer before the mike goes on in full swing, giving us the direction to board the Grand Trunk Express to Delhi. By 10 O'clock all the turmoil cools down. It is time for the G. T. to leave. The one thousand odd miles lie ahead of us, and we are in a well-furnished compartment.

The forenoon is spent; the station is Zulurpeta; the numerous snake charmers that crowd round the train might have perhaps charmed the sun also. The sun seems less haughty. Here women wear red saris; the men with turbans on their head have only meagre covering round their loins. We pass Gudur; the vast stretches of paddy fields. the granary of Andhra, lie ahead; not a human soul is to be found for miles together.

Ongole and Tenali station pass by, we reach Bezwarda. Darkness has set in, the day is well nigh spent, it is 8 P. M. We have our meals from the Dining Car attached to the train. Next morning we are at Wardha, at breakfast time, Gandiji's Sevagram is seen in imagination. Nagpur, the head quarters of the Central Railways receives us with its cheap oranges and fruits. We pass through Madhya Pradesh. Itarsi and then Bhopal we see. Bopal station reflects the splendour of the capital of Madhya Pradesh.

The G. T. Express enters the U. P. It is night and chilly cold; very little is visible and we are drowsy. The day breaks in, the beautiful Agra is there to greet us with its smiling Taj. By 10 A. M. on Saturday the Grand Trunk Express takes its refuge in one of the sixteen platforms of the splendid New Delhi Station. There is pushing and jostling with each other. The students along with the luggage take their place in the St. Columbus School Van. After complete rest, the day is spent in individual sight-seeing.

It was Sunday and a day of obligation, the Holy Mass was heard. Visiting Kutub Minar, and Rajghat was our next programme. Gandhiji's Samadhi spot and the India Gate were seen. The solemnity of Rajghat, impressed us and we paid our homage to the Father of the nation.

Early next day, we boarded our bus for Humayun's tomb; the Purana Khila and the Old Fort fully reflected the architectural skill of the Moghal period. The beautiful River Jamuna could be seen from the Fort. The palaces and the structure round simply fascinated us. And the inscriptions in the Persian dialect. "If thare is a Paradise on earth, it is this, it is this" came true.

The Birla Mandir, where Gandhi was shot dead, leaves an abiding impression on those who visit it. The Jantar Mantar, the old astronomical observatory, fully represents the ancient genius of our countrymen. It is afternoon and we are on our way to the Parliament house. The Lok Sabha and the Rajya Sabha their 505 and 285 Hon. members respectively reveal to us what Democracy stands for. The gigantic speaker's Rostrum and the comparative small seat of the Prime

Minister are a symbol of the order of the House. By night train we leave for Agara. Early morning we were at Agra. The Agra Fort, the splendid brick structure in red, was frequented by green parrots. With the decline of the Moghul supremacy the Fort lost its political importance gaining more historical value. To see the Taj Mahal and then bid good bye to Agra! The Taj is there! Oh, the beauty of it no tongue could describe. It creates an awe and respect in any visitor. The silvery Yamuna is sparkling in its background. It is 12-15 noon, and we are to bid farewell to the Taj and its majestic sourroundings. To many of us, is a sad parting. Returning to Delhi we were ready to board our train for the Punjab. The journey was pleasant. The warm greeting of the new born year brought cheer even in the cold morning of the Punjab. The buses on contract were ready to take us to the Bakara Nangal Dam. After visiting the gigantic Ganguval power house, we proceeded to the Bhakra Dam.

Bhakra is a huge undertaking. The Shivalik Hills, the last range of the Himalayas, are being remodelled to suit the flow of Sutlej. Round the clock work is being carried out in three shifts. 10,000 labourers and 300 Engineers inclusive of 25 Americans turn out their work for the completion of the dam. We left the Punjab for Delhi by the night train.

At 8 A. M. in the morning we were to meet the Prime Minister at his residence. Pandit Nehru was in a pleasant mood. Having come to know that we were there from Kerala he exclaimed that "we have made a big jump". Nehru took us to [illegible] garden, where he fed his Russian pe[illegible] Later the student delegation was ent[illegible] tained at tea by Nehru.

Leaving Nehru, we were hurrying [illegible] to meet our Philosopher and schol[illegible] Vice-President. Dr. Radhakrishnan w[illegible] very pleased to see us. And he came [illegible] to greet us.

The Rashtrapathy Bhavan and [illegible] Rashtrapathy Museum were visited. T[illegible] Rashtrapathy Bhavan, the erstwhile pala[illegible] of the British Viceroys is a combinati[illegible] of Eastern and Western architecture. T[illegible] Moghal gardens in the vicinity with [illegible] circular and the long gardens present [illegible] the spectator a paradise of flowers a[illegible] beautiful shrubs. The evening was spe[illegible] with Sri. A.M. Thomas, the Deputy Min[illegible] ter for food at the Centre. He entertain[illegible] us at a pleasant garden party, At the clo[illegible] of the evening we were to leave Delhi.

It was with a heavy heart and an e[illegible] hausted body we boarded the Grand Tru[illegible] for Madras. At Madras we had a da[illegible] halt. Some of us took this opportunity [illegible] visit the tomb of Sri. A. J. John, the l[illegible] Governor of Madras. There he lay in [illegible] his humility at San Thome Mylapore. H[illegible] epitaph reads thus: "Behold! I have giv[illegible] him a witness to the people".

Leaving Madras in the evening by t[illegible] Cochin Express, we were back at Theva[illegible] by the afternoon of next day, the [illegible] January. Thus I sum up in a few wo[illegible] the account of our pleasant and educat[illegible] tour to North India.

Stanley Fernandez, B. Com., D.S.S. Stud[illegible]

OUR STUDENTS ON AN EDUCATIONAL TOUR

The Party at St. Columbus High School,
New Delhi.

India Gate - War Memorial.

Here fell lifeless Bapuji.

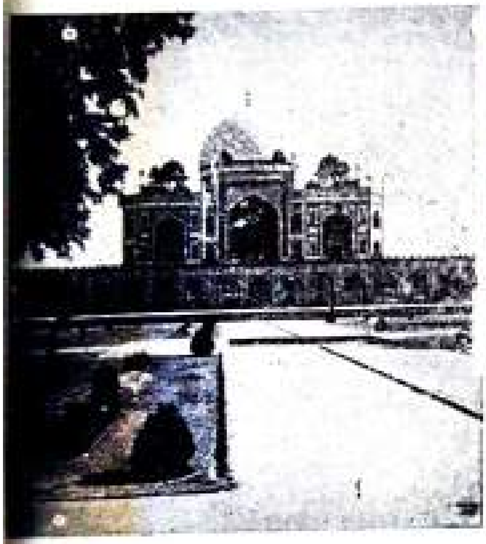

Humayun's Tomb

Mausoleum of Humayun.

Birla Temple.

Red Fort—
New Delhi

(Photos by George Tharakan, Pre-Uni.)

ചാറത്സ് ഡാർവ്വിൻ

യാതൊരു സുനിശ്ചിതാടിസ്ഥാനത്തിലും സ്ഥിരമായി ഉറച്ചുനില്ക്കാതെ ഒന്നിൽനിന്നും മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കു ഉഴറി നടക്കുന്നവരും, സ്വന്തം മക്കളെക്കുറിച്ചു നിരവധി പ്രതീക്ഷകൾ കെട്ടിപ്പൊക്കി അവർ യാതൊരു സരണികളിലും പ്രശോഭിക്കാത്തതു കാണുമ്പോൾ കരളുരുകി കരയുന്ന കാരണവന്മാരും, സ്വകേട്ടകൾ കാരണം തങ്ങളെക്കൊണ്ടൊന്നുമാവില്ലെന്നു മുദ്രകുത്തി ജീവിതം പാഴാക്കുന്നവരും, മഹാനായ ഡാർവ്വിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അല്പമൊന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ജീവിതത്തിലധിക സമയവും ഒരു ഉദരരോഗിയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹം ജോലികാര്യങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രസമുദായത്തിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ടകന്നുമാറി ജീവിക്കുന്നയാളായിരുന്നു. പരിണാമ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പഴയ ചിന്താഗതികളെ പിടിച്ചുകലക്കി!

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമികളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ പാരമ്പര്യത്തിന് അനന്തര തലമുറയിൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്താൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന് നല്ല ഒരുത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഡാർവ്വിന്റെ പിതാമഹൻ ഒരു ഭിഷഗ്വരനും കവിയും ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞനും തത്വജ്ഞാനിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ-റോബർട്ട് വാറിങ്-ആയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്-രോഗികളുടെ മുഴുവൻ വിശ്വാസാദരങ്ങളും ആർജ്ജിക്കാൻ തക്കവണ്ണം തികഞ്ഞ ഒരു ഡോക്ടറായിരുന്നു. തന്റെ യാത്രാവേളകളിൽ ചാറത്സിനെക്കൂടി കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. അത്തരം അവസരങ്ങളിൽ കക്കയും കടൽ ചിപ്പികളും ചെടികളും ജലജന്തുക്കളുമൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിക്കുമായിരുന്നത്രെ.

ജനനം

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഷ്റൂസ്ബറി എന്ന പട്ടണത്തിലെ "ദി മൗണ്ട്" എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ഗൃഹത്തിൽവച്ച് 1809 ഫെബ്രുവരി 12-ാം ഒരു സുദിനത്തിൽ ചാറത്സ് ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചംകണ്ടു. അമ്മ സൂസന്നാ വെഡ്ജ് ഫുഡ്ഡ് ഒരു പ്രസിദ്ധ മൺകട നിർമ്മാതാവിന്റെ മകളായിരുന്നു. മാതാവിന്റെ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ പരിലാളനങ്ങൾക്ക് വിധേയനാകാൻ ആ ബാലന് അധികനാൾ സാധിച്ചില്ല. ചാറത്സിന്റെ എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ വിധി ആ മാതൃപുത്ര ബന്ധത്തിന്റെ കണ്ണി അറുത്തുകളഞ്ഞു.

ബാല്യം

1809 ഫെബ്രുവരി 12 പല മഹാന്മാരുടെയും ജനനംകൊണ്ട് അനുഗൃഹീതമാണ്. ടെന്നിസനും ഏബ്രഹാം ലിങ്കണും ഗ്ലാഡ്സ്റ്റനും മറ്റും ആ പട്ടികയിൽപ്പെടുന്നു. ജീവിതസുഖങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനിന്ന തന്റെ വീട്ടിൽ, ചാറത്സ് സഹോദരിയായ കാതറൈനുമൊന്നിച്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുപോന്നു. സസ്യസമൃദ്ധമായ സ്വന്തം പൂന്തോട്ടത്തിലെ ഉയർന്ന വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിലിരുന്ന് അങ്ങകലെ ശബ്ദായമാനമായ ഇരമ്പിയ തെരുവുകളും പച്ചപ്പരവതാനി വിരിച്ച താഴ്‌വാര പ്രദേശങ്ങളും നോക്കി രസിക്കുക ആ കുട്ടികളുടെ വലിയ വിനോദങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. പ്രകൃതി വസ്തുക്കൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ആ ബാലന് അതിരററ ഉത്സുകതയായിരുന്നു. മീൻപിടുത്തത്തിലും നായാട്ടിലും കണ്ണിൽ കണ്ട ശലഭങ്ങളേയും പറവകളേയും പിടിക്കുന്നതിലും ആ ബാലൻ എണ്ണമററ മണിക്കൂറുകൾ ചിലവാക്കിയിരുന്നത്രെ!!

വിദ്യാഭ്യാസം

8-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂളിലയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ആ ജീവിതം വളരെ വിരസമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒന്നിനും കൊള്ളില്ലാത്ത ഒരു സ്കൂളായിരുന്നതു്. കുറെ ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവിടെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ സമയം മുഴുവൻ വസ്തുനിരീക്ഷണത്തിനും സസ്യങ്ങളുടെ പേരു പഠിക്കുവാനും അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. പരമ്പരാഗതമായിരുന്ന ഈ സ്വഭാവം തന്റെ സഹോദരന്മാരിലാർക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചുരുക്കം ചില പാഠങ്ങൾ മനപ്പാഠമാക്കുവാനുള്ളതു് അനായാസം സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അടുത്ത 48 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒക്കെ മറക്കുക സാധാരണമായിരുന്നു. പദ്യങ്ങൾ തർജ്ജിമ ചെയ്യുന്നതിലും പുസ്തകങ്ങളിലുമായി പിന്നീട് ശ്രദ്ധ. വീട്ടിലെ ലാബോറട്ടറിയിലും സ്കൂളിലുംവച്ച് രസതന്ത്ര ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ആ കുട്ടിയെ ഗ്യാസ് (Gas) എന്നാണ് സഹപാഠികൾ വിളിച്ചിരുന്നതു്.

വൈദ്യശാസ്ത്രപഠനത്തിന്

നിസ്സഹായരും അവശരുമായ മനുഷ്യജീവികളുമായുള്ള പെരുമാററത്തിൽനിന്നും തന്റെ മകനെ ഒരു ഡോക്ടറുടെ ഭാവി മാടിവിളിക്കുന്നുണ്ടെന്നദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ പിതാവിനു തോന്നി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വൈദ്യശാസ്ത്ര പഠനത്തിനായി എഡിൻബറോയിലേക്കയച്ചു. പ്രൊഫസർമാരെ തികച്ചും വെറുത്തിരുന്ന അദ്ദേഹം ഡിസെക്ഷനിൽ (Dissection) അഭിരുചി കാണിക്കുകയോ പഠനവിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പിന്നെ ക്ലിനിക്കൽ വാർഡുകളിൽ പോകാനദ്ദേഹമിഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷേ രോഗികളുടെ മരണവേദനകൾ കണ്ടുനിൽപ്പാൻ കഴിവില്ലാതെ ഓപ്പറേഷൻ മുറികളിൽനിന്നും വെറും ജോലിപോലും പൂർത്തിയാക്കാതെ അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിയോടി! പിന്നീട് തനിക്കീതൊഴിൽ പറ്റില്ലെന്നുകണ്ട് അവിടെനിന്നും വിരമിക്കുയാണുണ്ടായത്.

ഇനി വൈദികനായാലോ

വൈദികനാകാമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു കേംബ്രിഡ്ജിൽ ഒരു ത്രിവത്സര കോഴ്സിന് പഠനമാരംഭിച്ചു. ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുതള്ളാനും ചുരുക്കം ചില മൈത്രീബന്ധങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുമല്ലാതെ ആ പഠനം യാതൊന്നിനും ഉപകരിച്ചില്ല. സ്വതന്ത്രമായി നിരീക്ഷിച്ചും പരീക്ഷിച്ചും പഠിക്കുവാനുള്ള വാസന അദ്ദേഹത്തിനും വളർന്നുവന്നു. പാരായണം അദ്ദേഹത്തെ അതിനു സഹായിച്ചു. അവധിക്കാലങ്ങളിൽ പ്രാണികളെപിടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തെണ്ടിനടന്നിരുന്നു. പുത്രൻ ഫ്രാൻസീസ് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള ജീവചരിത്രത്തിൽ ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി വർണ്ണിക്കുന്നു:—ഒരിക്കലദ്ദേഹം ഏതോ ജോലിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കവേ കാൽച്ചുവട്ടിൽ രണ്ടു വിട്ടിലുകളെ കാണാനിടയായി. രണ്ടിനേയും ഓരോ കരത്തിലാക്കി. അപ്പോൾ മൂന്നാമതൊരെണ്ണം അതിനടുത്തിരിക്കുന്നു. കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നിനെ വായിൽകടിച്ചുപിടിച്ചിട്ടു മൂന്നാമത്തേതിനെ പിടിക്കുവാൻ മുതിരവേ അതു വായിൽ ചീററിയതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാ പൊള്ളുന്നതിനുമിടയായി. വിട്ടിലുകളെല്ലാം പമ്പകടക്കുകയും ചെയ്തു. ദിനങ്ങൾ ചെല്ലുന്തോറും മടിയനായി കൊണ്ടിരുന്ന ചാറത്സിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ പലപ്പോഴും ശകാരിക്കുമായിരുന്നു. "നീ ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാത്തവനാണ്", യാതൊന്നിലും ശ്രദ്ധിക്കാത്തവനാണ്–ഒന്നിനും കൊള്ളരുതാത്തവനാണ്; നിന്റെ ജീവിതം കുടുംബത്തിനും മററുള്ളവർക്കും അരോചകമാണ്".

സുഹൃത്തുക്കൾ

പ്രൊഫസർ ഹെൻസ്ലോയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധകവൃന്ദത്തിലൊരാൾ. ഒരു സസ്യശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനും യാത്രാകുതുകിയുമായിരുന്നദ്ദേഹം. സക്കിട്ടുകൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ചാറത്സിനെ അദ്ദേഹം കൂട്ടത്തിൽകൊണ്ടുപോകാൻഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ലെയോനാർഡും ഡേവീസുംഅദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു.

ബീഗിൾയാത്ര

കേംബ്രിഡ്ജിലെമൂന്നുകൊല്ലത്തെപഠനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏററവും സന്തോഷകരമായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ആ സമയം ശാസ്ത്രാധികമൊന്നും അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിയിരുന്നില്ല. പരീക്ഷകഴിഞ്ഞ് ബിരുദം ലഭിക്കുന്നതിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾകൂടി കഴിയേണ്ടിയിരുന്നു. ആയിടെയാണ് ഹെൻസ്ലോ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു സമുദ്രയാത്രയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മെന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രകാരന്മാർ കൊള്ളുന്ന, ലോകം ചുററിക്കറങ്ങാനിരുന്ന ഒരു ശാസ്ത്ര പര്യടന സംഘത്തിൽ ഹെൻസ്ലോയോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിനും കയറിക്കൂടാൻ കഴിഞ്ഞു. വൈദികനാകണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മൂന്നു വർഷത്തെ പഠനത്തെ വൃഥാവിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചത്. പിതാവ് മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അനുമതി നൽകി. പക്ഷേ സംഘത്തിന്റെ ലീഡർക്ക് ചാറത്സിന്റെ മൂക്കിന്റെ ആകൃതി ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അങ്ങനത്തെ നാസികയുള്ള ഒരാൾക്ക് യാത്രയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര ശക്തിയും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവും കുറവാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. എങ്ങനെയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനതിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ യാത്രയിൽ ചിലവഴിച്ച അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ കഠിനപ്രയത്നങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പേരും പെരുമയും സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തത്. യാത്രാവസരങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന കപ്പലിന്റെ പുറകിൽ വലകെട്ടിയിട്ട് അതിനുള്ളിൽ കിട്ടുന്ന ജീവികളെ നിരീക്ഷണംചെയ്തു ബുക്കിൽ കുറിച്ചിടുമായിരുന്നു. സ്വന്തം ലബോറട്ടറിയിൽവച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് അനേകം പലതും പഠിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ ഡാർവിന്റെ വിജ്ഞാനശേഖരം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ദിവസത്തിൽ ഏറിയകൂറും തന്റെ ഡയറിയിൽ എഴുതിയിടുന്നതിന് ചിലവഴിച്ചിരുന്നു. അവയൊക്കെ പ്രധാനപ്പെട്ട പല ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും വിഷയമായി.

നല്ലപിതാവ്

30–ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ഒരു ബന്ധുവായ എമ്മാ വെഡ്ജ് വുഡ്സിനെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവർക്ക് 7 കുട്ടികളുണ്ടായി. നാനാതരത്തിലുള്ള ജോലിക്കാരും ആശ്രിതന്മാരായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നിരന്തരമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉദരാമയങ്ങൾ വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ ദുഃഖപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. സ്വന്തമായ പൊട്ടിക്കൈക്കൊണ്ടൊന്നും സുഖം ലഭിച്ചില്ല. തന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം വെട്ടിച്ചുരുക്കി. എഴുതുന്നതിനും വായനക്കും അതിഥി സൽക്കാരത്തിനും പൊതുയോഗങ്ങളിൽ ചാടിപ്പുറപ്പെടുന്നതിനും അങ്ങനെ പലതിനുമായി തന്റെ

യത്തെ ആസൂത്രണം ചെയ്തു. ഒരു നിമിഷംപോലും പിന്നീട് വെറുതെ കളഞ്ഞില്ല. മനുഷ്യൻ ഒരു മണിക്കൂർ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ മുതിരുന്നവൻ ജീവിതത്തിന്റെ വിലയറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. സ്നേഹസമ്പന്നനായ ആ നല്ല പിതാവിന്റെ പെരുമാററംകൊണ്ട് തന്റെ കുടുംബജീവിതം ആനന്ദപ്രദമാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ആദ്യത്തെ കൃതികൾ

സഞ്ചാരമദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ച കല്ലും കക്കയും അന്നോരോരോ കഥ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ഭൂകമ്പത്തിൽ അവയുടെ ഉത്ഭവത്തിന്റേതായ കഥ. അവയെല്ലാമുൾക്കൊള്ളുന്ന "Geological Observations" ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ കൃതി. പിന്നീട് "The Voyage of The Beagle" "Biology of The Voyage of The Beagle" എന്നീ പുസ്തകങ്ങളും തുടർന്ന് 1857-ൽ "Origin of Species" "Variation of Animals under Domestication" "Fertilisation of Orchids" "Expression of Emotions in Men and Animals" "Descent of Man" "Power of Movement in Man" എന്നീ പുസ്തകങ്ങളും പുറത്തുവന്നു. തന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെ വീണ്ടും ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനുതകുമാറ് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനവസരിച്ചുള്ള.

Orgin of Species.

1857ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ Origin of Species ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതകൃതി. ലോകത്തെ വിവാദവിഷയമായിത്തീർന്നതു് അതു്. അതിലൂടെയാണ് ലോകപ്രസിദ്ധമായ പരിണാമസിദ്ധാന്തം പുറത്തുവന്നതു്. പരിണാമസിദ്ധാന്തം (Evolution theory) ഡാർവിന്റെ സ്വന്തമല്ല അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പെയായിരുന്ന ഗ്രീക്കശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇററാലിയൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ആ ശാസ്ത്രശാഖയിലേക്കു വെളിച്ചം വീശിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവരൊക്കെ സംഭാവന ചെയ്തതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സംഭാവന ചെയ്യാൻ ഡാർവിനു കഴിഞ്ഞെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ പ്രധാനമായി രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. ഒന്ന്—"പരിണാമം ഓരോ വർഗ്ഗത്തിലും സംഭവിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. മറിച്ച് മനുഷ്യനുൾക്കൊള്ളുന്ന മുന്തിയ വർഗ്ഗങ്ങൾ ചെറിയ വർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്ന് പരിണാമം സംഭവിച്ചവയാണ്." രണ്ട്—ആർ സമരം ചെയ്യുന്നുവോ അവർ ജീവിക്കുന്നെന്ന് ഹ്യൂഗോ പറഞ്ഞതുപോലെ "അർഹതയുള്ളതു് സമരംചെയ്തു അതിജീവിക്കുക എന്ന പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിച്ചാണ് ഈ പരിണാമം നടന്നിട്ടുള്ളതു്."

ഈ പുസ്തകമെഴുതുന്നതിന് 20 വർഷങ്ങൾ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. ഉല്പാദന വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽനിന്നും (Breeders) ഗാർഡൻ സൂക്ഷിപ്പുകാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം പലതും ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. അന്വേഷിച്ചു പഠിച്ചു. നൂറുകണക്കിൽ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുതള്ളി. പ്രകൃതിദത്തമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പററി അവധാനപൂർവ്വം പരീക്ഷിച്ചും നിരീക്ഷിച്ചുംനോക്കി. മാൽത്തൂസിന്റെ Essay on The Principles of Population അദ്ദേഹത്തിനു പ്രചോദനമേകി. പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ കൃതി വെളിച്ചംകണ്ടു. പുറത്തുവന്ന അന്നു ദിവസംതന്നെ 1250 പ്രതികൾ വിററഴിഞ്ഞു. പല യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലേക്കും അതു തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടു.

എതിർപ്പ് ശക്തിമത്തു്

പുസ്തകത്തിന്റെ കോപ്പികൾ വേഗത്തിൽ വിററഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും പരോക്ഷം ആളുകൾ വിമർശനങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചിരുന്നു. ബിഷപ്പ് വിൽബർഫോഴ്സ് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ചപലനെന്നു വിളിച്ച് അധിക്ഷേപിച്ചു. സൃഷ്ടിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ബന്ധങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതാണ് ഈ പുസ്തകമെന്ന് മുറവിളിച്ചു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മതാധികാരികളോടൊപ്പം ഒററക്കെട്ടായി നിന്ന് ശക്തിയായി എതിർത്തു. എതിരാളികളുടെ വിമർശനാത്മകങ്ങളായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി എഴുതി അദ്ദേഹം മടുത്തു. "നിങ്ങൾ എന്റെ തത്വങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനേക്കാൾ നന്നായിട്ടെന്തെങ്കിലും രചിക്കുമോ?" ഇതാണ് എതിരാളികളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഷചിന്തയോടു കൂടിയ ചോദ്യം. അടിയുറച്ച നിത്യസത്യങ്ങളെ പിടിച്ചു കുലുക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ, മതവിശ്വാസങ്ങളെ തൊട്ടുകളിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ എതിർപ്പുകളൊന്നുമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

പക്ഷെ ഒരിക്കലും ഡാർവിൻ ഒരു നാസ്തികനായിരുന്നില്ല. ബീഗിൾയാത്രയ്ക്കു പോയപ്പോൾ ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് എന്ന നിലയിൽ ഒരു വിശുദ്ധ ബൈബിൾകൂടി കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ചില തക്ക അവസരങ്ങളിൽ അതിൽനിന്നും ഓരോരോ വാചകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു സംസാരിച്ചതു് കൂട്ടുകാരുടെ പുച്ഛത്തിനു പോലുമിടയാക്കി. ബൈബിളിന്റെ ദൈവനിവേദിതത്വം, അത്ഭുതങ്ങളുടെ സംഭാവ്യത തുടങ്ങിയ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ചിന്താഗതികളിൽ പലതിനെയും അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ചിരുന്നു. ഒരു ഭൗതികശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പരിധിയിൽപെടാത്ത ഏതാദൃശ സംഗതികളെപ്പററി അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാതിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശസ്സിന് അല്പം കളങ്കം തട്ടുമായിരുന്നില്ല.

വസന്തരാവും വനഗായകനും

(കാകളി)

ആരബ്ധതാരുണ്യമാർന്ന ലതാളികൾ
വാരിപ്പുണർന്ന വസന്താഭിഷേകം.
ഉദ്യാനലക്ഷ്മിക്കുപഹാരാത്മകമാ-
യത്യക്തരായ്‌നിന്ന പൂമരച്ചാർത്തുകൾ.
ആരമ്യസുസ്മിതലോലരായ് നില്ക്കുന്നി-
താരണ്യകോടികൾ ഹർഷപ്പുളപ്പിനാൽ.
പൂവിട്ടുനില്ക്കുന്നൊരാനികുഞ്ജങ്ങളിൽ
പൂത്തിരികത്തിച്ചു മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ
നീലനിലാവു നിവർത്തുന്ന വെൺപട്ടു-
ചേലയ്ക്കുപിന്നിൽതെളിയുന്ന പൂവനം.

പൂമ്പൊടി വാരിയണിഞ്ഞ വനങ്ങൾതൻ
പൂങ്കവിൾസ്ഥാനത്തു മന്ദസമീരണൻ,
തെക്കുനിന്നെത്തിക്കടന്നു പിടിച്ചുതാ-
ൻ ചക്കരയുമ്മ കൊടുക്കാനണയവേ,
മൂളിവിറച്ചൊരക്കാടിൻ ഹൃദന്തരം
മൂളമടിച്ചു കരയുന്നമാതിരി,
പാടിയിരിക്കുന്നൊരേകാന്തഗായകൻ
കാടിന്റെ മാറിലെക്കാണാത്തതോപ്പിലായ്.
ഗായകാ, നിൻ ഗാനപീയൂഷമാസ്വദി-
ച്ചാകുലഹർഷത്തിലാഴുന്നലർവനം.
മാനത്തെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെത്തുന്ന-
മാലാഖമാരുമസൂയപ്പെടുന്നപോൽ
പാടുക, പാടുക വാഴ്ത്തുക വാഴ്ത്തുമാ-
പാട്ടിലുൾപ്പൂക്കലിഞ്ഞീടട്ടെ ഞാനിദം.
നീളെക്കുളിരല നീർത്തിയണയുന്ന-
നീറാ നിൻഗാനമഞ്ജിമപുൽകവെ;
പൊട്ടിക്കരയാൻ കൊതിക്കുന്നൊരെൻ കരൾ-
ക്കൊട്ടിലിലെത്തുന്ന മായികശക്തികൾ!

പാതകൾതോറും നിലാവുവിരിക്കുന്ന-
പാതിരാപ്പൂക്കൾ നിരന്നുകിടക്കവേ,
വെള്ളിമുകിലുകൾ മേയുന്ന വിണ്ണിലായ്
വെള്ളിലക്കാടുകൾ പൂത്തുനിന്നീടവേ,
കൂടുകൾ, ഏതോ കിളികളിണക്കിയ-
കൂടുകൾ കിങ്ങിണിചാർത്തുന്ന ചില്ലയിൽ
കണ്ണെറിപ്രാവുകൾ കൊക്കുരുമ്മിസ്വയം-
കൽബിനകത്തു കിനാവുകൊരുക്കവേ,
വാർമുടിക്കെട്ടഴിച്ചെത്തും നിഴലുകൾ
വാവിട്ടുകേണുതൻ കാൽക്കൽ വീണിടിലും
തെല്ലും കരളലിയാത്ത താരകൾത-
ന്നുള്ളം കളിച്ചു കടയുന്നമാതിരി,
ഈണം വഴിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞെത്തുന്നൊരോമന
വീണതൻ തന്ത്രികൾ മീട്ടുന്നമാതിരി,
വള്ളിക്കുടിലിൻ കിക്കിളിയേകുന്ന-
പുള്ളിക്കുയിലിന്റെ പാട്ടുകൾമാതിരി,
ഈറക്കുഴലിലൂടെത്തുന്നൊരദ്ഭുത-
യാർദ്രസംഗീതം സ്വദിക്കുന്നവേളയിൽ
മുൾക്കിരീടങ്ങളണിഞ്ഞൊരിപ്പാരിന്റെ
യുഗങ്ങളെയുൾഫുല്ലമാകുന്നു; കാണ്മൂ ഞാൻ!

പാരംപരവശമായൊരിപ്പാരിടം
പാടേമുടന്തുവീഴ്ത്തിവിടുമ്പോഴും
ഏറെപ്പരിഷ്കാരമാർന്നൊരു കപ്പയിൽ
നീറുന്ന ജീവിതമെച്ചിൽ തേടുമ്പോഴും
ഈറ്ററ മോഹസുഗന്ധമേറ്റുന്ന
കാടിന്റെ മേചകമേഖലയൊക്കെയും
ധാടിവാഴ്ത്തുന്നനിൻ ഗാനലഹരിയിൽ
താളമടിച്ചു തളർന്നുനിന്നീടവേ,
മഞ്ജീരശിഞ്ജിതമോലും കലയുടെ
മഞ്ജുളമാം കേളികൾ കാണ്മൂ ഞാൻ മുന്നിലായ്!

T. K. Seethy, Pre-Univer

അന്ത്യദിവസങ്ങൾ

വാർദ്ധക്യകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം വളരെ ക്ഷയിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കവിതാസ്വാദനശക്തി വിട്ടുമാറി. മതവിശ്വാസങ്ങളൊക്കെ തകർന്നു തരിപ്പണമായി. അന്ത്യകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹമിത്രങ്ങൾകൂടി ശത്രുക്കളായി. ഇതൊക്കെ ദൈവശാപത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന് എതിരാളികൾ പറഞ്ഞുപരത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് ... ചെയ്യുന്ന വെറുമൊരു യന്ത്രമായിമാറി. അദ്ദേ... ലിലെയും യൂറോപ്പിലെയും മിക്ക സദസ്സുകളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം തിരസ്കൃതനായി. അങ്ങനെ 1882-ൽ ... കത്തിൽനിന്നും.......!! പക്ഷെ ഒന്നുണ്ട്, മഹാ... ഡാർവ്വിന്റെ നാമം ലോകത്തുനിന്നും മായ്ച്ചു... യാൻ വയ്യ.

Mathew Kunnemuri III B

Music Club.

'[illegible]', Drama staged on the Independence Day

OUR BUDDING *ARTISTS*

V. T. George III U.C. K. J. Alexander, III U.C.

A Scene from "[illegible]"

College Volunteer Corps.

Intramural Champions (Green & Yellow Houses)

പുതുമഴ പെയ്തു

I

മാനത്തു് എവിടെനിന്നോ ഒരു പുതുമഴയുടെ കറുത്ത കാറുകൾ വന്നു. ഇടിവെട്ടുകയും കൊള്ളിയാൻ മിന്നുകയും ചെയ്തു. ഉണങ്ങിവരണ്ട ഭൂമിയിലും, കുടിലുകളുടെ മേല്ക്കൂരകളിലും, മഴത്തുള്ളികൾ ചരൽത്തുകൾ പോലെ നിപതിച്ചു.

വീട്ടുകാരന്മാർ കിടക്കപ്പായയിൽനിന്നും എണീറ്റ്, വാതിൽ തുറന്നു് മുറ്റത്തേയ്ക്കു നോക്കി. കൊള്ളിയാൻ മിന്നിയപ്പോൾ, വെള്ളിക്കമ്പികൾപോലെ പെയ്യുന്ന മഴത്തുള്ളികൾ അവർ കണ്ടു.

പുതുമഴ പെയ്തു.

നേരം വെളുക്കാറായപ്പോഴായിരുന്നു ആ മഴ. മഴക്കുശേഷം പ്രകൃതി ശാന്തമായി. ഉണങ്ങിവരണ്ട ഭൂമിയുടെ നാവു നനഞ്ഞു. തെങ്ങോലകളിൽനിന്നും, മാവിലകളിൽനിന്നുമെല്ലാം മുത്തുപോലുള്ള മഴത്തുള്ളികൾ നനഞ്ഞ ഉണക്കിലകളുടെ മുകളിൽ, വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു.

പൂവൻകോഴി കൂവുകയും, അമ്പലത്തിൽനിന്നും മാരാൻ "ചങ്കു" വിളിക്കുകയും, കാക്കകൾ കരഞ്ഞു് ഇരതേടി പറക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നേരം വെളുത്തു.

പുതുമഴ പെയ്താൽ എല്ലാ വീട്ടുകാർക്കും പണിയുണ്ടു്. കപ്പയും, കാച്ചിലും, ചേനയും, മററ 'നടുതല' കളും നടണം.

ഇസ്സാറയിൽ ചേട്ടൻ കാലത്തേപോയി കറമ്പനേയും ആലിക്കുഞ്ഞിനേയും വേലയ്ക്കു് വിളിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും വന്നു.

വെട്ടിയെടുത്തു് ചൂരൽവല്ലത്തിൽവച്ചിരുന്ന കീറതലയാറൻ കപ്പത്തണ്ടും, കണ്ടിച്ചുവച്ചിരുന്ന നേത്തില വള്ളയൻ കാച്ചിലും, കണ്ടിച്ചേമ്പും, ചേനയും മററ വിത്തുകളെല്ലാം വേറൊരു വല്ലത്തിലുമാക്കി ആ കർഷകൻ അവരുടെ തലയിൽ പൊക്കിക്കൊടുത്തു. ഓരോ ഒരുക്കോലൻ തൂമ്പയുമെടുത്തു് തോളിൽവച്ചു്, ഇടതുകൈ ചൂരവല്ലത്തിന്റെ കഴയിലും പിടിച്ചു്, ആലിക്കുഞ്ഞും, കറമ്പനും പറമ്പിലേയ്ക്കു നടന്നു. ഇസ്സാറയിലചേട്ടൻ, ഒരു തൂമ്പയും രണ്ടു വെട്ടുകത്തിയുമെടുത്തുകൊണ്ടു് അവരുടെ പിറകേയും.

തെക്കേപറമ്പിൽനിന്നും പട്ടി കുരച്ചു.

ആ കർഷകൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

'കുടുമി' ചൊരുകിവച്ചു്, നീട്ടിയൊന്നു തുപ്പിക്കൊണ്ടു് പുത്തൻപുരക്കൽ നമ്പൂതിരിപ്പാടു് വന്നു.

"എന്താ തിരുമേനി, ഇത്ര കാലത്തു്" ഇസ്സാറയില ചേട്ടൻ കാര്യമറിയാത്തപോലെ ചോദിച്ചു.

"എന്താടോ! താൻ മറന്നുപോയോ? ഉറുപ്പിക ആയിരം തരണ്ട് വാങ്ങിയതു്. എടോ എളു! താനിന്നലെ ഇതു കൊണ്ടുത്തരാമെന്നല്ലേ പറഞ്ഞതു." തിരുമേനി ചൊടിച്ചു.

"രൂപാ ഉണ്ടായില്ല തിരുമേനി."

"ഹേ, വാടക, തനിക്കു പണം ഇല്ല്യേ? എടോ മാപ്പിളേ, താനെത്ര അവധി പറയിണു. ന്നോനു ഇനി സമയമില്ല്യ. ന്നോമക്ക് ഉറപ്പു ശാന്ത് വേണമോ. എല്ല്യമാത്രാടക്കിണു."

"കഴിഞ്ഞ കൃഷിയെല്ലാം നഷ്ടമായിരുന്നു തിരുമേനി. അഞ്ചു കണ്ടം ഇഞ്ചി പറിച്ചു്, ചൊറിഞ്ഞി, ഞെരിഞ്ഞി, വിററിട്ടു് കിട്ടിയതു്, പതിനാറു രൂപായാ. പറിക്കുകൂലീം ചെത്തുകൂലീം കൊടുത്തില്ല. ഈഭപത്താളിന്റെ പണിയായി. കാറില്ലാത്തകാരണം കപ്പപറിച്ചില്ല. കണ്ടം കൊയ്തിട്ടു് ആകെ മുപ്പതു പറയോ ഉണ്ടായതു്. ഇരുപത്തഞ്ചു പാട്ടംതന്നു. നാലു പറ വിത്തായണഞ്ഞി. മൊളക്"…….

തിരുമേനിക്കു് വെറുപ്പായി. അയാൾ പുരികം ചുളിച്ചുകൊണ്ടു് കനത്തു പറഞ്ഞു.

"ന്നോനിതൊന്നും കേക്കേണ്ടതില്ല്യ. ന്നോമടെ രൂപാകൊണ്ടു് നിന്റെ തൊഴിൽ പവുത്തക്കാരനായില്ല്യേ? ന്നോമക്ക് ന്നോമടെ ഉറപ്പു ആയിരോം പലിശ ഇരുന്നൂറാമ്പതും ഇപ്പോതന്നെ വേണം. ഉണ്ണീടെ വേളിക്കു് ശേഖരിക്കണം."

"തിരുമേനി ഇങ്ങനെ ധൃതിപിടിച്ചാലെങ്ങനെയാ; ഞാനൊന്നുള്ളതു പറഞ്ഞോ; ഇവിടെ ഒരു കാശുപോലും എന്റെ മനസ്സറിഞ്ഞു് ഇരിപ്പില്ല. കൊറച്ചുകൂടെ കഴിഞ്ഞോ...."

"ഹ! ഹ! ബഹു! ന്നോമളും ആറാംതമ്പുരാനായി വാണതു്. ഉറപ്പു ഇല്ലേ, ന്നോം, ഈ മണ്ണു് നടത്തി എടുക്കും. താനിട്ടു ന്നോക്കണ്ട കാര്യം."

ഇസ്സാറയില ചേട്ടൻ ഒന്നു ഞെട്ടി. അയാൾ വളരെ ദയനീയനായി പറഞ്ഞു.

"തിരുമേനി, ചെറുക്കനൊരു ജോലികിട്ടിയാൽ ഞാൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും രൂപാ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം. അതുവരെ ക്ഷമിക്കണം. ഇതു് അല്ലാതെ എനിക്കു് ഗതികിട്ടാൻ മണ്ണില്ല."

"ക്ഷമിക്കേണോ? ഇനി ന്നോനു സമയില്ല്യ. ന്നോം മണ്ണു നടത്തിയെടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. മാപ്പിള ന്നോമെ കളിപ്പിക്കാൻ നോക്കണ്ട. ഉം, ഉം."

"തിരുമേനി, ഞാനെന്നുവേണമെങ്കിലും ഒഴിയാം."

അയാളുടെ തൊണ്ട ഇടറി.

"എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പെരുവഴിയാക്കരുത്". ഈ ഒരു തുണ്ടു് പറമ്പു മാത്രമാണ് ഞങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം. ഇതു പോയാൽ ...ഒരാധിം കൂടെ......"

തിരുമേനി സഗൗരവം ആലോചിച്ചിട്ട്—"ഉം. സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു മാപ്പു്. അതിനാറാം ഉറപ്പു പലിശ തീർത്തുതന്നില്ലെങ്കിൽ നോം വസ്തുവോടു് കൂടി എടുക്കും. ഉം. നോം ആരെന്നു വിചാരിക്കുന്നു, എശ്മാൻ"

തിരുമേനി പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടു നടന്നു.

ഇസ്മായേലു ചേട്ടൻ തലയാട്ടിച്ച് അവിടെനിന്നു പോയി.

അയാളുടെ ശരീരം തളർന്നു. ഹൃദയം വേദനിച്ചു. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

തലമുറ തലമുറയായി കൃഷിചെയ്താണ് അയാളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ജീവിച്ചുപോന്നതു്. എന്നാൽ അയാൾക്ക തോന്നി, തന്റെ മകനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചു് ശമ്പളമുള്ള ഒരു ജോലിയിലാക്കണമെന്നു്. തന്നെപ്പോലെ അവനും, ഇങ്ങനെ ചളിയിൽ പണിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ല.

പറമ്പ് പണയംകൊടുത്തു് രൂപാവാങ്ങി ആ പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ തന്റെ മകനെ ബി. എ. വരെ പഠിപ്പിച്ചു.

കൊല്ലം രണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇതുവരെ ജോസിനു് ജോലി കിട്ടിയിട്ടില്ല.

പഠിച്ചാൽതന്നെ പോരാ, മുകളിൽ ആളും, പിന്നെ പണോം വേണം ഉദ്യോഗം കിട്ടണമെങ്കിൽ.

എട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു, അവൻ വീട്ടിൽനിന്നും പോയിട്ട്.

ആ കർഷകൻ തന്റെ കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽനിന്നും ഒഴുകിയ ചൂടുള്ള കണ്ണുനീർ തുടച്ചു. അയാൾ തൂമ്പയും വെട്ടുകത്തികളുമെടുത്തുകൊണ്ട് വയലിലേക്കു പോയി.

"അപ്പച്ചാ!"

അയാളുടെ മകൾ ഫിലോമിന വാതിൽപ്പടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വിളിച്ചു. അവളെ ക്ലാസ്സിൽനിന്നും ഇറക്കി വിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇസ്മായേൽ ചേട്ടൻ ആ വിളികേട്ടു. എന്നാൽ ഒന്നും ശബ്ദിക്കാതെ അവിടെ നിൽക്കുകമാത്രം ചെയ്തു.

"അപ്പച്ചാ!" ഫിലോമിന വീണ്ടും ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

എന്നിട്ടും അയാൾ ശബ്ദിച്ചില്ല; ദയനീയമായി അവളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

"എനിക്കിന്നു ഫീസുകൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കി ക്ലാസ്സി കേറാൻമേല"

"ആ കർഷകന്റെ ഉള്ളിൽ വികാരങ്ങൾ ഇളകി. ശോകത്തിന്റെ വികാരങ്ങൾ. നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ ഭാവസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ, വേദനയുടെ ഞെരക്കങ്ങൾ........... ....അയാളുടെ ബാഹ്യാവയവങ്ങൾ ഭയങ്കര രൂപം പ്രാപിച്ചു. അയാളുടെ മുഖം വൈരൂപ്യമായിക്കണ്ട ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു.

"വേണ്ട. നിന്നെ ക്ലാസ്സിൽ കേറേണ്ട, നീ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകേം വേണ്ട. പഠിക്കേണ്ട."

"മകനെ പഠിപ്പിച്ചിട്ട് കണ്ടില്ലേ"

അല്പംകൂടി പറയണമെന്നു് അയാൾക്കു തോന്നി. എന്നാൽ ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടില്ല. അയാൾ നടന്നു.

"അപ്പച്ചാ" സങ്കടത്തോടെ ഫിലോമിന വിളിച്ചു. അവൾ തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭാവഭേദത്തിൽ [illegible] ഒച്ചുന്നു.

II

ജോസ് വന്നു. അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ മുഷിഞ്ഞിരുന്നു. തലമുടി ചിതറിക്കിടന്നു. കണ്ണുകൾ കുഴിഞ്ഞും, മുഖം വികൃതമായും കാണപ്പെട്ടു.

അവൻ മുറ്റത്തേക്കു കയറിയപ്പോൾ വിളിച്ചു. മനുഷ്യരേക്കാൾ എത്രയോ സ്നേഹമുണ്ട് [illegible] ക്ക്.

ജോസ് തന്റെ ഒഴിഞ്ഞ ബാഗ് തിണ്ണയിൽ കിടന്ന പഴയ ബെഞ്ചിലേക്ക് അലക്ഷ്യമായി എറിഞ്ഞിട്ട് ചടഞ്ഞുകൂടി.

ഫിലോമിന അല്പനേരത്തേക്കം അടുത്തു് വന്നു. അവൾ താഴെനിന്നുകൊണ്ടു് കണ്ടു, തന്റെ ചേട്ടൻ നിന്നതു്.

"ചേട്ടാ" അവൾ സ്നേഹപൂർവ്വം വിളിച്ചു. "ജോലി കിട്ടിയോ ചേട്ടാ."

ജോസ് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

"കിട്ടിയോ ചേട്ടാ?"

"ഇല്ല"

അതു് ഹൃദയത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു

"എന്റെ ഈശോയേ"

"ഒന്നു കുടിക്കാൻ കൊണ്ടുവാ മോനേ"

ഫിലോമിന അടുക്കളയിലേക്കുപോയി.

ജോസ് വാച്ച് ഊരാൻ, കയ്യിൽ തപ്പി. അവൻ ഒന്നു ഞെട്ടിയതുപോലെ, പെട്ടെന്നു് ശൂന്യമായ ഇടതുകൈകൊണ്ട് മാറിൽ തടവി. മുഖത്തു് വികാരങ്ങൾ മാറിമാറി വന്നു.

ഫിലോമിന ഗ്ലാസ്സിൽ വെള്ളവുമായി വന്നു.

"അമ്മയെവിടെ." ജോസ് ചോദിച്ചു.

"അമ്മ വെള്ളത്തിനുപോയി"

ഫിലോമിന ചേട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി.

"ചേട്ടന്റെ മാല"

ജോസ് വെള്ളം കുടിച്ചിട്ട് ഗ്ലാസ് തിരികെ കൊടുത്തു.

"എന്തിയേ ചേട്ടാ മാല"

"അതു വിറ്റു."

"അപ്പച്ചനെന്തിയേ ഫിലോ?"

"ചേട്ടാ ഇന്ന് തിരുമേനി വന്നിരുന്നു"

"എന്നിട്ട്?" ജോസ് ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

"ഒരാഴ്ചക്കകം രൂപാ കൊടുത്തില്ലേൽ, നമ്മളെ ഇവിടെന്ന് എറക്കിവിട്ടേച്ച്, പറമ്പും പെരേം എടുക്കുന്ന് അപ്പച്ചനോടു പറഞ്ഞു" അവൾക്കും സങ്കടം വന്നു. ഫിലോ ഗ്ലാസ്സുംകൊണ്ട് അടുക്കളയിലേക്കു പോയി.

ജോസ് തരിച്ചുനിന്നുപോയി. ഒരു ബോംബിട്ടപോലെയോ, ഭൂമി പിളർന്നതുപോലെയോ; അന്തരീക്ഷം കറുത്തിരുണ്ടതുപോലെയോ ഒക്കെ അവനു തോന്നി. അവന്റെ തല ചുററി. കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടുകയറി. അവൻ ആ ബെഞ്ചിൽ തന്നെ ഇരുന്നു.

ഒരു നിഴൽനാടകത്തിലെന്നതുപോലെ ചില മങ്ങിയ രൂപങ്ങൾ അവന്റെ കൺമുമ്പിലൂടെ ചലിച്ചു.

നിർദ്ദയനായ തിരുമേനി, ജോസിന്റെ അപ്പച്ചനെയും, അമ്മച്ചിയേയും, കുഞ്ഞനുജത്തിയേയും പെരുവഴിയിലേക്ക് അടിച്ചിറക്കുന്നു. ഭിക്ഷാപാത്രവുമായി അവർ വീടുകൾതോറും തെണ്ടുന്നു.

കിടപ്പാടം പണയമെഴുതി ബി. എ. വരെ പഠിച്ചവനാണ് ജോസ്. രാവും പകലുമില്ലാതെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉരുവിട്ടു പഠിച്ചവനാണ് അവൻ.

മുഷിഞ്ഞ നോട്ടുബുക്കുകളും, ഹോസ്റ്റലിലെ ഇടുങ്ങിയ മുറിയുമല്ലാതെ, ആരും അവന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾ ശ്രവിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ എന്തു പ്രയോജനം, പണക്കാരന്റെ മകനല്ലാതെ പാവപ്പെട്ടവന്റെ സന്തതിക്ക് ശമ്പളത്തിനായി കൈനീട്ടുവാൻ അവകാശമില്ല. അവകാശങ്ങൾ ചവിട്ടിമെതിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അധികാരങ്ങൾ പ്രതാപത്തിൻ കീഴിൽ അമരുന്നു.

വയലിൽ പണിയെടുക്കുന്ന അവന്റെ അപ്പച്ചന്റെ രൂപം മുമ്പിൽ അവൻ കണ്ടു. ഉഗ്രവെയിലിൽ വിയർത്തൊലിച്ച്, കിളയ്ക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധ കർഷകൻ. തഴമ്പിച്ച ആ ഇരുകരങ്ങളാണ് ഒരു നൗകയെ നയിക്കുന്നത്. പ്രതീക്ഷകളുടെ കൂമ്പാരങ്ങൾ ആ മനുഷ്യൻ അവനിൽ കണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവയെല്ലാം ചിതറി, തുളിപ്പോയി.

ജോസിന്റെ മുഖത്ത് ഒരു പ്രകാശം വ്യാപിച്ചു. അവന്റെ കൺപോളകൾ പല പ്രാവശ്യം അടഞ്ഞു തുറന്നു, കണ്ണുകൾ പ്രകാശിച്ചു.

അവൻ ആ ബെഞ്ചിൽനിന്നും എണീററു. ഒരു പുതിയ തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നതുപോലെയുള്ള ഉന്മേഷം അവനിൽ ദൃശ്യമായി. അവൻ പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾ തന്നെ ധരിച്ച്, ബാഗും എടുത്തുകൊണ്ട് മുററത്തേക്കിറങ്ങി.

കൂലിപ്പണിയ്ക്കു പോയാലെന്താ, ദിവസം ഒരു രൂപയും ചിലവും കിട്ടും.

ആ ആലിക്കുഞ്ഞിന് ദിവസം രണ്ടുരൂപാ കൂലി കിട്ടും. റബ്ബറുവെട്ടാണ് ജോലി. ഒരാളെയുംകൂടി വേണമെന്ന് അവൻ ഇന്നാള് പറഞ്ഞു.

പക്ഷെ! താനെങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ മുഖത്തുനോക്കും? ജനിച്ചു വളർന്ന സ്വന്തം നാട്ടിൽ, അതുമൊരു ബി. എ. ക്കാരൻ.

അന്യനാട്ടിൽപോയി കൂലിപ്പണി ചെയ്തെങ്കിലും ഈ കടം വീട്ടണമെന്ന് അവൻ തീരുമാനിച്ചു.

ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ ജോസ് പടിയിറങ്ങി നടന്നു. അവൻ അവസാനമായി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ, ഒന്നുകൂടി ആ ഭവനത്തെ നോക്കിയിട്ട് ഓടിപ്പോയി.

III

അങ്ങകലെനിന്നും ശ്രവണസുഖമുള്ള ഒരു കിളിപ്പാട്ട് കേൾക്കുന്നു. ആ ഗാനം അടുത്തടുത്ത് വരുന്നതുപോലെ.

പ്രഭാതവെയിലിൽ വിയർത്തൊലിച്ച് മൂന്നു വേലക്കാർ നിന്നു കിളക്കുന്നതു വളരെ അകലെനിന്നുതന്നെ ജോസ് കണ്ടു.

ആലിക്കുഞ്ഞ് പാടുന്നു. കറമ്പൻ ഏററു പാടുന്നു. ഇസ്മായേൽചേട്ടനാകട്ടെ കിളയ്ക്കുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു.

ജോസ് അവരുടെ അടുത്തുവന്നു. വിയർപ്പുമായി കറുത്ത ചെളിപുരണ്ട ശരീരത്തോടെ, നനവുള്ള മണ്ണിൽ കിളയ്ക്കുന്ന തന്റെ അപ്പച്ചനെ അവൻ കണ്ടു. ജോസ് കുറച്ചു സമയം ഒന്നും മിണ്ടാതെനിന്നു.

"അപ്പച്ചാ"

"ആ! നീ എപ്പം വന്നു?"

ആ പാവത്താൻ സന്തോഷത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ വന്നതേയുള്ളു"

ആ കർഷകൻ മൺവെട്ടി നിലത്തുറപ്പിച്ചുവച്ചിട്ട് അടുത്ത് ഒരു കല്ലിന്മേൽ പോയിരുന്നു. അയാൾ നെററിയിൽനിന്നും വിയർപ്പുതുള്ളികൾ വടിച്ചു കളഞ്ഞു.

രണ്ടുപേരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവർക്ക് ഒന്നും പറയുവാനില്ലായിരിക്കാം.

ആലിക്കുഞ്ഞ് ചോദിച്ചു.

"എന്താ പട്ടണത്തില്, അങ്ങൊക്കെ വിശേഷം. എന്ത്", നിങ്ങൾക്ക് പടച്ചോന്റെ കൃപകൊണ്ട് സുഖമാണോ"

"പിന്നല്ലാണ്ട്" കറമ്പനാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്".

"ആ പടച്ചോന്റെ കൃപ"

അവർ അടുത്ത നിര കിളയ്ക്കുവാൻ താഴോട്ട് നീങ്ങി.

ഇസ്മായേൽ ചേട്ടൻ മൗനം ഭഞ്ജിച്ചു.

"എങ്ങനെയായി. ജോലി കിട്ടിയോ?"

"ഇല്ല"

ഭാരത സംസ്കാരം

(അനന്നട)

കരാളനൂതനായുധങ്ങൾ സൈന്യമി-
ങ്ങാതലം മലീമസപ്പെടുത്തവേ,
രണാങ്കണത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങി സോദര-
നിണം കുടിക്കവേ പരസ്പരം നര-
ഘാതാഗ്നേയാക്കടുക്കുകൾ * മനുഷ്യജീ-
വിതാളെ ചുട്ടെരിക്കുവാനടുക്കവേ,
അഹിംസയുറ്റിടും പ്രപഞ്ചപ്രേമത്തിൻ
മഹിതസന്ദേശം പകർന്നു ഭാരതം.
അഖിലലോകവും സമാധാനത്തോടെ
അനാമയം നമ്മെ സ്തുതിപ്പൂ സർവ്വദാ!
മനുജ ജീവിത സമതലത്തിൽ നാ-
മനശ്വര ശാന്തി വിതച്ചു; പുഷ്പിച്ചു.
അതിന്റെ സൗരഭ്യമലകൾ കട-
ന്നതിവിദൂരവേ പരന്നിടുന്നിതാ

* ബോംബുകൾ

വിദേശികൾ നമ്മെ ത്രിദിവേശന്മാരെ-
ന്നഭിനന്ദനം ചെയ്യുന്നൊരു കാലം വന്നു.
വിരാജിക്കുന്ന ഭാരതാന്തരീക്ഷത്തിൽ
സ്ഥിരപ്രശസ്തിതൻ പ്രഭാത താരകം,
അമരസന്ദേശമിയലും ശാശ്വത-
സമാധാനത്തിന്റെ വിരിഞ്ഞ കോരകം
അനാരതമസ്മത്സിരകളിലൂടെ
അനർഗ്ഗളമൊഴുകിടുന്ന ചൈതന്യം,
അനർഘമാമതിനനർഘതേജസ്സി-
ന്നനശ്വരത്വത്തിന്നിനി യത്നിക്ക നാം.
വളരുക! നമ്മിൽ സുഷുപ്താവസ്ഥയിൽ
വിളങ്ങും ശക്തിയെ വിളിച്ചുണർത്തുക!
കുതിച്ചുയരുക! വിദേശികളതി-
ലതിശയിക്കുമാറുയരുക നമ്മൾ

K. A. Ayyappan, III B.

അയാൾ ഒന്നു ചിരിച്ചു. അല്പനേരം മിണ്ടാതിരുന്നിട്ട് ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

"ഇന്ന് തിരുമേനി വന്നിരുന്നു......രൊക്കക്കം രൂപാ കൊടുത്തില്ല......വസ്തു ഒഴിപ്പിക്കുന്നു പറഞ്ഞേച്ചുപോയി...."

അയാളുടെ തൊണ്ട ഇടറിയില്ല. എന്നാൽ നാവ് വിറച്ചു. ഉമിനീർ തെരുതെരെ ഇറക്കി. ആ മനുഷ്യന് അവിടെ ഇരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അയാളുടെ ശരീരം വിറയ്ക്കുകയാണ്.

അയാൾ എണീററ് തൂമ്പയുമെടുത്തുകൊണ്ട് കിളയ്ക്കുവാൻ പോയി.

"അപ്പച്ചാ" ജോസ് വിളിച്ചു. സ്നേഹമുള്ള ആ പിതാവ് തിരിഞ്ഞുനിന്നു.

"ഞാൻ......."

'ഉം'.......

"ഞാൻ ഇനി ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ച് എങ്ങും പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ, കൂലിപ്പണിയെടുത്തെങ്കിലും ഈ കടം എനിക്ക് വീട്ടണം. പക്ഷെ ഈ നാട്ടിൽ എനിക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. എവിടെയെങ്കിലുംപോയി ഞാൻ ജോലിചെയ്തുകൊള്ളാം. "അതിന് അപ്പച്ചൻ സമ്മതിക്കണം"

ആ പിതാവിന് ഒന്നും പറയുവാനില്ലായിരുന്നു. അയാളുടെ ബുദ്ധി മരവിച്ചു. ഹൃദയത്തിന്റെ ജീവൻ പൊയ്പ്പോയി.

"അപ്പച്ചാ ഞാൻ പോകട്ടെ"

ആ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു.

"എടാ! എന്റെ കാരണവന്മാരാരും ഉദ്യോഗം തേടിയല്ല കഴിഞ്ഞത്. അവർ വേലചെയ്ത് ജീവിച്ചു. എന്റെ അപ്പൻ ഒരു കൂലിപ്പണിക്കാരനായിരുന്നു. കണ്ടവർക്കൊക്കെ കയ്യാലവച്ചും, പറമ്പ് പാട്ടനും പണിതും, കൈക്കോട്ടാണി മണ്ണുവാരിയതു. അതു മതി. എന്റെ വിയർപ്പുതുള്ളികൾ വീണ് നനഞ്ഞ ഈ മണ്ണിൽ, നീ ജനിച്ചുവളർന്ന ഈ മണ്ണിൽ നിനക്ക് ജോലിചെയ്യാമല്ലോ. പിന്നെന്തിന് നീ വല്ലവർക്കും പണിയ്ക്കുപോകുന്നു. നീ എങ്ങും പോകണ്ടാ"

ആ പിതാവ് അല്പനേരം ആലോചിച്ചു.

"നിനക്ക് ജോലി ഞാൻ തരാം"

ആ കർഷകൻ, ഭൂമിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പുത്രൻ ലോകത്തിന്റെ ഉത്തമ അദ്ധ്യാപകനായ ആ കർഷകൻ, ആയിരക്കണക്കിന് രൂപാ വിലയുള്ള ദിവ്യ അനുഗ്രഹിച്ചു. അരുമയുടെ കൈകളിലേക്ക് അവന് ജോലിചെയ്യുവാനുള്ള ദിവ്യ ആയുധം കൊടുത്തു.

ജോസ് അതു സ്വീകരിച്ചു.

"നീ വളരെ പഠിച്ചു. പക്ഷെ എന്തു പ്രയോജനം."

വളരെയധികം പണവും, എത്രയോ വർഷങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അന്ന് നിന്നെ ജോലി ചെയ്യിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് നമുക്കിതു വരികയില്ലായിരുന്നു.

"വാ! വന്ന് എന്റെകൂടെ ഒരു തൂമ്പാ കിളയ്ക്ക്"

ജോസ് ആ തൂമ്പയുംകൊണ്ട് തന്റെ അപ്പന്റെകൂടെ കിളച്ചു. നാലാളുകൾ കിളയ്ക്കുന്നു. വിശ്രമിക്കാതെ ഒരു പുതിയ പാട്ടുപാടി.

P. A. Joseph, III B.

ആശാൻ—തത്ത്വചിന്തയിലൂടെ

അത്യുൽകൃഷ്ടനായ ഒരു മഹാകവി എന്ന നിലയിൽ അനശ്വരനാമാവായിത്തീർന്ന കുമാരനാശാനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ കേരളത്തിൽ വളരെ വിരളമായിരിക്കും. ആപാദചൂഡം ആദർശസമ്പുഷ്ടങ്ങളായ അനവധി ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് ആ കാലത്തിൽ—നിയതിയുടെ നിഷ്ഠുരതാണ്ഡവത്തിന് കീഴ്‌വഴങ്ങി അപ്രത്യക്ഷനായ പുണ്യശ്ലോകനാണ് കുമാരനാശാൻ. പ്രേമധർമ്മപ്രേരിതമായ ശ്രുതിമധുരമായ ഓടക്കുഴലൂതി കൈരളിക്ക് ഭക്തിയും മുക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്ത ആ ആദർശനായകന്റെ അനശ്വരകീർത്തി കാവ്യലോകത്ത് സുസ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ നാരായണഗുരുസ്വാമികളുമായുള്ള സഹവാസംകൊണ്ട് ആശാന്റെ മനസ്സ് തത്ത്വസുരഭിലമായ ചിന്താകുസുമങ്ങളെ ധാരാളമായി അണിയുകയും അവയുടെ മധുരിമ വാസനാവാസിതങ്ങളായ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളാകുന്ന കോമളിയ ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർത്തുകയും ചെയ്തു. അവയിൽ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ തത്ത്വസമുച്ചയങ്ങൾകൊണ്ട് സമാകർഷകവും സമ്പാദ്യവുമായത് 'പ്രരോദന'മാണ്. കൂടാതെ മലയാള ഭാഷയിലെ വിലാപകാവ്യങ്ങളുടെ ആദിമാതൃക എന്ന നിലയിൽ 'പ്രരോദന'ത്തിന് പ്രശംസാർഹമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. "ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത"യാകട്ടെ നിരവധി തത്ത്വസംഹിതകളുടെ സമാഹാരവും നിത്യഭണ്ഡാരവുമായ ഒരു ഖണ്ഡകൃതിയാണ്. പ്രേമത്തിന്റെ അപ്രമേയമായ ശക്തിയെയും പരിണതഫലത്തെയും പ്രേക്ഷകലോകത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന രണ്ടു സ്വതന്ത്രകൃതികളാണ് 'നളിനി'യും 'ലീല'യും. നീചമായ ജാതിവ്യത്യാസത്തെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്ത് സമുദായം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ ആശാനുണ്ടായിരുന്ന സന്നദ്ധതയും സമനസ്ഥിതിയുമാണ് 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി' 'ദുരവസ്ഥ' എന്നീ കൃതികളിൽ കാണുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ നടനായകമായി പ്രോജ്ജ്വലിക്കുന്ന 'കരുണ'യിലാകട്ടെ ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണഭംഗുരതയാണ് സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ആശാന്റെ കൃതികൾ എല്ലാം ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നവയത്രേ. പണ്ഡിതവരേണ്യനും മഹാകവിയുമായിരുന്ന എ. ആർ. തമ്പുരാന്റെ വിയോഗം പരമാർത്ഥത്തിൽ സ്വപുത്രകളത്രങ്ങൾക്ക് മർമ്മഭേദകമായിരുന്നു എങ്കിലും ആ വിരഹം അവർ സഹിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതിന് ആശാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന തത്ത്വചിന്ത പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്.

'ഭാവത്തിൻ പരകോടിയിൽ സ്വയമ-
ഭാവത്തിൻ സ്വഭാവംവരാം'

ഭാവത്തിന്റെ അറ്റത്ത് സത്പദാർത്ഥത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ഭാവത്തിന്റെ ആത്യന്തികാവസ്ഥയിൽ ഉച്ചകോടിയിൽ സുഖത്തിന്റെ സാധർമ്മ്യം അനുഭവിക്കുന്നു. അതുതന്നെ,

"ഒരുവേള പഴക്കമേറിയാ-
ലിരുളുംമെല്ലെ വെളിച്ചമായ്‌വരാം
ശരിയായ് മധുരിച്ചിടാം സ്വയം
പരിശീലിപ്പൊരു കയ്പുതാനുമേ."

എന്ന് മറ്റൊരിടത്ത് ആശാൻ പാടിയിട്ടുണ്ട്. ദുർമാർഗ്ഗികൾ അവരുടെ ജീവിതം ചെലവഴിച്ചിട്ടുപോലും സജ്ജനങ്ങളുടെ നന്മയിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും അസൂയാലുക്കളായി അവരെ പഴിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തത്ത്വം ആശാൻ "വണ്ടേ നീ തുലയുന്നു. വീണയി വിളക്കും നീ കെടുക്കുന്നു" എന്നിങ്ങനെ അപ്രസ്തുതപ്രശംസാലങ്കാരത്തിൽ കലർത്തി വായനക്കാരിൽ സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും സദാചാരബോധവും കൈവരുത്തുമാറ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ജീവിതതത്ത്വങ്ങളുടെ പ്രദർശനരംഗമായ 'പ്രരോദന'ത്തിൽത്തന്നെ അങ്ങോളമിങ്ങോളം ചുഴിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ അനവധി തത്ത്വങ്ങളെടുത്തുദ്ധരിക്കാം. എങ്കിലും സ്ഥലപരിമിതിമൂലം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനേ ഈ ചെറുലേഖനത്തിൽ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

മനുഷ്യജീവിതത്തെ മനനംചെയ്ത് സാരഗർഭങ്ങളായ തത്ത്വങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിൽ ആശാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്. ആദ്യം ശ്രീരാമന്റെ ധർമ്മപത്നിയായും പിന്നീട് രാവണനാൽ അപഹൃതയായും ഒടുവിൽ ഭർത്താവിനാൽ പരിത്യക്തയായും തീർന്ന സീതാദേവി,

"ഒരു നിശ്ചയമില്ലയൊന്നിനും—
വരുമോരോ ദശ വന്നപോലെപോം"

എന്നിങ്ങനെ തന്റെ ഭാവവിശേഷങ്ങളുടെ പരിണാമഭേദങ്ങളിൽ പരിതപിക്കുകയും ഒടുവിൽ

"വിരയുന്നു മനുഷ്യനേതിനോ
തിരിയാ ലോകരഹസ്യമാർക്കുമേ"

എന്ന് സ്വയം സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കല്ലും മുള്ളും നിറഞ്ഞ വിഷമഘട്ടങ്ങൾ ജാനകിയുടെ ജീവിതത്തിൽ വിരളമല്ലായിരുന്നു. എന്നാലും

"അഴലേകിയ വേനൽപോമുടൻ
മഴയാം ഭൂമിയിലാണ്ടുതോറുമേ

പൊഴിയും തൊരാത്രമാകരോ
വഴിയേ പല്ലവമന്ദ്രപൂന്തിട്ടം"

വേനൽ കഴിഞ്ഞാൽ മഴയുണ്ടാകുന്നു. തൽഫലമായി ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞ വൃക്ഷലതാദികളും തഴച്ച് സമൃദ്ധമായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ സീതയുടെ സ്ഥിതി ഇതിന് നേരെ വിപരീതമാണ്. എത്രമാത്രം ദുഃഖം അനുഭവിച്ചിട്ടും അവസാനം അവളെ സുഖത്തിന്റെയോ സന്തോഷത്തിന്റെയോ നേരിയ നിഴൽപോലും കാണാനിട്ടില്ലാത്ത നരകത്തിലേക്ക് തന്നെ വീണ്ടും നിഷ്ഠുരമായ നിയതി നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു.

മനുഷ്യന് ദാരുണങ്ങളായ ദാരിദ്ര്യവും ദുഃഖവും പരാജയവും സംഭവിക്കുക സാധാരണമാണെങ്കിലും അതെല്ലാം സഹിക്കത്തക്ക ഒരു ഹൃദയം അവനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മാനവിപത്തു് ചിന്തിക്കുകയില്ല. അവന്റെ ആഗ്രഹത്തോടൊപ്പം തന്നെ വളർത്തിക്കൊണ്ട് പോരുന്ന ആത്മാഭിമാനം അതിന് കോട്ടം തട്ടുന്നതു് അവന് ചിന്തിക്കാൻപോലും വയ്യ. അഭിമാനത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ അവന്റെ സർവ്വസ്വവും ബലിയർപ്പിക്കും. "മരിക്കിലും മഹിളമാർ മറക്കുമോ മാനം" എന്നാകുന്ന ആ ഭീകരസത്യത്തിന്റെ വായിലേയ്ക്ക് ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ട് സഖീമാത്രസഹായിയായി രക്തപ്പുഴയിൽ നീന്തിത്തുടിക്കുന്ന വാസവദത്തയെന്ന വാരനാരിപോലും ഉപഗുപ്തന്റെ സമാഗമത്തിൽ മാനം മറക്കുന്നതിന് പാടുപെടുന്നു.

കേവലം ഇടുങ്ങിയ സമുദായ പരിധികളിൽ കുടുങ്ങി അന്ധരായും, ആഭിജാത്യമുള്ള മനുഷ്യർ വിരിച്ച സ്ത്രീകൾ അവിഹിതങ്ങളായ ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ട് നീർക്കുമിളപോലെ ജീവിതം വൃഥാവിലാക്കി—നിഷ്ഫലമാക്കിത്തീർക്കുകയല്ലാ വേണ്ടതു് "യുവജനഹൃദയം സ്വതന്ത്രമാണവരുടെ കാമ്യപരിഗ്രഹേച്ഛയിൽ". അതുകൊണ്ട് വിവാഹം കേവലം സങ്കുചിതമായ പരിധിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് അനുവർത്തിക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് ആശാൻ സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീഹൃദയം ആർക്കും അജ്ഞേയമാണെങ്കിലും അതിന് സ്ഥിരമായ സ്ഥിതിവിശേഷമുണ്ടെന്നും പഴകുന്തോറും നിശ്ചലമായ ഒരു നിയന്ത്രണശക്തി അതിനുണ്ടാകുമെന്നും ആശാൻ പറയുന്നു.

"പഴകിയ തരുവല്ലി മാററിടാം
പുഴയൊഴുകും വഴി വേറെയാക്കിടാം
കഴിയുമിവ മനസ്വിമാർ മന-
സ്സൊഴിവതശക്യമൊരാളിലൂന്നിയാൽ"

അനുരാഗത്തെപ്പററി ആശാൻ അഗാധമായിത്തന്നെ ചിന്തിക്കുന്നു.

"അറകില്ലനുരാഗമേറെയാ-
ലുറവാൻ തെററിട്ടൊരാകെയൊരാകിൽ,
നിറവേറുകയില്ല കാമിതം
കരയും ഹാ! സഹിയാസ്യരോലികൾ"

യഥാർത്ഥമായ അനുരാഗം പരിശുദ്ധമായ പ്രേമത്തിനും അതെന്താണ്. അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവർ വി... അവരിൽത്തന്നെ രാഗവിജയം നിഗൂഢിച്ചിട്ടുള്ള... അതിലും അപ്പുറം ദുർഭാഗ്യരോലികൾ കരയുമെന്ന് തീരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് കരച്ചുപോക്ക് വിജയം ... ധേയമാണെന്ന് ആശാൻ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ... വിതത്തിന്റെ പരിണാമ വിശേഷങ്ങളെ അനു... അനുയതാമത്തോടുകൂടി ചിത്രീകരിച്ച് കവി ഉദ്... വും ആദർശവും നല്കുന്നു. കുഞ്ജബാലന്റെ പള്ളി... ളിയ നായികയായി ആശാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന വാസവദത്തയെ വീണ്ടും നാം കാണുന്നതു് "കരുണ... ശ്രീവനാസികകൾ മുറിച്ച് ശ്മശാനകാന... കാട്ടിൽ" മരണവേദന അനുഭവിക്കുന്നതായിട്ടാണ്. ഒടുവിൽ "ഹാ! സുഖങ്ങൾ വെറും ജാലമാററിവു... തിനാൻ ശ്രമപ്പെടുന്നതും താനേതാണ്ടുപോലും എന്നിലെന്നെയുള്ള അഗാധചിന്തയിലാണ് ആശാൻ സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്നതു്.

അനുയോജ്യവും സമുചിതവുമായ തത്വചിന്തകൾ ആശാന്റെ കൃതികൾ അവസാനംവരെ വ... നക്കാതെ മാടിവിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. സാഹിത്യം ആലോചനാമൃതമാണെന്നുള്ളതു് സത്യമാണെങ്കിൽ എത്ര പ്രാവശ്യം വായിച്ചാലും മതിവരാത്ത ആശാന്റെ തത്വസംഹിതകളായ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ കൈരളിയുടെ കണ്ഠാഭരണമായി എന്നും പരിലസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. കേരളീയർ ഹതഭാഗ്യരാണ്. ... അനുഗ്രഹീത കവികളെയും അനവസരത്തിൽ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയ നിഷ്ഠുരമായ നിയതിക്ക് ... പുണ്യപുരുഷന്റെയും ആത്മാവ് അകാലത്തിൽ ആകസ്മികമായി അപഹരിക്കുവാൻ തോന്നിയതിൽ ... ഉന്നതത്തിന് അവകാശമില്ലല്ലോ. 1099-ലെ ഭ്രാന്തമായ ബോട്ടപകടം മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ രക്തലിപികളിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി ... പ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും മലയാളഭാഷ ഉള്ളടത്തോളംകാലം ആശാന്റെ അനശ്വരകീർത്തിയും ... വഹിക്കുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചതന്നെ. 'കരുണ'യുടെ അവസാനഭാഗത്തിൽ കവി ഉപഗുപ്തനോടു പറയുന്ന

"നമസ്കാരമുപഗുപ്ത വരിക ഭവാൻ നിർവ്വാണ
നിമഗ്നനാകാതെ വീണ്ടും ലോകസേവയ്ക്കായ്"

എന്ന വാസവവാക്യംതന്നെ ആശാനോടും വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ലേഖനം ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

K. N. Gopinathan, Pre-Univer...

'മീശ'യുടെ മീശ

മീശവാസ്സിനെപ്പററി എല്ലാവർക്കും അസൂയയായിരുന്നു. (ഇദ്ദേഹമാണ് ഈ കഥയിലെ നായകൻ. പേരു വളരെ നീണ്ടതായതുകൊണ്ട് സഹപാഠികളിട്ട 'മീശ'യെന്നേ ഇനി ഇദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുകയുള്ളു.) എന്നാൽ, ബഹുമാനക്കാരുണ്ടായിരുന്നെന്നാരും വിചാരിച്ചേക്കരുതു്. കാരണം, ഞങ്ങളുടെ ഹോസ്റ്റലിലെ 'ഹീറോ'യാണ് ഈ മാന്യദേഹം.

അസൂയയുണ്ടാകുവാൻ കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. (അതു മുഴുവൻ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഈ ലേഖകന് കഴിവില്ല എന്ന പരമാർത്ഥം ആദ്യമേതന്നെ തുറന്നു സമ്മതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.) 'പക്കാവട' 'മുട്ടറോസ്റ്റ്' 'സാമ്പാറ്' 'കാളൻ' എന്നെല്ലാം കേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് തോന്നുക? ഒരു ഹോട്ടലോ, ചായക്കടയോ ഉടനെ മനസ്സിൽവരുമായിരിക്കും. ചിലരുടെ വായിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞെന്നുവരാം. എന്തുമായിക്കൊള്ളട്ടെ; പക്ഷേ സത്യം ഇതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ചിരിവരുമെന്ന് എനിക്കറിയാം; എന്നാലും ഉള്ളതു തുറന്നുപറയുകയാണ്. ഇതു് ഞങ്ങളിൽ ചിലരുടെ പേരുകളാണ്. 'മരണം' 'കതിര' 'അരകല്ല്' 'കോനാൻ' 'പനങ്കോടൻ' എന്നെല്ലാം കേട്ടാൽ ഉടനെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളു; ഇതു് ഞങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കുമുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥാനപ്പേരുകളാണ്. പക്ഷേ, 'മീശ'യെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം കാര്യങ്ങൾ പാടെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് എത്ര പേരുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് ഗവേഷകന്മാരുടെ പരിഗണനക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഈ ലേഖകന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം 'ലാത്തിരാജൻ' 'പാണ്ടിവീരൻ' 'കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണി' 'കണ്ടാമൃഗം' എന്നെല്ലാം ആദരപൂർവ്വം പറയുന്നതു് മീശയെപ്പററിത്തന്നെയാണ്; സംശയത്തിനവകാശമില്ല.

അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ മറെറാരു ചോദ്യം വന്നടിക്കുന്നതു് ഈ ലേഖകൻ കാണുന്നു. ഈ പേരുകളെല്ലാം എവിടെനിന്നുണ്ടായി? മുഷിച്ചിലുണ്ടാവില്ലെങ്കിൽ പറയാം.

നിങ്ങൾക്ക് കെമിസ്ട്രിയിൽ ഒരു ടെസ്റ്റ്പേപ്പർ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക; അതല്ലെങ്കിൽ സുവോളജിയിൽ ഒരു റിക്കാർഡ് വരച്ചുതീർക്കാനുണ്ട് എന്നു വയ്ക്കുക. കസേരയിൽ ചുരുണ്ടുകൂടിയിരുന്നു മടുത്തപ്പോൾ, ഒന്നു മൂരി നിവർത്തുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ വാതിൽ തുറന്നു വരാന്തയിലേക്കിറങ്ങുന്നു. ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുൻവശമുള്ള പടർന്നു പന്തലിച്ച വള്ളിച്ചെടിയിൽ വിടർന്നു നില്ക്കുന്ന പൂക്കൾ നോക്കി നിങ്ങൾ നിശ്ചലനായി നിലകൊള്ളുന്നു.

"ഹല്ലോ......ഹല്ലോ ...ഹ...ഹ" ഉറക്കെയുള്ള ആ ശബ്ദം കേട്ട് നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയായി. അധികം പൊക്കമില്ലാത്ത ശരീരം, വെളുവെളെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം, ആരെയും വെല്ലുവിളിക്കാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്ന ത്രപലതയുള്ള 'മുസ്റ്റാഷ്'—അതു മീശയാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ തോളിൽ ബലമായി പിടിച്ച്, നിങ്ങളുടെ മുറിയിലേക്ക് തന്നെ തിരിയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നെ അദ്ദേഹവുമുണ്ട്. ഞരങ്ങുന്ന കട്ടിലിൽ അമർന്നിരുന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം പറയുകയായി.

"അവിടിരിക്കടാചുവേ........ഇങ്ങനെയുണ്ടോ ഒരു മരണം എടാ ഈ വഷ്ടീസിനെ കണ്ടുപഠിയടാ..... എസ്. എം. എസ്. എത്ര കണ്ടവനാ ഞാൻ" ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാധാരണ 'പോളിസി' ആരംഭിക്കുകയാണ്. 'ലാത്തിയടി' എന്ന പേരിൽ ഇതു പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നു. തന്റെ പൂർവ്വകാല ചരിത്രത്തിലെ സംഭവബഹുലമായ ആ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹം കടന്നാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ണുമിഴിക്കുകയേ വേണ്ടു. '—'ലെ കോളേജിലായിരുന്നപ്പോൾ ഹോസ്റ്റൽ വളപ്പിലെ തെങ്ങിൽനിന്ന് കരിക്കിൻകുല മോഷ്ടിച്ചതു്, പബ്ലിക്ക് എക്സാമിനേഷന് കോപ്പിയടിച്ചതു്, ഡൈനിങ്ങ് ഹാളിലെ വിളക്ക് 'ദൈവംപോലും അറിയാതെ' അണച്ച്, ആകെ 'കൺഫ്യൂഷനാക്കി' തീൻ പാത്രങ്ങൾ എറിഞ്ഞുടച്ചതു്, ഇങ്ങനെ വൈവിധ്യവും, വീരസാഹസികതയും തുളുമ്പുന്ന കഥകൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കും. പറയുന്നതു നേരോ, നുണയോ എന്നുള്ള സംശയമേ വേണ്ട. ഒരു പേക്കിനാവിന്റെ ഭീകരതയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ സജീവ ചിത്രീകരണങ്ങൾ, നിങ്ങളെ കിടിലംകൊള്ളിക്കാതിരിക്കുകയില്ല; തീർച്ച. ഒരു കാര്യംകൂടി; നിങ്ങൾക്ക് പിടികിട്ടാത്തതായ വല്ല പ്രശ്നവും നിങ്ങളെ അലട്ടുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ, അതദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചുനോക്കു. സൂര്യനു കീഴിലുള്ള എതു വിഷയത്തെപ്പററിയും, അദ്ദേഹത്തിന് 'റെഡിമെയ്ഡ്' ഉത്തരങ്ങൾ നല്ലവണ്ണമുണ്ടാകും.

അസാമാന്യമായ ഈ കഴിവുകളെ 'പൊതുജനം' അംഗീകരിച്ചതിലെന്താണത്ഭുതം? 'ലാത്തിരാജൻ' എന്ന പ്രകൃതവിഷയത്തിലുള്ള 'ഡോക്ടറേററ്' ബിരുദം, അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു്.

ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടത്തിൽനിന്ന് ക്ലാസ്സിലേക്കും, കളിമുറിയിലേക്കും കഷ്ടിച്ച് രണ്ടു വിളിപ്പാട് ദൂരമുണ്ട്. അവിടവിടെ ചളി കെട്ടി നില്ക്കുന്ന കണ്ടവും കുഴിയും സുലഭമാണ്. ആളുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു,

രാത്രിയായാൽ ആ വഴിയിൽ വെളിച്ചം ദീപങ്ങൾ പ്രകാശിക്കാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതും രണ്ടുമൂന്ന് വിളക്കുകളിൽ അധികമില്ല. പക്ഷേ അതങ്ങനെ അവിടെ നിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ താഴെയുള്ള ഒരു വെള്ളവിരിയായാണ് 'മീര' കണക്കാക്കിയത്. അണിയറയിൽ ഗുരുവായൂരപ്പനും അടുത്തിരുന്നു. അവസാനം ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും, കീഴെ അരയാൽ കല്ലുകളും ഓടിനിന്നു. അദ്ദേഹം അവയുടെ കഥ തെളിച്ചു. എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് അഭിനന്ദനം ലഭിച്ചു; വാർധനിൽനിന്നൊഴിച്ച്. (കാരണം പറയേണ്ടല്ലോ: മാതൃസമിതിയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ മുന്നിൽ നിന്ന മുൻപന്തനെ, ആ വാർഡിന്റെ പരിപാടി.)

പിന്നീട് വളരെ നാളുകളോളം വഴിയിൽ വിളക്കില്ലായിരുന്നു. അമ്പലത്തിന് രാത്രിയെക്കാൾ ഭംഗി തോന്നിയ ഇടങ്ങളിൽവരിക; നിലാവിന്റെ ആശ്രയമായി കടന്നുപോകുന്ന നിലാവന്ന. ഓട്ടുകഷണങ്ങൾ നോട്ടീസ് ബോർഡിൽ ഒരു കറുപ്പ്? ബോംബ് ഉതിർന്ന കേസിന് 'കോടതി കൈമാറി'.

ഇടയ്ക്കാരോ മീരയോട് ചോദിച്ചു:

"ഇതുകൊണ്ട്, ആർക്കുള്ള പ്രയോജനം ...?"

"കരിങ്കാലിത്തരം പറയല്ലേ, അളിയാ" അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. ആ ഉപദേശത്തിന് ആരും എതിർ പറയില്ല.

ഇതിനിടക്ക് ഒരു ചെറിയ സംഭവം നടന്നു. 'മീര'ക്ക് പതിയെ പേരുണ്ടായി; 'പാണ്ടിവീരൻ' എന്ന് ആ പേരിൽ ഒരു തമിഴ് പടം ടീവിയിൽ ഓടുന്നുണ്ട്. ശിവാജി ഗണേശനാണ് നായകൻ. അദ്ദേഹവും മീരയും തമ്മിൽ ഒരു കാര്യത്തിൽ വളരെ സാമ്യം കാണിച്ചു. മതജ്ഞീയുടെ മാറ്റുകളെ ഉടനെതിരെ ഞെരുങ്ങി നീങ്ങുന്ന ഒരു യാത്രാസംഘത്തെ 'പാണ്ടിവീരൻ' കൊള്ളചെയ്യുന്നു; അതിനാൽ 'പാണ്ടിവീരനായ' മീരയാവട്ടെ കള്ളസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ നിരയായി നില്ക്കുന്ന ഇലക്ട്രിക് തൂണിനെയും. എന്നാൽ, ഇക്കാര്യത്തിൽ അല്പമൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായി. 'കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണി'യെന്ന പേര് അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ യോജിക്കുമെന്ന് ഒരു കൂട്ടം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മറ്റേ വശത്തുള്ളവർ, വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. കാര്യം ഗൗരവമായി. അവസാനം 'മീര'യുടെ തന്നെ മധ്യസ്ഥതയിലാണ് പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കണ്ടെത്തിയത്.

"രണ്ട് പേരുകളും, വിളിക്കുന്നവരുടെ യുക്തം പോലെ പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണ്." തിരുവായ്ക്ക് എതിർ വായില്ലല്ലോ?.

ഈ വർഷത്തിന്റെ ആദ്യം കലാസമിതിയിലേക്ക് ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് നടക്കുകയാണ്. ഹാളാകെ നിറയെ ആളുകളും ഉണ്ട്. സെക്രട്ടറി മീരയുടെ പേര് വിളിച്ചു അനുകൂലിക്കാൻ ഒരാൾ കൈപൊക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവിക്ക് സ്ഥാനാർഥിയായി അദ്ദേഹം തന്നെ നിൽക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം ഉള്ള് കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു. ... കാര്യം പറഞ്ഞു ... നേരത്തെ അറിയിപ്പ് കിട്ടിയിരുന്നു. പക്ഷേ ആരും ... വഹിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അദ്ദേഹം അവസാനം സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹം പരിചയപ്പെടുത്തിയ ആളുകളും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്ന അദ്ദേഹമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന.

ഒരു നിമിഷം നിശബ്ദത. ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. എല്ലാവരും ഉറക്കെ ചിരിക്കുന്നു. കാര്യം ഉടനെ പൊടുക്കയും നടക്കുകയാണ്. സെക്രട്ടറി പരിഭ്രമിച്ചു. അതു സാധ്യമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. എല്ലാം നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി നടന്നു പോകുകയാണ്. സെക്രട്ടറി ശ്രമിക്കുന്നു. അയാൾ 'മീര'യെ പലതും പറഞ്ഞ് തോൽപ്പിക്കുന്നു. അവസാനം പലതും ചോദിച്ചു.

"എന്താ വക്കീലേ, എന്തു പറ്റി...?"

പെട്ടെന്ന് മീര ചാടി എഴുന്നേറ്റു. മുന്നിൽ നിന്ന സെക്രട്ടറിയെ മറികടന്ന് മാറിനിന്നില്ല, അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

"പരിഭ്രമിക്കാനൊന്നുമില്ല... ഞാൻ തമാശയായി പറഞ്ഞതാണ്. എന്താണെന്ന് മനസ്സിലായില്ലേ ഉള്ളിലുള്ള ഉദ്ദേശം." ഹാളിൽ അട്ടഹാസം മുഴങ്ങി. ആ ഇടിമുഴക്കത്തിൽ, 'മീര'യുടെ പ്രസ്താവനയുടെ പിന്നീടുള്ള ഭാഗം ആരും കേട്ടില്ല.

പിന്നെ പ്രമേയം അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനാർഥി ചെയ്തു. പുതിയൊരു പേര് കാത്തുവച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു കണ്ടതും.

അപ്പോൾ ഇതെന്ന് എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ചേർന്ന ഒരാളെപ്പറ്റി, അസൂയയുണ്ടാകേണ്ടതില്ല എന്നല്ലേ? പക്ഷേ, ഉള്ളതു പറയണമല്ലോ: വാസ്തവത്തിൽ അസൂയയുടെ പ്രധാന കാരണം ഉത്തരമായിരുന്നില്ല. 'മീര'യുടെ മീരയാണ് എല്ലാക്കാര്യങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനം. അതിലെന്താണിത്ര അസൂയപ്പെടാനുള്ളത്? അതു കാണാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം നിങ്ങൾക്കൊന്നുമില്ല എന്നതിൽ ഈ ലേഖകന് സങ്കടം തോന്നുന്നു. അധികം പറയുന്നില്ല: നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചുനോക്കൂ. അല്പം കൂടി കൂട്ടത്തിൽ എന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ 'മീര'യുടെ മുഖത്ത് നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ, കഥകളിയിലെ രാജാവിന്റെ ഗാംഭീര്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. ഇതൊക്കെ പറ്റി 'മീര'ക്കുതന്നെ വലിയ മതിപ്പാണ്. സംസാരിക്കുമ്പോഴും, നടക്കുമ്പോഴും, ചിരിക്കുമ്പോഴും, ഉണ്ണ

Out-going B. A. Economics Students.

Out-going Students, B. Sc. Physics—First Batch.

Out-going Students, B. Sc. Zoology.

...ബോൾപോലെ അദ്ദേഹം തന്റെ ഇടങ്ങുകയ്യ്
...ൽകൊണ്ട് മേൽചുണ്ടിൽ വളരെ
... തരം. ഒരു തള്ളസ്സ് തന്റെ കണ്ണിനെ
... എന്ത് ഭാഗ്യമാണെന്ന് ആരെയും പറഞ്ഞ
... അറിയില്ലെമില്ല. 'മീശസ്സ്' തന്റെ മീശ
... അഭിമാനമായിരുന്നു. രാവിലെ
... ഇത്ര മനോഭാവമായിരുന്നു. താവിലെ
... താമണിക്കൂർ 'അവനെ' ശുശ്രൂഷിക്കാ
...യിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചിലപ്പോഴൊക്കെ
...ക്കുട്ടികളുടെ മുന്നിൽ അദ്ദേഹം ചിലപ്പോഴൊക്കെ
... പറയുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ആഴം നിങ്ങൾക്ക്
...ല്ലിലാവുമല്ലോ. പക്ഷേ, താഴ്ന്ന പൊതുജനങ്ങൾ,
...ണ് വിവൃതി?

...രാമം നിരൂപിച്ചിരിക്കാതെയാണ് അ
...വച്ച് പൊട്ടിവീണത്. രാത്രിയിൽ ഉടനെ ക
...ള്ള 'ഹോസ്റ്റൽമെസ്സി'ലാണ് സംഭവം നടക്കുന്ന
... 'മാട്ടുറോസ്സി'ന്റെ മുറിയിലാണ് മെസ്സ് സമ്മേ
...ളിക്കുന്നത്. 'മരണം–മാത്യ' അടുത്ത കസേര
...ൽ ഇരുന്ന 'വെണ്ടർ' ഗോപിയുടെ ചെവിയിൽ
...ന്തോ മന്ത്രിക്കുന്നു. അതല്പസമയത്തേക്ക് നീണ്ടു
...പോയി.

"രഹസ്യം പറയുന്നവർ പുറത്ത്" പ്രതിഷേധസ്വ
...രം മുഴങ്ങി.

'വെണ്ടർ' പ്രതിഷേധക്കാരൻ 'പക്കാവട'യുടെ
...തുത്തേക്ക് ചെന്നു.

"എന്റളിയാ. ഒന്നു" പിന്നെ പറഞ്ഞതാരും കേ
...ട്ടില്ല. കാരണം, പറയുന്നത് രഹസ്യമായിരുന്നു.

"ഇതെന്താടാ കൂവേ, ചില പെമ്പിള്ളേരുടെ മാതി
...രി..." വീണ്ടും പ്രതിഷേധം.

പക്കാവട അല്പം വിട്ടുവായനാണെന്ന പ്രസിദ്ധ
...മാണ്. കേട്ടതെല്ലാം വിളിച്ചുപറയുന്ന സ്വഭാവം.

"ഇതിലിത്ര രഹസ്യമെന്തോന്നാ; പോരെങ്കിൽ അ
...വനിവിടെയില്ലല്ലോ. ദേ, ഞാനങ്ങ് പറയട്ടെ ......
നല്ലൊരു പ്ലാനാ" അദ്ദേഹം ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

"ഒന്ന് പതിയെ പറയളിയാ ..." 'മരണം' 'പക്കാ
...വട'യുടെ വായ് പൊത്തി. എന്നിട്ട് ശബ്ദം താഴ്ത്തി
...പറഞ്ഞു.

"കാര്യമങ്ങ് പറഞ്ഞേക്കാമല്ലോ; നമ്മുടെ മീശയു
...ടെ ഗംഭീരൻ കൊമ്പില്ലേ. അതൊന്ന് താഴെയിറക്ക
...ണം നമുക്ക്. അതാ പ്ലാൻ".

"ഐഡിയാ "കൊള്ളാം ...." അളിനാഗന്റെ
...ബുദ്ധിയോ.

"കേൾക്കട്ടെ കൂവേ, മുഴുവനങ്ങ് പറഞ്ഞോളൂ.
"മരണം ആളുകൊള്ളാമല്ലോ...."പറഞ്ഞോളൂ"
"ആദ്യമേതന്നെ പറഞ്ഞേക്കാം. ഞാൻ പറയുന്ന
...തു കളിതമാശയല്ല ......"

"ഒന്ന് കേൾക്കട്ടെടാ കൂവേ...."

"പൊതുവെങ്കും ഒരിക്കലായിൽ താൽപ്പര്യം; ഒരിക്ക
...ലെങ്കിൽ ഒരൊറ്റക്കൊമ്പുമാത്രം എന്തു പറയുന്നു"

മുറിയിൽ അട്ടഹാസം മുഴങ്ങി.

മാത്യ തുടർന്നു പറഞ്ഞു, "ഒറ്റക്കൊമ്പുമായി നമ്മുടെ
പള്ളിയെ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ ഒന്നെഴുന്നള്ളിക്കണം"

'ഐഡിയാ' എല്ലാവർക്കും നന്നാ പിടിച്ചു. പ
...ക്ഷേ കാര്യം നടക്കുന്നതെങ്ങനെയാണ്?

"നീ അടങ്ങാട്ടെ ചെപ്പാന്ത കറാമയുള്ള അവൻ
പകുതി മീശ പിഴുത് നിന്റെ കയ്യിൽ തരുമാക്കും",
മാട്ടുറോസ്സ് പരിഹാസത്തിൽ ചിരിച്ചു.

"വാർഡൻ സാറ് സംഭവം അറിഞ്ഞാലോ ......"
അരകല്ലിന് ഉത്കണ്ഠയായി.

"അതുകള, മാത്തുസാറ് അടുത്ത ശനിയാഴ്ച വീ
ട്ടിൽ പോകും തീർച്ചയാ"

"എന്നാൽ പണിപറ്റി. പക്ഷേ അവനെ വള
ഞ്ഞുനോക്കാ വഴി" ആലോചന തകൃതിയായി നട
ന്നു. ആർക്കും ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടിയില്ല. വളരെ
നേരത്തേക്ക് സദസ്സ് നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. സ്റ്റഡി
തുടങ്ങാനുള്ള മണിയടിച്ചിട്ടും ആർക്കും ചലനമുണ്ടായി
ല്ല. എല്ലാവരും ചിന്തയിലാണ്. പെട്ടന്നതാ,
അരകല്ലിന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നു.

"കിട്ടിപ്പോയി അളിയാ...കിട്ടി...പക്ഷേ, ഒരു കാ
ര്യമുണ്ട്. ഇട്ടുമുടക്കാൻ ആളുണ്ടോ?"

"ഉടാ കാര്യം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ പറ; ഇട്ടിന്റെ
കാര്യമൊക്കെ പിന്നീട് ......" മരണം അക്ഷമനായി.

"അങ്ങനെ മാറിവയ്ക്കാവുന്ന സംഗതിയല്ല. ഇട്ട്
ണ്ടെങ്കിലേ പണി നടക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു പത്തുരൂപാ
മുടക്കാമെങ്കിൽ കാര്യം 'ക്ലോസായി'; പറ്റുമെങ്കിൽ
അഞ്ചുരൂപാവീതം നിവരാം.

"ഓ, നമ്മളു അതിനൊന്നും പിറകിലല്ല ...... പത്തുരൂപാ
യ്ക്കാണോ പ്രയാസം ......അതൊക്കെയൊക്കെ
ന്നേ. കാര്യമെന്താ പറയൂ"

"എന്നാൽ കേട്ടോളൂ ......" പെട്ടെന്ന് ഒരു ചൂളം
വിളി; അപകടസൂചനയാണ്. 'അരകല്ല്' നിർത്തി.
ആരും ശബ്ദിച്ചില്ല. പതുക്കെ ഓരോരുത്തരായി മുറി
വിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി.

"എല്ലാം പിന്നെ; സംഗതി രഹസ്യം"; 'അരകല്ല്'
മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി.

മാത്തുസാറ് മുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയിരി
ക്കുകയാണ്.

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹോസ്റ്റലിലാകെ
ഒരു കോളിളക്കം. കേട്ടവർ ചിരിച്ചു. (മാത്തുസാ
റൊഴികെ. കാരണമറിയാമല്ലോ: അദ്ദേഹം കേട്ടില്ല)
സംഗതിയെന്താണെന്നോ; മരണം മാത്യവും, 'മീശ
യുടെ ഒരു ഭാഗം വച്ചിരിക്കുന്നവരും. മീശയുടെ
മേൽചുണ്ടിലെ ഇടത്തേഭാഗത്തെ മീശമാത്രം നിർത്തിയി
ട്ട്; ബാക്കി ഭാഗം 'ചികിത്സ' ചെയ്യണമെന്നാ
ണത്രെ ബാറ്. അതും അടുത്ത ശനിയാഴ്ചയോടെ

(8)

മാത്രം. 'മരണം' വാഗ്ദാനം ചെയ്യിരിക്കുന്ന ഇത്, പണ്ടുരൂപയാണ്. ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരും പണ്ഡിതന്മാരും, ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സംശയവും പ്രകടിതമായി. മറ്റ ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സംശയവും പ്രകടിതമായി. ദിവസ്സം അങ്ങനെ ആഘോഷമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ പക്ഷേ, മീര അടക്കമുള്ളവരായിരുന്നു.

റഞ്ഞു.

"—ൽ വച്ച് ഞാൻ ബോറവച്ചു" സ. കൊടുത്ത് പിന്നെയല്ല 'മരണ'ത്തിന്റെയൊന്നും ഈ വർഷീസ് മുട്ടുകളെന്നു..."

ഞാൻക്ക് ഒരു സംശയം.

"പികൃന്ധമാറ് ചെയ്യുന്ന ഭാഗം വളർന്നുവരാൻ നാ ളൊന്നിരിയുടെ. അപ്പോൾ സംഗതി അനുകൂല മാകുമല്ലോ, മീരേ ......"

"അതുംകൊള്ളാം; പിന്നെ മനോഹരയുംകൂടിയ ലെ തട്ടിയെടുപ്പാൽ......ഹ ഹ ഹ"

"ഹി ഹി...ഹി ഹി... ഹി..."

പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ സംഭവിച്ചു. രാത്രിയായി. വാർഡന്റെ മുറി പൂട്ടിക്കിടന്നു. മാത്തുസാർ സ്ഥല ത്തില്ല. 27-ാം നമ്പർ മുറിയുടെ വാതില്ക്കൽ വലി യ തിക്കും തിരക്കുമാണ്. ഹോസ്റ്റലിലുള്ള എല്ലാവരും തന്നെ അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നു. മുറിക്കുള്ളിൽ മീര യും, മരണം മാത്രവും, വേണ്ടും മാത്രമുണ്ട്. പന്ത്ര ണ്ടിന് 'മീര' പുറത്തിറങ്ങുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷ. എല്ലാവരും ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. കൂക്കുവിളിയും, കയ്യടിയുംകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം വള രെ സംഗീതാത്മകമായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ശബ്ദം നി ലച്ചു. ഉള്ളിൽനിന്നും, വാതിലിന്റെ കൊളുത്തു മാ റുന്ന തിരക്കേട്ടു. സർവ്വ കണ്ണുകളും, വാതില്ക്കൽ തറച്ചുനിന്നു.

ആദ്യം പുറത്തിറങ്ങിയതു 'മരണ'മാണ്. പിറ കേ 'വേണ്ടും' അവരുടെ മുഖത്ത് ചിരിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏറ്റവും അ വസാനമായി ഇറങ്ങിവന്നയാൾ സദസ്സിനെ നോക്കി കൈകൾ കൂപ്പി. അദ്ദേഹം പല്ലുകൾ മുഴുവൻ വെളി ക്കകാട്ടി ചിരിച്ചു. പക്ഷേ, ആ ചിരിയിൽ എന്തോ പന്തികേടുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും കാഴ്ചബംഗ്ലാ വിലെ അപൂർവ്വജന്തുവിനെപ്പോലെ അയാളെ നോ ക്കി. ആ വുണ്ടുകൾക്ക് മേലെ......മീശ....അതു 'മീ ര'യായിരുന്നു.

"മരണമല്ല എന്റവൻ വന്നാലും ...." ഇടന്ന് ഇ ടിവെട്ടുന്ന സ്വരത്തിൽ ഒരലർച്ചയുണ്ടായി: ചിരി. പൊട്ടുന്നതിനെ മീര അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കുയർന്നു. പി ന്നെ നാം അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതു", മാത്യുവിന്റെ യും, വേണ്ടിന്റെയും തോളുകളിൽ കൈകൂപ്പി നിവ ന്നിരുന്ന് ഹോസ്റ്റൽ വരാന്തയിലൂടെ അന്തരീക്ഷം സ ഞ്ചരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ രാധകന്മാർ ആർത്തട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ട് പിന്നാലെയും. ആ സ്വീകരണം, ആക്കം അഭിമാനിക്കാനുള്ള ഒന്നാ

യിരുന്നു. മെഡിനിങ് റൂമിൽ കറിച്ചാറും, പരന്തുപ്പി യും ഇത്രമാത്രം പിലപ്പായ മറ്റൊരവസരമുണ്ടാ യിട്ടില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ കാര്യം വ്യക്തം.

വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ആരാധകന്മാർ ആരു പോയി. മീശക്കാരും തങ്ങളുടെ മുറികളിലേക്കു മട ങ്ങി. ബാക്കി നില്ക്കുന്നതു ഒരു ഔദ്യോഗിക ചുമത മാത്രമാണ്. വരണങ്ങളിൽ ആരും അത്ര താല്പര്യം കാ ണിക്കാറില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, മെസ്സിലെ ചെയർമാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് 'മീര'ക്ക വലിയ നിർബ്ബന്ധമായിരു ന്നു, സംഗതി പരസ്യമായി നടത്തിയാൽ കൊള്ളാ മെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നാൽ 'ആ ഡിയൻസ്' ഇല്ല എന്നു വന്നപ്പോൾ, 27-ാം നമ്പ റിൽ വച്ചുതന്നെ നടത്തിക്കളയാമെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. മരണം ബോറടിക്കുന്ന പണ്ടുരൂപ, മീരയ്ക്കു കൈമാറ്റംചെയ്യുക എന്നതാണ് ചടങ്ങ്.

സദസ്സിൽ ആളുകൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. മു റിയിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു കസേരകളിൽ ഒന്നിൽ മ ദ്ധ്യത്തിലായി മീര ആസനസ്ഥനായി. മറ്റേതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊട്ടടുത്തായി എതിരാളികളായ മ രണവും. മറ്റുള്ളവർ മേശയും, കട്ടിലും ഇരിപ്പിടമാക്കി.

"എങ്ങിനെയാണ് പരിപാടികൾ തുടങ്ങേണ്ട തു?" 'അരകല്ല്' ഒരു പ്രശ്നം എടുത്തിട്ടു. അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ശബ്ദം, ഒരു എലക്ഷൻ പ്രവർത്തകന്റെ തുപോലെ മനോഹരമായിരുന്നു.

"പരിപാടികൾ എങ്ങിനെയും ആകട്ടെ. മീര ചെലവുചെയ്യാതെ പറ്റുകയില്ല;" മൊട്ടറോസ്സ് ഇട ക്കുകയറിപ്പറഞ്ഞു. മുടക്കിയ മുതലിന് പലിശയെ ങ്കിലും കിട്ടണമെന്ന് ആരും ആഗ്രഹിച്ചുപോവുന്നത ല്ലോ.

"ഷട്ട് അപ്പ്"; ആനക്കാര്യം പറയുമ്പോൾ ചേന ക്കാര്യം" 'അരകല്ല്' ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"എന്നാല് നിന്റെ ആനക്കാര്യമൊന്നു കേൾക്ക ട്ടെ...."; മൊട്ടറോസ്സ്

"സംഗതി ഡീസന്റായിട്ടുവേണം. ഇരു ഉരുളക രമെല്ലാം പിന്നെ. അഭിനന്ദനപ്രസംഗം ആദ്യം ന ടക്കട്ടെ. എന്തു പറയുന്നു?"

"പ്രസംഗം?"

"ഓ ഹോ, പ്രസംഗമോ എന്തോ വേണേനാണ്! നിങ്ങൾക്കാർക്കും പറ്റുകയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ തന്നെ തുടങ്ങട്ടെ........"; അരകല്ല് എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം ഇരുതു കൈ ചൂണ്ടി; പതിയെ ചുണ്ടിനോടു ചേർത്തു വച്ചിട്ട്, ഘോര സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് സാവധാനം തുടങ്ങി.

"ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷനായ......."

വാതില്ക്കൽ ആരോ മുട്ടി. അദ്ദേഹം നിർത്തി പെട്ടെന്ന് വാതില്ക്കലേക്ക് രൂക്ഷമായി നോക്കിയി ട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ശവപ്പെട്ടി

I

...പാതയോരവഴിയിൽ നടന്നു ഞാ–
...നായ് കാറ്റുമായും ചിറകതൻ തുടിപ്പോടെ
...കാന്തിയണഞ്ഞിയും മഴയുമൊ–
...വീണും ഭീതിജന്യമായ്ത്തീർക്കാൻനോക്കി,
...കിഴക്കേ മലയാമലനിരാംപൊതി
...പള്ളിമേടയിൽനിന്നാം പക്ഷേ
...പകൽ മാളിച്ചുത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടു.
വായും

...പ്രപഞ്ചയിൽക്കൊത്തിയ ലിപികളു
...ശവപ്പെട്ടിവില്ലുവാനവിടത്തിൽ,
...വെള്ളിക്കുരിശുകൾ പലതായ് മറിഞ്ഞപ്പോൾ
...കല്ലറപ്പാളിയെൻ മനംപായുന്നല്ലോ
...ഞാൻ തുടങ്ങി ഞാനവ്യക്തചിത്രങ്ങളെ.
...വിരൂപമാ മർത്ത്യതല്ലശതാവും
...പാദങ്ങൾ പൂർണ്ണനർത്തനം ചെയ്‌വുമന്നിൽ
...ഹാസത്തിൽ മധുരാളീരവംകേട്ടു
...വിടർന്നപ്പോൾ ശൂന്യത കണ്ടു പക്ഷേ
...കമനസ്വം നിഗൂഢവാൻ മാത്രംപോരാ–
...വിളിക്കേൾക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നെങ്കിൽ!

II

...ചുംബിച്ചുണർത്തുമലപ്രസൂനമേ
കാവ്യമാധുരിതിങ്ങി നിൻമിഴികളിലന്നാം
നർത്തകീ നവനൃത്തഭംഗിതൻ പൊരുളിനെ
കാണവാനറിയുവാനാർക്കുമേ കഴിവില്ല.
നിൻപാദങ്ങളിൽത്തുള്ളിക്കളിക്കും ചിലങ്ക–
ളതിൽ "ഘണഘണം" കേട്ടുവോരന്നന്നാൾ
ശോകധാരയാൽ നവ്യനാകത്തെ ചമയ്ക്കുവാൻ
പോരും നിൻ കഴിവിനെ കണ്ടില്ലയൊന്നല്ലാതെ
രമ്യമാം മൂകതളായ്, തന്ത്രികളതിലില്ല
ശോകധാരയവ നിത്യനിശ്ചലങ്ങളായ്,
അരുളപ്പുവി പാടിനില്ലുവ നില്ലുന്നോ
പൊന്മണിവീണേ നിന്നിൽ വിധിയാ വിലക്കിട്ടു!
അന്യമായ്ത്തവ മിഴിക്കോണിൽ ഞാൻ കണ്ടു മർത്ത്യ
വേദനകൾ തൻതാപമോക്കവാനതല്ലൊ
വിടരുംസുമങ്ങളിലിതളിൽത്താരങ്ങളിൽ
കാണും ഞാൻ തവമിഴിക്കോണിലെ ഭാവങ്ങളെ
മേഘമാലകൾ മൂടിനിന്നൊരു മൂവന്തിയിൽ
നിർജ്ജനം ശ്മശാനത്തിൻ കോണിലായന്നല്ലോ
കാളിമകലന്നൊരാരാമത്തിൽത്താവ
പൂവിതൾ ശരീരത്തെയോർക്കും ഞാൻ പലപ്പോഴും

III

മർത്ത്യനോടൊരു ചോദ്യചിഹ്നമായ്ത്തലപൊക്കി
നില്പതാ ശവപ്പെട്ടി; ഞെട്ടി ഞാനതുനോക്കി
ഓടിയണയുമ്പോൾ കാട്ടിയകന്ന
പറയാനാവില്ലാകും മൂകതകളിലൂടെ
തൻമടിത്തട്ടിൽ വീണേ സർവ്വവും മറച്ചുവെ—
ന്നാമുഖം പറയുന്ന നിശ്ചലം നേരെനോക്കി!
എന്നുമെൻ ഭാവതിന്മകൾ നല്കിടുംമട്ടും,
നിന്നെനോക്കി ഞാനല്പം ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ
നെട്ടവീർപ്പുകൾ താൻ മുക്തമായെന്നിൽനിന്നും
നീ ചിരിപ്പതുകണ്ടാ നേരറ്റുസ്വരമായ്!

K. Gopinathan, Pre-University.

"സമയത്തിന് ആളുണ്ടാകയില്ല. എന്നിട്ട്, ഇ...
...പ്പോൾ ഓരോരുത്തര് വലിഞ്ഞുകയറി വരികയാ
...ണ്. ആരാന്നുവച്ചാൽ കേറടാ അകത്തു"
(വിഷയത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്നതിന് അ
...ദ്ദേഹം ക്ഷമ ചോദിച്ചില്ല.)

"വിസ്കിസ്" ഉണ്ടോ അകത്തു? പുറത്തുനിന്നൊരാൾ
വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. വളരെ പരുപരുത്ത, തികച്ചും
...പരിചിതമായ ഒരു ശബ്ദം.

...പെട്ടെന്ന് മീരയുടെ ഭാവം മാറി. അദ്ദേഹത്തി
...ന്റെ മുഖത്തു ഇരുട്ടുകയറി. ക്ഷേത്രയുടെ പിന്നി
...ലെ ചാരി, അദ്ദേഹം മറഞ്ഞുവീണു. നെഞ്ചത്തു
...കൈ രണ്ടും അമർത്തിപ്പിടിച്ച്. മേലോട്ടു നോക്കി
...അദ്ദേഹം പിറുപിറുത്തു.

"ഹെൻട്രീ, മതിച്ചോളൂ......"

എന്താണ്ടു......എന്തു പറ്റി", എല്ലാവർക്കും പരി
ഭ്രമമായി.

"എല്ലാം ഇലഞ്ഞല്ലോ; ഹെൻറീരോയെ"; 'മീരാ'
പുലമ്പി.

"വിസ്കിസ്" ഇല്ലേ അകത്തു?" ആ ശബ്ദത്തിൽ ശ
രവും കലർന്നിരുന്നു. പൊട്ടുന്നന വാതിലിന്റെ
ഒരു പാളി തുറന്നു; ഒരു തല അകത്തേക്ക് കടന്നുവ
ന്നു. ആ തലമുടി മുഴുവൻ വെള്ളിനിറമായിരുന്നു.
ആ മുഖം ചുളിവീണതും. കണ്ണുകൾ പ്രകാശരഹിതവു
മായിരുന്നു. അനേകവർഷങ്ങളായി ... ദുഃഖമായിരുന്നു. 'മീര'യുടെ മുഖത്തു ന
നോക്കിയിട്ട് ആ കണ്ണുകൾ
ടുനിന്നു.

അതു വിസ്കിസിന്റെ അപ്പനായിരുന്നു.

Antony Thevarvattam, III B. Com.

ചരിത്രത്തിലൂടെ ശാസ്ത്രത്തിലേക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടം.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു് എഴുതാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു് ഒരു പുസ്തകം എഴുതി തീർക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അതു് അത്രയ്ക്കു് വിശാലമാണെന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു് എത്തിനോക്കുക മാത്രമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അതായതു് ഇന്നുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രപുരോഗതിയെ സംക്ഷിപ്തമായിട്ടു് ഒന്നു വിവരിക്കമാത്രമാണു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

ഇന്നു ലോകം ശാസ്ത്രത്തിലൂടെ അതിവേഗം പുരോഗമിക്കയാണല്ലോ. മനുഷ്യൻ തലച്ചോറുപയോഗിച്ചു് പലപല ശാസ്ത്രീയ പ്രവൃത്തികളും അത്ഭുതകരമായ വിജയത്തോടെ നിറവേറ്റുന്നു. അങ്ങിനെ മനുഷ്യൻ, ദൈവികമോ അഥവാ പ്രകൃതിയിലുള്ളതോ ആയ ശക്തികളെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു് അനവരതം പുരോഗമിക്കുന്നു.

നമുക്കു് ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളൊന്നു മറിച്ചു നോക്കാം. ആദ്യമായി നാം കാണുന്നതു് കാടത്തത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രാകൃതമനുഷ്യരെയാണു്. അന്നുമുതൽക്കുതന്നെ ശാസ്ത്രവും ഉടലെടുത്തതായിക്കാണാം. ശാസ്ത്രം, അനവരതം മനുഷ്യനോടൊന്നിച്ചു് വളരുകയാണു്, വികസിക്കുകയാണു്, പുരോഗമിക്കുകയാണു്.

പ്രാചീനകാലത്തു് മനുഷ്യൻ കൈകൊണ്ടുതന്നെ മൃഗങ്ങളെ വേട്ടയാടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കല്ലും, കവണിയും ഉപയോഗിച്ചു വേട്ടയാടാൻ തുടങ്ങി. മൃഗങ്ങളെ കിട്ടാതായപ്പോൾ അവർ കായ്കനികളും ഫലമൂലാദികളും ഭക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്നു് അവർ ഒരു കമ്പെടുത്തു് ഒരു ചെടിയുടെ ചുവട്ടിൽ കുത്തിയെന്നുള്ളതാണു് മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടുപിടുത്തമായി കണക്കാക്കുന്നതു്. ആ സംഭവത്തിലൂടെയാണു് കൃഷിയുടെ ആരംഭവും വളർച്ചയുമുണ്ടാകുന്നതു്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി തലച്ചോറുപയോഗിച്ചു എന്നർത്ഥം. അതോടൊപ്പം തീയുടെ ഉപയോഗം വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കി. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെ വേവിച്ചുതിന്നാൻ തുടങ്ങി. കൂടാതെ നായാട്ടിനും, കൃഷിക്കും, വീടുപണിയുന്നതിനും മറ്റുമായി പുതിയ പുതിയ ആയുധങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചു. പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പുതിയ സമ്പ്രദായങ്ങളും പൊന്തിവന്നു. കൃഷിചെയ്യാൻ കൊള്ളാത്ത ഭൂമി കൃഷിക്കു് ഉപയുക്തമാക്കിത്തീർത്തു. നായാട്ടിൽനിന്നും സുലഭമായി മാംസം കിട്ടാതായപ്പോൾ മനുഷ്യനോടു് ഇണങ്ങുന്ന മൃഗങ്ങളെ വളർത്തി കൊന്നുതിന്നുന്ന പതിവും തുടങ്ങി.

കാടത്തത്തിൽനിന്നു് അടിമത്തത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ 'വിനിമയം' അഥവാ 'കൈമാറ്റം' (exchange) എന്ന ധനതത്വശാസ്ത്രം മുളപൊട്ടി വന്നു. അടിമത്വവ്യവസ്ഥിതിയിൽനിന്നു് അവർ ഫ്യൂഡലിസത്തിലേക്കു് കടക്കുമ്പോളാണു് കൈമാറ്റത്തിന്റെ മദ്ധ്യവർത്തിയായി 'പണം' പ്രവേശിക്കുന്നതു്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു് മനുഷ്യൻ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി—അന്നുവരെ അറിയപ്പെടാതിരുന്ന—സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയതു്. കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചു. ജനസംഖ്യ വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഫലഭൂയിഷ്ഠത കുറഞ്ഞുവന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർ കുടിയേറിപ്പാർക്കാൻ തുടങ്ങി. അതുവരെ കരമാർഗ്ഗമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കച്ചവടം കടൽവഴിയായും ആരംഭിച്ചു. അപ്പോൾ സഞ്ചാരവാഹനങ്ങൾ പഴയരീതിയിലുള്ളതു പോരെന്നായി. തന്മൂലം കടലിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി വലിയ പത്തേമാരികളും മറ്റും കണ്ടുപിടിച്ചു. പത്തേമാരികൾപോലെയുള്ള വാഹനങ്ങൾ ദൂരസഞ്ചാരത്തിനു് പറ്റുകയില്ലെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അവർ ശാസ്ത്രീയമായി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ആവിക്കപ്പൽ (steamer) കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഈ ദശയാണു് ഫ്യൂഡലിസത്തിൽനിന്നും മുതലാളിത്തത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനഘട്ടമായി കാണുന്നതു്. മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ആരംഭഘട്ടമാണു് ശാസ്ത്രപുരോഗതിയുടേയും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടേയും സുവർണ്ണകാലമായി കണക്കാക്കുന്നതു്. അതായതു് മനുഷ്യന്റെ ആ വശങ്ങൾ ആവശ്യമായിത്തീർന്നുവെന്നു സാരം. വ്യാവസായികവിപ്ലവവും, കാർഷികവിപ്ലവവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായതായി നമുക്കു കാണാം. വ്യാവസായികമായും, കാർഷികമായും അനേകം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുണ്ടായി. 1738-ൽ Johnkay സ്പിന്നിംഗ് ഷട്ടിൽ, 1769-ൽ Arkwright സ്പിന്നിംഗ് മെറോളേഴ്സ് മുതലായവ കണ്ടുപിടിച്ചു. അനേകം പുതിയ ലോഹങ്ങളും അവയുടെ കലപ്പുകളും കണ്ടുപിടിച്ചു. കരിയും, കൽക്കരിയും ഉപയോഗിച്ചു് ഇരുമ്പും അതുപോലെയുള്ള ലോഹങ്ങളും ഉരുക്കാമെന്നും ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ ഇഷ്ടമുള്ള ആകൃതിയിൽ വാർത്തെടുക്കാമെന്നും മനസ്സിലാക്കി. ഈ കാലഘട്ടത്തിനു് "ഇരുമ്പിന്റെ കാലഘട്ടം" (age of iron)

ചെയ്തു. 1769-ൽ ആദ്യമായി ആവിയന്ത്രം (Steam engine) വാട്ട് എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പുറത്തിറക്കി. അപ്പോൾ അതിന് മുകളിലേക്കുള്ള ചലനം (Vertical motion) മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1814-ൽ Stevenson ഒരു locomotive engine നിർമ്മിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ Rocket locomotive train സുപ്രസിദ്ധമാണ്. സർ ഐസക് ന്യൂട്ടന്റെ പല നിയമങ്ങളും പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നു. വാർത്താവിതരണത്തിന്റെ ആദ്യപടിയായി തപാലാപ്പീസുകളും, റോഡുകളും ധാരാളമായിത്തുടങ്ങി. ...ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ കാലത്താണ്. ...പ്രചരിക്കുന്നു. ടെലഗ്രാഫിയും, വയർലസ് ടെലഗ്രാഫിയും പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നു. മാർക്കോണിയാണ് വയർലസ് ടെലഗ്രാഫി കണ്ടുപിടിച്ചത്. ...മാത്രമല്ല ഇക്കാലത്തെ ഒരു വിശേഷതയാണ്. പുതിയ പുതിയ കടൽ വഴികളും, രാജ്യങ്ങളും കണ്ടെത്തുന്നു. അതിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള വാസ്കോഡിഗാമ കണ്ടുപിടിച്ച വഴിയും, അമേരിക്കാഭൂഖണ്ഡം കൊളംബസ് കണ്ടുപിടിച്ചതും, മെഗല്ലന്റെ കടൽമാർഗ്ഗമുള്ള ലോകസഞ്ചാരവുമാണ്. ഗ്യാസ് യന്ത്രങ്ങളും, ആവിയന്ത്രങ്ങളും ധാരാളമാകുന്നു. മെക്കാനിക്കൽ അഭിവൃദ്ധി ശ്രദ്ധേയമാണ്. വിദ്യുച്ഛക്തി (eletricity) ഉപയോഗത്തിൽ വരാൻ തുടങ്ങി. ആകാശക്കപ്പൽ പ്രയോഗത്തിൽ വന്നുതുടങ്ങി.

ശാസ്ത്രം എന്ന് നാം പറയുമ്പോൾ ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ മാത്രമുള്ള ശാസ്ത്രമല്ല കാണുന്നത്. ഗണിതം, ഭൗതികശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രശാസ്ത്രം, ഊർജ്ജതന്ത്രം, മനഃശാസ്ത്രം, ധനതത്വശാസ്ത്രം, ഭൂശാസ്ത്രം, ചരിത്രശാസ്ത്രം, തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നു. അതെല്ലാം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ചരിത്രത്തിൽ (History) മറ്റെല്ലാശാസ്ത്രങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചരിത്രമില്ലാത്ത ശാസ്ത്രമില്ല എന്നർത്ഥം. ഡാർവിന്റെ 'Theory of evolution' വളരെ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചതാണ്. 1859-ൽ അദ്ദേഹം Origirn of Species എന്ന തത്വസംഹിത പുറത്തിറക്കി. മാർക്സും, എംഗൽസും കൂടി ഒരു പുതിയ ധനതത്വശാസ്ത്രം പുറത്തിറക്കി. മാൽത്തൂസിന്റെ സന്താനനിയന്ത്രണവും (Birth Control), ഫ്രോയിഡിന്റെ മനസ്സിനെയും, ഉപബോധമനസ്സിനെയും സംബന്ധിച്ച തത്വസംഹിതയും പുറത്തിറക്കി.

Telescope, television, Radio തുടങ്ങിയവ 19-ം, 20-ം നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ മികച്ച കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളാണ്.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഈ വളർച്ചയിൽതന്നെ, വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള കച്ചവടമത്സരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ വ്യാപാരമത്സരങ്ങൾ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ഇംഗ്ലണ്ടിൽതന്നെ വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള കച്ചവടം ഒട്ടു ശമിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടും ജർമ്മനിയുമായി കച്ചവടമത്സരത്തിൽ വരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ചെറുയുദ്ധങ്ങളുടെ സ്ഥാനം രാജ്യങ്ങൾതമ്മിലുള്ള യുദ്ധമായി മാറുന്നു. അനേകം യുദ്ധങ്ങൾ ഒരു ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥിക്ക് കാണാൻ കഴിയും. ഈ യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതായും കാണാം. അങ്ങിനെ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ചെന്നു ചാടുന്നു. അപ്പോൾ യുദ്ധാവശ്യത്തിനായി അനേകം നശീകരണോപായങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. അന്തർവാഹിനിയും, ടോർപ്പിഡോയും, വിമാനവും, ബോംബും പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്നു.

യുദ്ധം അവസാനിച്ചു. കച്ചവടമത്സരവും അവസാനിച്ചോ? ഇല്ല. ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ലോകത്തെ അമ്പരപ്പിച്ചതിലേറ്റം വലിയ യുദ്ധം-രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം-പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ശാസ്ത്രം അതിന്റെ പ്രധാനപങ്കു വഹിക്കുന്നത്. വി ബോംബുകൾ, വി. 8. ബോംബുകൾ, ജെറ്റ് വിമാനങ്ങൾ, റോക്കറ്റുവിമാനങ്ങൾ, ആറ്റംബോംബ് തുടങ്ങിയവ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നു. ഹിരോഷിമായും, നാഗസാക്കിയും ആറ്റംബോംബുകളാൽ നശിച്ചതോടുകൂടി യുദ്ധം അവസാനിച്ചു.

ശാസ്ത്രവും, മനുഷ്യനും അനവരതം പുരോഗമിക്കുകയാണ്. H. B. (ഹൈഡ്രജൻ ബോംബ്) പരീക്ഷണത്തിലാണ് ഇന്ന് ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ. കോസ്മിക്ക് റെയ്സ് (Cosmic rays) ഏതു രീതിയിലും ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് പറയുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളും ഇനിയുള്ള ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായാൽ അതിനെ ശാസ്ത്രീയമായി നേരിടേണ്ടത് എങ്ങിനെയെന്ന് തലപുകഞ്ഞ് ചിന്തിക്കുകയാണ്.

കാർഷികമായും അനേകം പുരോഗതി ശാസ്ത്രത്തിന് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉഴുന്നതിനും, വിതക്കുന്നതിനും, കൊയ്യുന്നതിനും, മെതിക്കുന്നതിനും എല്ലാം ചില പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ യന്ത്രങ്ങളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പുതിയ വിത്തുകളും, വളങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുകയാണ്. ലൈസങ്കോയുടെ കൃഷിസംബന്ധമായ വാദത്തിന് (പാരമ്പര്യവാദം) സോവിയറ്റ്‌രാജ്യങ്ങളിലും ഇന്ന് പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ കൃഷിയിറക്കിയാൽ പല പ്രാവശ്യം വിളവെടുക്കാവുന്ന വസ്തുക്കൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ അനുദിനം പുരോഗമിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം മനുഷ്യരാശിക്ക് ഉപകാരവും അതിലേറെ ഉപദ്രവവും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ആറ്റംബോംബ്. ഇന്ന് ആറ്റംബോംബ് ഒരു

നശീകരണായുധമായിട്ടാണല്ലോ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ ബോംബുകൾ ഹിമാലയം ആൽപ്സ് മുതലായ മലനിരകളിൽ ശാസ്ത്രീയമായി വർഷിച്ചാൽ ആ സ്ഥലങ്ങൾ നമുക്ക് പൂന്തോട്ടങ്ങളാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയും. സൈബീരിയാ മുതലായ മഞ്ഞുപ്രദേശങ്ങൾ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയും. ശാസ്ത്രത്തെ നമുക്ക് നമ്മുടെ ഭാവനയിൽക്കൂടി ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചുനോക്കാം. കടൽ വഴിയായി കയറ്റുമതി ഇറക്കുമതി നടക്കുന്നത് വിമാനത്തിൽത്തന്നെയാകാം. ഏതു സ്ഥലത്തും, ഏതു കാലത്തും, വീടുകളുടെ മട്ടുപ്പാവിലും വിമാനങ്ങൾ ഇറക്കാൻ സാധിക്കയില്ലേ? വീടൊന്നിന് ഒരു വിമാനംവീതം ഉണ്ടായിക്കൂടെ? ആദ്യപിതാവെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്ന ആദാമിന്റെ ശരീരത്തിൽ തട്ടിപ്പോയിട്ടുള്ള രശ്മികളെ ക്രോഡീകരിച്ച് എടുത്താൽ ആദാമിന്റെ ഫോട്ടോയും, ആകാശത്തിൽ തങ്ങിത്തങ്ങി സഞ്ചരിക്കുന്ന ആദാമിന്റെ സംസാരവും ക്യാമറാവഴിയും റേഡിയോവഴിയും നമുക്ക് ആവാഹിച്ചെടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലേ? അമേരിക്കയിലിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടുകൊണ്ട് ഇവിടെയിരുന്ന് സംസാരിക്കാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് മരിച്ചുപോയവരുടെ സംഗതികൾ നടന്നുകൂടാ.

കോസ്മിക് രശ്മികളെ ശാസ്ത്രീയമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ നമുക്ക് അസാധ്യമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന അനേകം സംഗതികൾ ചെയ്യിക്കാൻ സാധിക്കും. അനേകം പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ നടത്താൻ സാധിക്കും. ഭൂമിയുടെ കാലാവസ്ഥ മാറ്റിമറിക്കാൻ സാധിക്കും. "ഉത്തോലകം (lever) ഉറപ്പിക്കാൻ ഒരു ധാരം (fulcrum) ഉണ്ടെങ്കിൽ ഭൂമിയെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റിവെയ്ക്കാൻ സാധിക്കും"എന്ന ആർക്കമിഡീസ് പറയുകമാത്രമാണ് ചെയ്തതെങ്കിൽ ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അത് പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയില്ലെന്ന് ആരു കണ്ടു? സൂര്യരശ്മിയിൽനിന്നും അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മിന്നലുകളിൽനിന്നും വിദ്യുച്ഛക്തിയെടുക്കുന്നതുതന്നെ ഒരു പക്ഷെ സാധിച്ചേക്കാം. ഇവിടെ ഒരൊറ്റ ബട്ടണിന് മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രത്തിന് ചെറുവായും, മറ്റും, ഭൂമിയിലുള്ള ദൂരം കുറയ്ക്കാൻ സാധിക്കയില്ലേ? ആവശ്യമുള്ള സമയത്ത് മഴയും, വെയിലും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കയില്ലേ? ഇത്തരം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ ഒന്നാമതായി നമ്മളും മറ്റും നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്യമം എന്ന് കണക്കാക്കാം.

ശാസ്ത്രം ഇങ്ങനെ പുരോഗമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ മനുഷ്യൻ എങ്ങിനെയിരിക്കും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ശാസ്ത്രകാരൻ പറഞ്ഞതു നോക്കൂ. "ആധുനിക മനുഷ്യന് ചെറിയ ഉടലും, വലിയ തലയും ആണെങ്കിൽ പ്രാചീന മനുഷ്യൻ വലിയ ഉടലും ചെറിയ തലയും ഉള്ളവനായിരുന്നു. അതായത് ശാസ്ത്രം പുരോഗമിക്കുന്തോറും മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ശരീരത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി തലകൊണ്ടാണ്. പ്രവൃത്തി കൂടുതൽ ചെയ്യുന്നഭാഗം കൂടുതൽ വളരുകയും അല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങൾ വളരെ ചെറുതാകുകയും ചെയ്യുന്നത് നാം കാണുന്നതാണല്ലോ. അങ്ങിനെ ഭാവി മനുഷ്യൻ എന്ന് പറയുന്നത് ഒരു വെള്ളത്തൊട്ടിയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകും."

ഇങ്ങനെ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയാൽ അത് അനന്തമായിരിക്കും. ഈ വിധം പുരോഗമിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം യുദ്ധത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാതെ ലോകക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!! ജനങ്ങളെ സാംസ്കാരികമായും, സാമ്പത്തികമായുമുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ......!!

Thankappan Pandalai, Pre-University

ഹൃദയവിശാലത

ജനറൽ റോബർട്ട് ലീയോട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെപ്പറ്റി പ്രസിഡണ്ട് ഡേവിഡ് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചപ്പോൾ വളരെ പ്രശംസിച്ചാണ് ലീ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത്. ഇതുകേട്ട് ആശ്ചര്യഭരിതനായ മറ്റൊരുദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു.

സർ, അങ്ങിപ്പോൾ വളരെ പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അങ്ങയുടെ ബദ്ധശത്രുവാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടെ? അങ്ങയെപ്പറ്റി സദാ ചീത്തപറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അയാൾ നടക്കുന്നത്."

"ഉവ്വ്", അതെനിക്കറിയാം" ലീ പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ പ്രസിഡണ്ട് എന്നോട് ചോദിച്ചത് അയാളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായമാണ്; എന്നെക്കുറിച്ച് അയാൾക്കുള്ള അഭിപ്രായമല്ല."

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ സിംഹാസനത്തിൽ

മാനവികമൂല്യങ്ങൾക്കും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മറ്റെന്തിനെക്കാളും വിലകല്പിക്കുന്ന രാജ്യത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ഭരണം ഒരധികപ്പറ്റാണ്. ഏതാനും മാസത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിൽനിന്നും നമുക്ക് പഠിക്കുവാനുള്ളത് മേൽപ്പറഞ്ഞതാണ്. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ലേബലൊട്ടിച്ച്, ഭരിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ പടം കുപ്പായമണിഞ്ഞ് ഇവർ അധികാരം പിടിച്ചുപറ്റി. മോഹന വാഗ്ദാനങ്ങളും ബാലിശങ്ങളും അർദ്ധസത്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ പ്രകടനപത്രികയാകുന്ന 'ശിഖണ്ഡി'യെ മുൻപിൽ നിറുത്തിയാണ് അവർ കോൺഗ്രസ്സിനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയത്. ഏതാനും അപ്രായോഗികങ്ങളായ ആശയങ്ങളും പേറിക്കൊണ്ട് ഏതോ സ്വപ്നലോകത്തിൽ വിഹരിച്ചിരുന്ന ഇക്കൂട്ടർ ഇത്ര വേഗത്തിൽ യഥാർത്ഥലോകത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നത് അവിചാരിതമായിട്ടാണ്. ഇന്ന എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നട്ടംതിരിയുകയാണവർ.

തൊഴിലാളികളെ വഞ്ചിച്ചു

തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മുദ്രാവാക്യങ്ങളുമായി പാഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാണ് ഇന്ന് ഭരിക്കുന്നത്. തൊഴിലാളികൾക്ക് അവരുടേതായ ചില ആഗ്രഹങ്ങളുമഭിലാഷങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടേതായ ചില പ്രത്യാശകളുണ്ടായിരുന്നു. 25% കൂലിക്കൂടുതൽ കിട്ടുമെന്ന് അവർ വ്യാമോഹിച്ചു. തൊഴിലാളി സമരങ്ങളിൽ പോലീസ് ഇടപെടുകയില്ലെന്നും തൊഴിൽതർക്കങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിത അഡ്ജൂഡിക്കേഷന് വിടുകയില്ലെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്നെന്തു സംഭവിച്ചു? അവരുടെ മൗലികാവകാശങ്ങളെല്ലാം ചവട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണിന്ന്. 12½% ബോണസ്സുണ്ടായിരുന്നത് ഇന്ന് 10% മായി കുറഞ്ഞു. ധനസ്ഥിലധികം കേസുകൾ നിർബന്ധിത അഡ്ജൂഡിക്കേഷന വിട്ടു. മുരിങ്ങൂരിലും കോഴിക്കോട്ടും കൊല്ലത്തും ആലൂരും പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾക്കായി സമാധാനപരമായി സമരം നടത്തിയ തൊഴിലാളികളെ ലോക്കപ്പിലടച്ചു. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗമാകുന്ന മഹാവൃക്ഷത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഇത്തിക്കണ്ണികളാണ സഖാക്കൾ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു വിഭാഗം മറന്നുപോയി. അതിന്റെ ഫലമായി 35% വോട്ടും 50% സീറ്റും അവർക്കു കിട്ടി. അവർ അധികാരത്തിൽ കയറി. പിന്നീട് അവരുടെ തൊഴിലാളി നയത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് എം. എൽ. എ-യായ ആർ. സുഗതൻ പോലുമെതിർത്തു.

തീരദേശവാസികളെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ ജീവനാഡിയാണ് കയർ വ്യവസായം. അവരുടെ ജീവിതനിലവാരത്തെ ഉയർത്തുന്നതും താഴ്ത്തുന്നതും കയർ മാർക്കറ്റാണ്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പരാജയപ്പെട്ട പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഫലമായി കയർ മാർക്കറ്റ് നിയന്ത്രണാതീതമായി. തൊഴിലാളികളുടെ നിത്യവരുമാനം കുറഞ്ഞു. നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വില ഇരട്ടിയായി. സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ ദുസ്സഹമായിത്തീർന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി അവർക്കു ജനാധിപത്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസം കുറഞ്ഞു. ഭക്ഷ്യക്ഷാമത്തെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭക്ഷ്യമന്ത്രി തന്റെ മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു. 'മരച്ചീനി' നല്ലതാണ്, നല്ലതാണ്, വിലകുറഞ്ഞതാണ് എല്ലാവരും അതുപയോഗിക്കു എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി. സാധാരണക്കാരെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തൊഴിലാളികളെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം ഒരു 'ധൂമകേതു'വായിരുന്നു.

അരക്ഷിതാവസ്ഥ

റൗഡികളെയും പോക്കറ്റടിക്കാരെയും കൂടഴിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടും കൊള്ളക്കാർക്കും കൊലപാതകികൾക്കും പരോക്ഷമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയിൽ അഭയം നല്കിക്കൊണ്ടുമാണ് അവർ തങ്ങളുടെ തേർവാഴ്ച്ചയാരംഭിച്ചതു. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരന് എന്തുമാവാം ചെയ്യാം. ചോദിക്കാനാരുമില്ല. പോലീസുകാരെല്ലാം അവരുടെ ദാസന്മാരാണ്. 'മരച്ചീനി'യെല്ലും അസഹനീയമായിത്തീർന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റേതര കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവർക്കു രക്ഷയില്ലാതെയായി. സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും വീടുകളിലുള്ള സുരക്ഷിതത്വംപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടു. തലസ്ഥാന നഗരിയിൽപ്പോലും മുഖംമൂടി ധരിച്ച അക്രമികൾ അഴിഞ്ഞാടി. മട്ടാഞ്ചേരിയിലും, ചേർത്തലയിലും ചെല്ലാനത്തും വൈക്കത്തും മരച്ചീനി കുഞ്ഞുങ്ങൾ നഗ്നനൃത്തം ചവുട്ടി. സ്വതന്ത്ര ചിന്താഗതിക്കാരും ജനാധിപത്യ പ്രേമികളുമായ തൊഴിലാളികളെ ഇക്കൂട്ടർ പതിയിരുന്നു മർദ്ദിച്ചു. ഇവിടത്തെ തലമൂത്ത നേതാവും മുൻ മുഖ്യമന്ത്രിയുമായ പട്ടത്തെപ്പോലും ഇക്കൂട്ടർ വെറുതെ വിട്ടില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസബില്ല്

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അധികാരത്തിൽ കയറിയ ഉടനെ തന്നെ പ്രതിപക്ഷങ്ങളുടെ നിശിതവിമർശനത്തെ

അവഗണിച്ചു പല ബില്ലുകളും പാസാക്കിയെടുത്തു. അതിൽ പലതുകൊണ്ടും മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നത് വിദ്യാ: ബില്ലാണ്. ബില്ലിന്റെ പ്രണേതാവും കേരളത്തിലെ ഒന്നാംതരം ഞാണിന്മേൽക്കളിക്കാരനുമായ മുണ്ടശ്ശേരി ചെയ്ത പരസ്പര വിരുദ്ധ പ്രസ്താവനകൾ തന്നെ അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള വഞ്ചനയെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രതിപക്ഷ നേതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായമാരാഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് ഈ ബിൽ തയ്യാറാക്കിയതെന്ന പ്രസ്താവനയെ പ്രതിപക്ഷ നേതാക്കന്മാരെല്ലാം ഒരേ സ്വരത്തിൽ എതിർത്തു. കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന്റെ പൂർണ്ണാനുമതിയോടുകൂടിയാണ് ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന പ്രസ്താവനയെ പറ്റും എതിർത്തു. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ 'ചാർട്ടറ്'എന്ന് കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചും മാനേജർമാരുടെ മുക്കുകയറാണെന്ന് കോട്ടയത്തുവെച്ചും വിദ്യാ: മന്ത്രി പ്രഖ്യാപിച്ചു. വള്ളിപുള്ളി മാററുകയില്ലെന്ന് അച്യുതമേനോൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ യുക്തമായ മാററം വരുത്തുമെന്നാണ് മന്ത്രിസഭയുടെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കുന്ന എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻ നായർ പറഞ്ഞത്.

ഈ തരത്തിലുള്ള പരസ്പര വിരുദ്ധ പ്രസ്താവനകളുടെയും കള്ളപ്രചരണങ്ങളുടെയും അകമ്പടിയോടുകൂടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിദ്യാ: ബില്ലിന്റെ മേന്മയെപ്പററി അധികം പറയേണ്ടതില്ല. തൊഴിൽ രംഗത്തും കാർഷികരംഗത്തും നടപ്പിൽ വരുത്തിയ പരാജയപ്പെട്ട പരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെയും മക്രോണി ശല്യത്തിന്റെ കയ്പുമൂലം നീറിപ്പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ജനവിദ്വേഷം ആളിക്കത്തി. വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥിതികളെയും ജനാധിപത്യ കീഴ്വഴക്കങ്ങളെയും ചവട്ടിമെതിക്കുന്നതിനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചിന്താഗതി അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിനുമല്ലാതെ വിദ്യാ: ബില്ലുകൊണ്ട് യാതൊരു ഗുണവ[illegible] വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അതിൽ ഒന്നുമില്ല. അദ്ധ്യാപകന്റെ ശമ്പളവർദ്ധനവില്ല. ജോലിസ്ഥിരതയില്ല. പിന്നെയെന്താണീ നേട്ടം? രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും, ഓണംകേറാമൂലകളിൽപ്പോലും വിദ്യാഭ്യാസ ബിൽ വിരുദ്ധ പ്രകടനങ്ങൾ അലയടിച്ചുയർന്നു. വൃദ്ധന്മാരും സ്ത്രീകളും പ്രകടനങ്ങളിൽ കൂട്ടമായിപ്പങ്കെടുത്തു. കേരള ചരിത്രത്തിലാദ്യമായിട്ടാണ് തിരുവനന്തപുരത്തു വിപുലമായ പ്രകടനം നടന്നത്. ഈ ബഹളത്തിനിടയിൽ പൊതുഖജനാവിൽനിന്ന് പതിനാററ ലക്ഷംവരെ കളവുനടത്തി.

വിദ്യാർത്ഥികളേ ഉണരുക.

ഈ ഗവർമ്മെണ്ടിന്നെതിരായി ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സംഘടിക്കണം. പ്രത്യേകിച്ചു വിദ്യാ: ബില്ലിന്നെതിരായി. മുണ്ടശ്ശേരി വിദ്യാർത്ഥിസുഹൃത്തായിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി അപര്യാപ്തമാണെന്ന അഭിപ്രായക്കാര[illegible] ദ്ദേഹം. പക്ഷെ താനു മന്ത്രിയാകുന്നതിനു മു[illegible] ന്നു, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കപ്പായത്തിൽക്കയറുന്നതിനു[illegible] പറയിരുന്നു. എന്നാൽ നാം ഇന്നു കാണുന്ന[illegible] ശ്ശേരിയെയല്ല.

വിവിധരാജ്യങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥിതി[illegible] യെപ്പററി താൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മുണ്ടശ്ശേരി[illegible] അഭിമാനംകൊള്ളുന്നുണ്ട്. ധീരനാണ്, ത്യാഗി[illegible] ലും അദ്ദേഹത്തിനു പുല്ലാണ്. ഇന്നു മന്ത്രിയുടെ[illegible] എന്തിനെല്ലാമായി? ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ[illegible] ടിത്തറ കരളുകയാണദ്ദേഹം. ഇതിനെ ചെറുക്ക[illegible] ളും എതിർക്കേണ്ടതു് വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. [illegible] ഫെഡറേഷനിൽപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടം വിദ്യാർത്ഥികൾ ക[illegible] ണിസ്റ്റ് കാട്ടാളത്തത്തിനു കടപിടിക്കുന്ന[illegible] ലജ്ജാകരമാണ്. അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി[illegible] മെഗാഫോണായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ്. [illegible] ലർ പ്രതികളെ വിട്ടയക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള[illegible] ത്തിനു നേതൃത്വം നൽകാനും "നവജീവൻ" [illegible] ലേക്കു പണം പിരിക്കാനുമല്ലാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടി ഒരു ചെറുവിരൽപോലും അനക്കാൻ ക[illegible] ഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അവർ അതും അതിനപ്പുറവും ചെയ്യും. അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥിപ്രേമം നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. [illegible] ഷ മററു വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ ബില്ലിന്നെതിരായി സംഘടിത സമരങ്ങളാരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതിനകം [illegible] ക്കടയിലും എറണാകുളത്തും തിരുവനന്തപുരത്തും [illegible] തിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞു. [illegible] ന്നാൽ തോക്കിനെയും ലാത്തിയെയും നേരിടാൻ തയ്യാറായിരിക്കുകയാണവർ.

വിദ്യാർത്ഥി സമരങ്ങൾ സാധാരണ സമരങ്ങളെപ്പോലെയല്ല. അവരുടെ പ്രവാഹത്തിനെതിരായി നിലകൊള്ളുവാൻ ലോകത്തിലൊരു ശക്തിക്കും സാദ്ധ്യമല്ല, സാധിച്ചിട്ടില്ല, സാധിക്കുകയുമില്ല.

ബ്രിട്ടീഷുകാരെ തുരത്തുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ധീരസാഹസം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിയിരക്കണക്കിനു വിദ്യാർത്ഥികളെ ലാത്തിച്ചാർജ്ജ ചെയ്തിട്ടും പരസ്യമായിത്തൂക്കിക്കൊന്നിട്ടും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചൈനയിൽ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ അടിപതറാതെ സമരംചെയ്യുകയാണിന്ന്. കണ്ണീർവാതകം പ്രയോഗിച്ചും റബ്ബറുവടികൊണ്ടടിച്ചും [illegible] ങ്ങൾക്കായി മററൊരു കമ്മ്യൂ: രാജ്യമായ പോളണ്ടിൽ അവർ ഇന്നും മുന്നേറുകയാണ്. അവരെ അടിച്ചമർത്തുവാൻ അവിടത്തെ കാട്ടാളമന്ത്രന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടെയും നമുക്കു ഒന്നുചേർന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാം, പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടകാലം കഴിഞ്ഞു 'വിദ്യാ: ബിൽ മാനേജർമാരുടെ മുക്കുകയറല്ല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സർക്കാരിന്റെ കൊലക്കയറാണെന്ന്'.

V. C. Sidharthan, III U. C.

Out-going
B Sc. Chemistry
Students.

Out-going
Malayalam B. A. Students—
First Batch.

Out-going D. S. S. Students.

SOCIAL SERVICE LEAGUE

സംസ്കൃതഭാഷയും കാളിദാസകൃതികളും

ഞാൻ കാളിദാസമഹാകവിയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാ എന്നു പറയുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലായെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് അതിശയോക്തിയല്ല. പ്രസ്തുത ഒരു പരമാർത്ഥം ആയിരിക്കും. അതോടൊപ്പം തന്നെ ആ മഹാകവിയെ കൂടുതലായിട്ടെങ്കിലും പരിചയപ്പെടണമെങ്കിൽ, അതു സംസ്കൃതഭാഷയിലൂടെ മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകൂ എന്നുള്ളതു മറ്റൊരു പരമാർത്ഥമാണു്. അതിനെ നോക്കുമ്പോൾ കാളിദാസനും സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്കും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. "നിരുപമം നിസ്തുലികമായ വചനാമൃതം കൊണ്ടു സഹൃദയഹൃദയത്തെ പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിപ്പിക്കുവാനുള്ള പാടവം—കാളിദാസന്റെ വാചാമഗോചരമാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഉപമാലങ്കാരപ്രയോഗത്തിലുള്ള ചാതുര്യം അന്യാദൃശംതന്നെ."

'രഘുവംശം,' 'കുമാരസംഭവം' എന്നീ രണ്ടു മഹാകാവ്യങ്ങളുടേയും 'മേഘസന്ദേശം' എന്ന സന്ദേശകാവ്യത്തിന്റേയും 'മാളവികാഗ്നിമിത്രം' 'വിക്രമോർവ്വശീയം', 'ശാകുന്തളം' എന്നീ മൂന്നു നാടകങ്ങളുടേയും കർത്താവാണു് കാളിദാസൻ.

മേൽപറഞ്ഞ കൃതികൾ എത്രത്തോളം പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്നു നാം പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളിടത്തോളം കൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണു്. അതായതു് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതും, മനുഷ്യനു സാംസ്കാരികമായും മാനസികമായും വളരെയേറെ പ്രചോദനങ്ങളും പ്രയോജനങ്ങളും നല്കുവാൻ പര്യാപ്തവുമാണു് കാളിദാസകൃതികൾ. ഒരു കലാകാരൻ എന്ന നിലക്കു് അദ്ദേഹം തന്റെ സമുദായത്തോടുള്ള കടമ എത്രകണ്ടു നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ സൂക്ഷ്മം പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ സംസ്കൃതഭാഷയിലൂടെ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ സമീപിക്കുവാൻ സാധ്യമാകൂ എന്നുള്ളതു് പരിഗണനാർഹമായ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്. ഇതരത്തിൽ സംസ്കൃതഭാഷ അവജ്ഞതാപൂർവ്വം അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് തികച്ചും ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിനു നിരക്കാത്തതും വിശിഷ്യാ മഹാകവിയോടുള്ള കൃതഘ്നതയുമാണു് കാണിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതിൽ രണ്ടഭിപ്രായം കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ആധുനികയുഗത്തിലെ കലാകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു തികച്ചും അനുയോജ്യമായ ഒരു അഭിപ്രായഗതിയാണു് കാളിദാസനും ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതായതു് സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ നിത്യജീവിതത്തിനു അപേക്ഷണീയങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളേയും പരമാർത്ഥങ്ങളേയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ.

ഉദാഹരണമായി 'കുമാരസംഭവം' ആറാംസർഗ്ഗത്തിൽ സപ്തർഷികൾവഴി പാർവ്വതീപരിണയവിഷയത്തിൽ ഹിമവാനെ ഉപദേശിക്കുന്നതു നോക്കുക:—

'അശോച്യാ ഹി പിതുഃ കന്യാ
സദ്ഭർത്തൃപ്രതിപാദിതാ!

അതായതു്", അനുരൂപനായ ഒരു വരനു കൊടുക്കപ്പെട്ട കന്യക പിതാവിനു ഒരിക്കലും ദുഃഖഹേതുവായിത്തീരുന്നില്ല.

ഈ രണ്ടുവരികൾ നിത്യജീവിതവുമായി എത്രത്തോളം സ്പർശിക്കുന്നതും പ്രയോജനപ്രദവും ആണെന്നുള്ളതു് സുവ്യക്തമാണല്ലോ?

അതുപോലെതന്നെ 'കുമാരസംഭവം' അഞ്ചാം സർഗ്ഗത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തിൽ അതികഠിനവും നിരന്തരവുമായ തപസ്സിനാൽ ക്ഷീണിതയായിത്തീർന്ന പാർവ്വതി വൃഷരാജകേതനന്റെ പ്രസാദത്താൽ പരിതോഷിതയായിട്ടു് സകലവിധമായ ക്ലേശങ്ങളേയും വിസ്മരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല ഉന്മേഷവതിയായും കാണപ്പെടുന്നു. കവി ഇതിനു "ക്ലേശഃ ഫലേന ഹി പുനർനവതാം വിധത്തേ" എന്നുള്ള പദ്യപാദത്താൽ സാധൂകരിക്കുന്നതു് പ്രായോഗികജീവിതത്തോടു എത്രത്തോളം ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ?

നാം ഒരു കാര്യം സാധിപ്പാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന സകല ക്ലേശങ്ങളും ആ കാര്യസാദ്ധ്യത്തോടുകൂടി വിസ്മരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, നമുക്കു ഒരു പുതിയ ആനന്ദം ഉളവാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി നാം എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടു ഉഴുതുടച്ചു പാടുപെട്ടിട്ടാണു് വിളവിറക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ വിളവു കൊയ്യുന്ന ദിവസം നമുക്കുള്ള ആനന്ദം ഇതിനെല്ലാം അതീതമല്ലേ? വിദ്യാർത്ഥികളായ നമ്മുടെ കാര്യം തന്നെ ആലോചിക്കുക. എത്രവിധത്തിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകളാണു് നമ്മുടെ കലാലയങ്ങളിൽ അനുദിനം അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്! Home work, Composition, Fine, Test paper, Special Class എന്നിങ്ങനെ നിരവധിയാണു്. പക്ഷേ നമ്മുടെ വിജയവാർത്താശ്രവണത്തിൽ അനുഭൂതമാകുന്ന ആനന്ദത്തോടു തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ എത്രയോ നിസ്സാരമാണു മേൽപറഞ്ഞ കഷ്ടപ്പാടുകൾ!

കാളിദാസകൃതിയുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപമ. "ഉപമാലങ്കാരപ്രയോഗ

തിൽ അഭ്യൂഹത്തിനുള്ള ചാതുര്യവും അന്യാദൃശം തന്നെ. ഉദാഹരണമായി 'മാളവികാഗ്നിമിത്ര'ത്തിൽ 'ധാരിണീ'ദേവിയുടെ നിർദ്ദേശത്താൽ പരിവ്രാജികയാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട 'മാളവിക' ആത്മഗതം ചെയ്യുന്നതു നോക്കുക.

"ജാനാമി നിമിത്തം കൗതുകാലങ്കാരസ്യ. തഥാപി ബിസിനീപത്രഗതമിവ സലിലം വേപതേ മേ ഹൃദയം."

സന്തോഷപ്രദമായ ഈ അലങ്കരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എനിക്കറിയാം. എന്നിരുന്നാലും; എന്റെ ഹൃദയം താമരയിലെ വെള്ളത്തുള്ളിപോലെ വിറക്കുന്നു.

ചിരകാലമായി ധാരിണീദേവി ഭർത്തൃദൃഷ്ടിപഥത്തിൽപ്പെടാതെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മാളവികയെ ദേവി തന്നെ ഭർത്തൃസന്നിധിയിലേക്ക് ആനയിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലുള്ള മാളവികയുടെ ആത്മഗതമാണ് മേലുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചിരകാലമായി കാമുകദർശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മാളവികയുടെ ഹൃദയം, ദേവിയുടെ പൊടുന്നനെയായ ഈ ദുരൂഹമായ പെരുമാറ്റത്താൽ എത്ര വികാരനിർഭരമായിരിക്കും എന്നുള്ളത് ഊഹിക്കാമല്ലോ? അതുപോലെതന്നെ താമരയിലയിലെ വെള്ളത്തുള്ളിയും എത്രത്തോളം ചഞ്ചലമാണെന്നും നമുക്കറിയാമല്ലോ? ഇത്തരണത്തിൽ മഹാകവിയുടെ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഉപമ എത്രത്തോളം അനുയോജ്യമാണെന്നുള്ളതിനു കൂടുതൽ വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ലല്ലോ?

കുമാരസംഭവം അഞ്ചാംസർഗ്ഗത്തിൽ നിരന്തരമായ തപസ്സിനാൽ ക്ഷീണിതയായിത്തീർന്നവളും വിദ്വേഷിയായ കപടബ്രാഹ്മണന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു പോകുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്നവളും ആയ പാർവ്വതിയെ [illegible] കപടവേഷം പരിത്യജിച്ച് വിശ്വരൂപം കൈക്കൊണ്ടു പരമേശ്വരൻ തടഞ്ഞപ്പോൾ വേപഥുമതിയായ പാർവ്വതിയുടെ സ്ഥിതിയെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

തംവീക്ഷ്യവേപഥുമതീ സരസാംഗയഷ്ടി_
നിക്ഷേപണായ പദമുദ്ധൃതമുദ്വഹന്തീ
മാർഗ്ഗാചലവ്യതികരാകുലിതേവ സിന്ധുഃ
ശൈലാധിരാജതനയാ നയയൗ നതസ്ഥൗ.

സുന്ദരിയും, ഭയലജ്ജാദിസംഭ്രമങ്ങളാൽ വിറക്കുന്നവളും പോകുവാൻവേണ്ടി ഉയർത്തപ്പെട്ട കാലുകളോടുകൂടിയവളും ആയ പാർവ്വതി അദ്ദേഹത്തെ (ശിവനെ) കണ്ടിട്ട് മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ പർവ്വതത്താൽ തടയപ്പെട്ട നദിയെപ്പോലെ പോകുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.

ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ രണ്ടു വരികളാണ് നമുക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളത്. അതായത് മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ പർവ്വതത്താൽ തടയപ്പെട്ട ഒരു നദി അല്പസമയത്തേക്ക് എന്തിനെന്നറിയാതെ നിശ്ചലയാകുന്നതു അതുപോലെ പാർവ്വതിയും നിശ്ചലയായി കാണപ്പെട്ടു. ഇവിടെ നദി പർവ്വതത്താൽ തടയപ്പെട്ടെന്നെങ്കിലും ഒരു നിമിഷത്തിനുശേഷം നദി മറ്റും ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. പക്ഷേ നദി നിശ്ചലയാകുന്ന ആ ഒരേഒരു നിമിഷമാണ് നാം പരിഗണിക്കേണ്ടതു. പാർവ്വതിയുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണ്. ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ഭാവിഭർത്തൃദർശനത്താൽ ഉളവായ സ്ത്രീസഹജമായ ലജ്ജയാൽ പരമശിവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ നില്ക്കുവാനോ അദ്ദേഹത്താൽ തടയപ്പെട്ടവളായതിനാൽ പോകുവാനോ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ആയി. പാർവ്വതിയുടെ ഇത്തരമായ അവസ്ഥയെ ഉപമിക്കുവാൻ ഇതിനേക്കാൾ നല്ല ഒരു ഉപമാനം ഇല്ലായെന്നുള്ളത് സംശയാതീതമായ ഒരു കാര്യമാണ്. കൂടാതെ പാർവ്വതിയുടെ ഈവിധമായ സ്ഥിതിയെ കവി ഈ ശ്ലോകത്തിലൂടെ എത്ര മനോഹരമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. അതായത്, ഈ വരികൾ വായിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ശരിയായ ഒരു ചിത്രം നാമറിയാതെതന്നെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പൊന്തിവരുന്നില്ലേ?

കാളിദാസകൃതിയുടെ മറ്റൊരു മാഹാത്മ്യം അതിനു മതിയായവിധത്തിൽ ഒരു വിശദീകരണം കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതാണ്. അതായത് അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി അത്രക്ക് അഗാധമാണ്.

ഉദാഹരണമായി മേൽകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ശ്ലോകം തന്നെ ഒന്നു വിശദീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ, അതനുസരിച്ച് നാം ഒരു വിശദീകരണവും എഴുതുക. പക്ഷേ നാം എഴുതിയ വിശദീകരണവും മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകവും ഒന്നുകൂടി വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ "ആ വിശദീകരണം പോരാ" എന്നു നമ്മുടെ അന്തരാത്മാവ് നമ്മോടു മന്ത്രിക്കുന്നതായി നമുക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതു കാളിദാസന്റെ എല്ലാ കവിതകൾക്കുമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥഗാംഭീര്യം മനോഹാരിതയും വർണ്ണനാതീതമത്രേ!

ഒരു തികഞ്ഞ കലാകാരൻ എന്ന നിലയിൽ കാളിദാസൻ തന്റെ സമുദായത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും തുടച്ചുനീക്കി സംസ്കാരസമ്പന്നരും സമുദായസ്നേഹികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനു തന്റെ കഴിവിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം ചിലവഴിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉദാഹരണമായി 'മാളവികാഗ്നിമിത്രം' എന്ന നാടകത്തിൽ സൂത്രധാരനിലൂടെ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നതു നോക്കുക.

'കൊച്ചുമകൾ'

വാനമണ്ഡലം മെല്ലെ ദുഃഖസൂചകമായി
അപ്രായമണിയുന്നിതെന്തഹോ കരിങ്കാറാൽ
അങ്ങിങ്ങുമാനത്തായി കാർനിരപ്പിനുടെ,
വിണ്ണവർ സൂക്ഷിക്കുന്ന താരകാനേത്രങ്ങളാൽ!
നോക്കുവിൻ കാണുന്നില്ലേ ചെറുതാമൊരു രൂപം
വ്യക്തമായ് ചലിക്കുന്നു, പൂമരക്കാവിലൂടെ
പലർകാറാകുംമുമ്പെ, പൂമഴപെയ്യുംമുമ്പെ
ബാലികയേതാളാണോ പോകുന്നതദ്ധതിയിൽ!
പൂവുകളെടുത്തിട്ടുണ്ടോമലിൻ കരങ്ങളിൽ
കോമളമുഖത്തുണ്ടു ദുഃഖത്തിൻ കരിനിഴൽ.
മുടിപ്പൂതവിട്ടു കാണുമാ നടകേറി
ബാലികവേഗം തന്നെ പള്ളിതൻ മുറ്റത്തെത്തി.
മർത്ത്യരെള്ളമിക്കുവാൻ വാപിളർന്നിരിക്കുന്ന
'രാക്ഷസസിമിത്തേരി' മൂകമായ് നിലകൊൾവൂ
രോഷമെള്ളതാവളായതിൽ കേറാറില്ല.
ഇന്നിതാ കയറുന്നു തെല്ലുമേ മടിക്കാതെ!
മൂകമായ് നിലകൊള്ളുമക്കുറാൻ മതിൽക്കെട്ടിൻ
കോണിലായ് കാണുന്നൊരു പുത്തനാം കുഴിമാടം!
നിത്യവും ബൈബിൾക്കഥ പുത്രിയെക്കേൾപ്പിച്ചിട്ടും
ഭക്തയാംമാതാവിന്റെ പുത്തനാം കുഴിമാടം!
കുട്ടിയെത്താലോലിച്ചു മോഹിച്ചുവളർത്തിയോ-
രിഷ്ടമാതാവിൻനിത്യ നിദ്രയ്ക്കുനിലഗേഹം!
പൈതൽതൻ കരംകൂപ്പിയർപ്പിച്ചാൾ മലർച്ചെണ്ടാ-
പ്പുത്തനാംകുഴിവക്കിലാമക്ക സമ്മാനമായ്!
പുത്രിതൻ കണ്ണിൽനിന്നു വീണതാം കണ്ണീർധാര
വീണടർന്മഴപോലെയർപ്പിച്ച മലർച്ചെണ്ടിൽ!
താരമാർകതിർക്കറ്റ വീശവേ മിഴിനീരു-
മിന്നിഹാ! ദീപംപോലെ പുത്തനാം കുഴിവക്കിൽ!

* * * * * *

കുട്ടിയെക്കാണാനില്ല താതനമ്മയുമായി,
കാലടിനോക്കിക്കൊണ്ടു പാഞ്ഞയാൾ വേഗംതന്നെ!
അമ്മതൻ കുഴിമാടവക്കിലാത്തലചാച്ചാ-
രമ്മിണിതന്നെക്കണ്ടു ഞെട്ടിപ്പോയീപാവം!
ധീരനാം പിതാവിന്ന് മിണ്ടുവാൻകഴിയാതെ,
യംബരേ നോക്കിക്കൊണ്ടു പുത്രിയെ തഴുകിനാൻ.
കുട്ടിയെയെടുത്തിട്ടു പുൽകുന്നു താതൻവീണ്ടും,
ധീരനാപ്പുരുഷന്റെ കണ്ണുനിറയുന്നു.
"വന്നിട്ടും കണ്ടേ,യമ്മ വൈകില്ല—കരയാതെ,
കണ്ടിടാം നമ്മക്കന്നു സത്യംഞാൻ പറയുന്നു"
ബാലികയോതിവേഗം പൊട്ടിത്തുകിക്കൊണ്ടു"
"അമ്മതാൻ കുറേനേരമമ്മയെ നോക്കുന്നില്ല"

Zacharias Mathew I B. Sc.

പുരാണമിത്യേ ന സാധുസർവ്വം
ന ചാപി കാവ്യം നവമിത്യവദ്യം
സന്തഃപരീക്ഷ്യാന്യതരത് ഭജന്തേ
മൂഢഃപരപ്രത്യയനേയ ബുദ്ധി.

എല്ലാ കവിതകളും പഴയതാണ് എന്നുള്ള ഒരു കാരണത്താൽ മാത്രം നല്ലതാകണമെന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാ കവിതകളും പുതിയതാണ് എന്നുള്ള കാരണത്താൽ മാത്രം മോശമാകണമെന്നുമില്ല. മഹാന്മാർ ശരിയായി പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമാണ് ഒരു കാര്യം സ്വീകരിക്കുന്നത്. സാധാരണ വിഡ്ഢികളാണ് അന്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അതേപടി സ്വീകരിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ സമുദായങ്ങളിൽ ഇന്നു കാണുന്ന ചില മാമൂൽപ്രചാരികളുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ അകററുന്നതിനു കാളിദാസന്റെ കാലംമുതല്ക്കുതന്നെ അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടെയുള്ള കലാകാരന്മാർ ശ്രമം നടത്തിയിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഇതൊരു നല്ല തെളിവാണ്.

ഇങ്ങനെയിരിക്കെ നമ്മുടെയിടയിൽ ഇന്നും, [illegible] പ്രിയന്മാരും അന്ധവിശ്വാസികളും കറവ[illegible]ള്ളതു" ഒരു അത്ഭുതമല്ലേ? വേറൊരു പ്രത്യേകത, കാളിദാസകൃതികൾ കുത്തകയാക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന ചില സമുദായങ്ങളിലാണ് ഈ അവഹേളനാ[illegible]യ അനാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും കൂടുതലായി കുടികൊള്ളുന്നതു" എന്നുള്ളതാണ്.

ഇങ്ങനെ കാളിദാസകൃതികൾ മനുഷ്യനു സാംസ്കാരികമായും മാനസികമായും പ്രായോഗികമായും പുരോഗമിക്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളായ പാഠ്യതം പരമാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാണെന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. ഇതനുസരണത്തിൽ കാളിദാസകൃതികളും തദ്വാരാ സംസ്കൃതഭാഷയും പരിമിതമായിട്ടെങ്കിലും പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം പരിഗണിച്ചു, പ്രസ്തുത ഭാഷയെ പരിപോഷിപ്പിക്കണം എന്നുള്ളതു" പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നില്ലേ?

R. Pavithran, Thuravoor

“കവികുഞ്ഞുശങ്കര”മായി ഒരുമണിക്കൂർ മുപ്പത്തഞ്ചുമിനിട്ട്

1957 ജൂലൈ ഏഴാംതീയതി ഞായറാഴ്ച, വൈകിട്ട് മൂന്നു മണിക്കാണ് എനിക്കാഭാഗ്യമുണ്ടായത്; കവി കുഞ്ഞുശങ്കരുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താൻ. എന്റെ ചിരകാലപ്രതീക്ഷ അങ്ങനെ അന്നു സാധിച്ചു.

കവി കുഞ്ഞുശങ്കരെപ്പറ്റി നിങ്ങളിൽ പലരും കേട്ടിട്ടില്ലായിരിക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മലയാള കാവ്യവേദിയുമായി പരിചയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ച്–മേശപ്പുറത്തു കയ്യടിച്ചു പറയാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. മലയാളത്തിലെ പതിനാറായിരത്തെട്ട് കവികളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കിയാൽ തീർച്ചയായും കവി കുഞ്ഞുശങ്കരും ആ കൂട്ടത്തിൽ പെടാതിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്റെ വിശ്വാസം എന്നെ പൊറുപ്പിക്കുന്നു.

കവി കുഞ്ഞുശങ്കർ എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് വളരെക്കാലമായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം 1946–ൽ ഒരു ബോട്ടപകടത്തെ പുരസ്കരിച്ചെഴുതിയ “ഒരു ഭാര്യാവിലാപം” എന്ന കവിതയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടുകൂടിയാണ് ‘കുഞ്ഞശങ്കരൻ’ ‘കുഞ്ഞുശങ്കറാ’യി മാറിയത്. അങ്ങനെ കുഞ്ഞശങ്കരൻ കുഞ്ഞുശങ്കറായി മാറിയതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തി[illegible]ത്ത’കൈകൾ എസ്സ്. കെ. പ്രസ്സ് മാനേജരു[illegible]ന്നാണ് ജനസംസാരം. പക്ഷേ ഈ വാർത്തയുടെ പേരിൽ ഇതേവരെ യാതൊരു ഔദ്യോഗിക പ്രസ്സ് റിലീസുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

[illegible]ൻപത്തി ആറേമുക്കാൽക്കാരൻ ഇന്നും ചറപറക്കോടെ കവിതയെഴുതാറുണ്ട്, ആത്മസംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടി. കവി കുഞ്ഞുശങ്കറിന് ഒരു നല്ല ആസ്വാദകസംഘത്തെ സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഭാര്യ കൊച്ചുകാളിയാരാട്ടിയുടെ സ്വാധീനശക്തിക്ക് ഒരു നല്ല പങ്കുണ്ടെന്നാണ് ചില ‘കുബുദ്ധി’കളുടെ പ്രചരണം.

എന്തായാലും ആ മഹാജീവിയെ നേരിൽകണ്ട്, സംഭവബഹുലമായ തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ചില വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ എന്ന വിചാരത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ ഫോട്ടോഗ്രാഫറോടുകൂടി ആ പടി കടന്നത്. ഞങ്ങൾ ആ പടി കടന്നതോടെ ഒരു ‘എലിമ്പൻ’പട്ടി ഞങ്ങളെ മുറുമുറുപ്പോടെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

മുറ്റത്തു, ഒരു പഴയ ചാക്ക വിരിച്ചിട്ടതിൽ കൊച്ചുകാളിയാരാട്ടിയിരുന്നു ചകിരിപിരിക്കുകയാണ്. മുറുക്കിച്ചുവപ്പിച്ച ചുണ്ടിൽ കുറേ ചുണ്ണാമ്പു പറ്റിയിരിക്കുന്നതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എടുത്തു പറയത്തക്കതായി യാതൊരലങ്കാരവും ആ മുഖത്തില്ല. ഞാൻ ഫോട്ടോ ഗ്രാഫറെ കണ്ണുകാണിച്ചു. ആരാട്ടിയുടെ ഒരു പടം പിടിക്കാൻ! “മിസ്സിസ്” കുഞ്ഞുശങ്കർ ചകിരിയുമായി സല്ലാപിക്കുന്നു” എന്ന വിവരണത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാമല്ലോ. അതു കുറഞ്ഞ നേട്ടമായിരിക്കുമോ, കവി കുഞ്ഞുശങ്കരുടെ ആരാധകവൃന്ദത്തിന്?

“വീട്ടുകാരനെന്തേ?” ഞാൻ വിനയഭാവത്തിൽ തല പതിയെ ചൊറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

“ഉറക്കം” അവർ പറഞ്ഞതും ഏകദേശം രണ്ടൗൺസു ചുവന്ന തുപ്പൽ ‘പ്ളും’ എന്ന ശബ്ദത്തോടെ അവരുടെ മടിത്തട്ടിൽ വീണതും ഒപ്പമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു വിളിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഏതാണ്ട് മനസ്സില്ലാ മനസ്സോടെ മിസ്സിസ് കുഞ്ഞുശങ്കർ അഥവാ കൊച്ചുകാളിയാരാട്ടി നിവ്വഹിച്ചു.

അദ്ദേഹം കണ്ണും തിരുമ്മി പുറത്തേക്കുവന്നു. ഇ[illegible] നീർക്കോളുകൊണ്ട് വീർത്തു വിളറിയ ആ മുഖം സാക്ഷാൽ ഐശ്വര്യദേവതയുടെ കേളീരംഗം തന്നെയായിരുന്നു.

“കവി കുഞ്ഞുശങ്കർ ഉറക്കത്തിൽനിന്നും” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഒരു പടം പിടിച്ചു.

“എന്താ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ...”

ആ കവിസാർവ്വഭൗമൻ ഞങ്ങളുടെ ആഗമനോദ്ദേശം ആരാഞ്ഞു.

ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം അർത്ഥഗർഭമായി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

ഞങ്ങൾ മുറ്റത്തു തന്നെ ഇരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കയാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം 1901 ജനുവരിയിലായിരുന്നു. ബാല്യം വളരെ ഉല്ലാസപ്രദമായിരുന്നു. എഴാമത്തെ വയസ്സിൽ അടുത്തുള്ള കുടിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു. മൂന്നു വർഷം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനവിടെ പഠിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. തന്റെ ചുറ്റുപാടുകൾ തുടർന്നു പഠിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല.

[illegible]ണ്ടു് എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനുമുള്ള "പാണ്ഡിത്യം" അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു.

തൻ്റെ 17-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അച്ഛനമ്മമാർ മരിച്ചു. അതോടെ സ്വതന്ത്രനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം കന്നുമേയ്ക്കലോടൊപ്പം, കൊള്ളിക്കോലാട്ടം, കൊള്ളിയാൻ വയ്യാനമായി കൂട്ടുകൂടി. അതിൽ നിന്നും കിട്ടിയതു് അല്പം "വെള്ളമടി"ക്കാൻ പഠിച്ചു എന്നതു മാത്രമാണ്. ഏകദേശം ആറു വർഷക്കാലം 33-ാം നമ്പരിലെ സ്ഥിരം പംക്തിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആ സുവർണ്ണകാലത്തെപ്പററി പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വൃദ്ധമുഖത്തു് തേജസ്സിൻ്റെ വിളയാട്ടം ഞാൻ വ്യക്തമായി ദർശിച്ചു. (ഫോട്ടോ ഗ്രാഫർ അതു പകർത്തിയിരുന്നോ എന്നു് എനിക്കറിവില്ല.) അന്നൊക്കെ തെങ്ങു ചെത്തുമെങ്കിൽ കള്ളും മീനും വയറു നിറയെ 'ഫ്രീ'യായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ മൂന്നുപേരുടെയും വായിൽ വെള്ളമൂറി. ഇന്നും കവി [illegible] കുടിക്കാറുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ചില കവികൾ പ്രതിഷേധാത്മക കവിതകളെഴുതുകയും പ്രതിഷേധാത്മകമായി കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ കവി ശക്തിയുക്തം എതിർത്തു. എഴുതാനുള്ളതും, കുടിക്കാനുള്ളതും "നേരെവാ നേരേപോ" എന്ന രീതിയിലായിരിക്കണമെന്നാണദ്ദേഹത്തിൻ്റെ അഭിപ്രായം.

തൻ്റെ മുപ്പത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിലായിരുന്നു ആദ്യകൃതിയായ "ആറ്റങ്കരയിലെ പ്രേതം" എന്ന കവിത രചിച്ചതു്. ഈ കൃതി അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മൂന്നാഴ്ചക്കാലത്തെ ഉറക്കമിളപ്പിൻ്റെ ഫലമായിരുന്നുപോലും! വില വളരെ 'ജനകീയ'മായിരുന്നതിനാൽ കാറ കാശു് ആ വകയിൽ കിട്ടി.

ആറിൽപരം പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ സാമ്പത്തികമായി ഏററവും വിജയിച്ചതു് 1947-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "[illegible]ൻ്റെ വിധിയിതോ?" എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യമായിരുന്നു.

1947-നുശേഷം അദ്ദേഹം പല കാവ്യപ്രബന്ധങ്ങളും എഴുതിയെങ്കിലും ദൌർഭാഗ്യവശാൽ അവയൊന്നും വെളിച്ചം കണ്ടില്ല. പിന്നെ ആത്മസംതൃപ്തിക്കു വേണ്ടിയും, കൊച്ചുകാളിയമ്മയെ രസിപ്പിക്കാനും ചില കൊച്ചുകവിതകൾ എഴുതുന്നുമാത്രം. ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ ഞങ്ങളെ എടുത്തുകാണിച്ചു. ഇനി ഈ തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനു കാരണമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്, "മറെറാലിക്കവിതകൾ പുഴുക്കളെപ്പോലെ പെരുകുന്നു. യഥാർത്ഥ കവികളെ ജനത മാനിക്കുന്നില്ല" എന്നായിരുന്നു.

ഇതിനിടയ്ക്കു അദ്ദേഹം വെററില മുറുക്കിയതും, തൻ്റെ ഭാര്യ കൊണ്ടുവന്ന കട്ടംചായ കുടിച്ചതും എൻ്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഫോട്ടോഗ്രാഫർ "സ്നാപ്പ്" ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീടു് ഞാനും ശ്രീമാൻ കവിയുമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു രംഗവും ഫോട്ടോ എടുപ്പിച്ചു. "കവിയും, ലേഖകനും" എന്ന വിശദീകരണത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണ്ടേ?

തൻ്റെ മുപ്പത്തി ഏഴാമത്തെ വയസ്സിൽ ശ്രീമതി കൊച്ചുകാളി തന്നെ പ്രണയിച്ചതും, പല പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും വിവാഹം നടന്നതും അദ്ദേഹം പാതിരിയിലൂടെ ഒഴുക്കിവിട്ടു. തത്സമയം ഫോട്ടോഗ്രാഫർക്കു ബീഡി കത്തിക്കുവാൻ തീക്കൊള്ളിയുമായി വന്ന ശ്രീ കൊച്ചുകാളിയുടെ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹമായിരുന്നു തന്നെ പ്രണയിച്ചതെന്നാണ്. ഞാൻ അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ഉണക്കാൻ വച്ചിരുന്ന മീനു് കാക്ക കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിട്ടതിനാൽ കൂടുതൽ വാക്കേതർക്കമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

മണി 4-35 ആയി. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങട്ടെയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, അല്പം കാപ്പിപോലും കുടിക്കാതെ പോകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വ്യാകുലപ്പെടുന്നുണ്ടു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെയും പ്രിയതമയേയും നീട്ടിതൊഴുതു പടികടന്നു നടന്നു.

(ആ ഫോട്ടോഗ്രാഫർക്കു് ഫിലിം വാങ്ങാൻ തലേ ദിവസംതന്നെ ഞാൻ പണം കൊടുത്തതാ[illegible]. പക്ഷേ ഫിലിമില്ലാതെ വെറും "പൊള്ള" [illegible]യി അവൻ അവിടെ വന്നു് എന്നെ പററിച്ചു[illegible]. പടമില്ലാതെ ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനിടയായി. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമല്ലോ. ഫോട്ടോഗ്രാഫറെ [illegible] "കണ്ടോളാം")

പടമില്ലെങ്കിലും കവി [illegible]മായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഒരു മനുഷ്യൻ മുപ്പത്തഞ്ചിനിട്ട് എ[illegible] ജീവിതത്തിൽ എന്നെന്നും തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

Mavumkal Thankappan IV B. A.

മരണമേ! തവ തുച്ഛതമസ്സിനെ!
ശരണമാക്കുവതെങ്ങനെയാണഹോ!
കിരണമാലിയൊഴുക്കിയ തങ്കനീർ
ചൊരിയുമീയുലകത്തെ വെടിഞ്ഞു ഞാൻ

—വള്ളത്തോൾ

അദ്ധ്യയനഭാഷ മലയാളം

[illegible]

ഇംഗ്ലീഷിന്റെ പ്രാധാന്യം

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ദോഷം

[illegible]

[illegible]

നാം നൈപുണ്യം നേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഈ സ്ഥിതി തന്നെ അങ്ങു തുടരുകയാണെങ്കിൽ അതുമില്ല ഇതുമില്ല എന്ന മട്ടിൽ കഴിയേണ്ടിവരും.

ഹിന്ദിയായിക്കൂടേ?

ഇന്നൊരുകൂട്ടം ആളുകൾ ഹിന്ദിയായിരിക്കണം അദ്ധ്യയനഭാഷയെന്നു് വാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രഭാഷയായിരിക്കുന്ന ഹിന്ദി അദ്ധ്യയനഭാഷയാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നും, അതു് ഭാരതീയരുടെ ഐക്യബോധത്തിനു് ആവശ്യമാണെന്നും മറ്റും അവർ പറയുന്നു. നമുക്കു് അതിലേക്കൊന്നു് കടക്കാം.

ഇന്നു് ഭാരതത്തിൽ ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം, മലയാളം, തമിഴ്, കന്നടം, ബംഗാളി എന്നീ ഭാഷകൾ പ്രധാനങ്ങളാണു്. സാഹിത്യവളർച്ച സംസ്കൃതം, മലയാളം, ബംഗാളി മുതലായ ഭാഷകൾക്കു് ഹിന്ദിയെക്കാളും കൂടുതലുണ്ടെന്നു് കാണാം. മാത്രമല്ല ഹിന്ദി അദ്ധ്യയനഭാഷയാകുകയാണെങ്കിൽ അതു് മറ്റു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർക്കു് ഇംഗ്ലീഷ് അദ്ധ്യയനഭാഷയാകുന്നതിലും കഷ്ടമാണു്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നും മറ്റു ഭാഷകൾ ഒന്നും പഠിക്കരുതെന്നല്ല പറയുന്നതു്. മറ്റു ഭാഷകൾ പ്രത്യേകിച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഗവമ്മെണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. എന്നാൽ പ്രാദേശികഭാഷയ്ക്കു് വിദേശഭാഷയേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകണം. വളരെയധികം ഭാഷയുള്ള ഭാരതത്തിൽ അതതു് പ്രാദേശികഭാഷകൾ അതതു് പ്രദേശങ്ങളിൽ അദ്ധ്യയനഭാഷയാക്കണം.

മലയാളത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ

പഠിക്കുവാൻ എത്ര ഭാരമായ ഒരു വിഷയം മലയാളത്തിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക സൗകര്യമുണ്ടാകുന്നു. തൽഫലമായി പഠനത്തിൽ കുട്ടികൾ വളരെ ഉത്സുകരാകുന്നു.

രണ്ടാമതായി നമുക്കു് പഠിക്കുവാനെളുപ്പമെന്നു് മാത്രമല്ല, പഠിച്ച വസ്തുവിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുന്നതിനും തൽഫലമായി ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളിൽ അല്പം പിന്നോക്കമായിരിക്കുന്ന ഭാരതത്തിനു് വളരെ ഉയരുന്നതിനും കഴിയും. കേരളത്തിനു് നല്ല ഗവേഷകന്മാരെ ഭാരതത്തിനു സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിനും സാധിക്കും.

മൂന്നാമതായി പറയുവാനുള്ളതു് അദ്ധ്യയനഭാഷ മലയാളഭാഷയാകുന്നതോടുകൂടി ഭാഷ പുരോഗമിക്കുകയും പല സർവ്വകലാശാലാ പുസ്തകങ്ങൾ അതിലേക്കു് ഇറങ്ങുന്നതിനു ഇടയാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

മലയാളത്തിനുള്ള തടസ്സങ്ങൾ

എന്നാൽ മലയാളം പെട്ടെന്നു് അദ്ധ്യയനഭാഷയാക്കാൻ സ്വല്പം പ്രയാസമാണെന്നു് പറയാതെ തരമില്ല. അതിൽ പ്രധാനമായതു് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞപോലെ ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളുടെ കുറവും ശാസ്ത്രപഠനത്തിനുള്ള വൈഷമ്യങ്ങളുമാണു്. അവയെ തരണം ചെയ്യുന്നതിനു് കാലതാമസം അല്പം വേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണു്.

ഇതുവരെ കോളേജിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് പെട്ടെന്നു് മലയാളത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതു് സ്വല്പം പ്രയാസമാണു്. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം സാവധാനം പരിഹരിക്കാവുന്നതാണു്.

ആയതിനാൽ വളരെ വേഗംതന്നെ കൈരളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കുവേണ്ടി മലയാളം കേരളത്തിൽ അദ്ധ്യയനഭാഷയാക്കണമെന്നാണെന്റെ പക്ഷം. മ[illegible] അദ്ധ്യയനഭാഷയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതു് [illegible] ശോഭനമായ ഭാവിയിലേക്കുള്ള ഒരു വഴി[illegible]ക്കുകയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

J. L. Panjikaran Pre-University

കൈപ്പുണ്യം

ഒരുപിടി മുന്തിരിങ്ങ വാരിയെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ പീടികക്കാരൻ ആ കൊച്ചുകുട്ടിയോടു സ്നേഹപൂർവ്വം പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ മടിച്ചു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മയ്ക്കു് വലിയ ആശ്ചര്യം തോന്നി.

"നല്ല മിടുക്കൻ! മുന്തിരിങ്ങാ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കുട്ടികളുണ്ടോ? "എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് പീടികക്കാരൻ തന്നെ ഒരുപിടി മുന്തിരിങ്ങ വാരിയെടുത്തു കടലാസു പൊതിയാക്കി അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ വാങ്ങിച്ചു.

മടങ്ങുന്നവഴിക്കു് അമ്മ ചോദിച്ചു:—"എന്തിനാ മകനേ ആദ്യം ഒരു പിടി വാരിയെടുക്കാൻ നീ മടിച്ചതു്?"

കുട്ടി പറഞ്ഞു. "ആ പീടികക്കാരന്റെ കയ്യാണ എന്റെ കയ്യേക്കാൾ വലുതു്."

ഒഴിവുകഴിഞ്ഞ്

ഞെട്ടറ്റിനാക്കിലായ് നിന്നിടുന്നാ
മാതകമാകവും മലരൊമേറി.
അതുവഴി പോകും പഥികരെല്ലാം
അവിടെയൊരല്പമിരുന്നുപോകും.
തെളിനീർ ചോലയിൽ തള്ളിയിളകു-
ളിമ്പം വിളമ്പികളിച്ചിടുമ്പോഴും,
രാഗപരിപൂർണ്ണമായൊരാ നാൾ
രാഗമതിൽനിന്നു വന്നിരുന്നു.
ആഴിക്കു മേലൊരു രാകംപോൽ
മൂകമായ് ഞാനതു കേട്ടിരുന്നു.

II

ഒന്നല്ല രണ്ടു താരകങ്ങളാണോ
ഒന്നിച്ചിരുന്നന്നു പാടിടുമ്പോഴും
എങ്ങുമായിരുന്നു പറന്നുപോകും
എന്നുമാ മാമ്പൂക്കലയിൽ
മർത്ത്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പഞ്ജരത്തിൽ
നൃത്തംചെയ്യുന്ന വൃത്തികേടിൽ
മനുഷ്യൻ ചിന്തതൻ വള്ളിനാരു-
ചാറിനുംവീഴിപ്പുകൾ

III

എന്തിന്ന്? കാലംകടന്നുപോയി
സ്വപ്നമിത്താരായെന്നാ നിൽക്കി

ഇന്നാതിരിച്ചുഞാൻ വന്നൊരാതു
ഇന്നതു ശൂന്യമേ സർവ്വശൂന്യം

മാറ്റമറിച്ചു പ്രചണ്ഡവാതം;
ഭാവം മറിച്ചു കറുത്തകാലം
കൂടില്ലാതൊടിയ കോകിലങ്ങളും
കാതില്ലാതായ പൊൻഗീതകങ്ങളും,
വെറുതെയിങ്ങിരുന്നു ഏകാന്തമോടെ-
യന്ധനായ് നില്പതിൻ മുമ്പിലീ ഞാൻ.

IV

ഇന്നവർ രണ്ടും പറന്നകന്നി-
ട്ടിന്നവർ ലോകത്തിലൊരിടത്തിരിക്കും
തൊടുത്തുള്ള ചന്ദ്രികയിന്നവിടെ
കണ്ണുനീർ തൂകകയായിരിക്കും.
ഇപ്പോഴാവരുടെ പഞ്ജരത്തിൽ
സ്വപ്നംമറവിച്ചു നിന്നിരിക്കും.
ഇപ്പോഴാവരുടെ കണ്ണാളം
ശബ്ദം കൊണ്ടുനിറഞ്ഞിരിക്കും.

K. S. Joseph III B

മാൻസിങ്ങിന്റെ നാട്ടിലൂടെ

ഇളകിക്കിതച്ചോടും
വണ്ടിയിലിരിക്കുമ്പോഴും
അറിയാതെന്നുസ്മൃതി-
ച്ചൂനാട്ടിൻ ചരിത്രങ്ങളും!
ജീവിതമൊന്നുള്ളു
മെന്നപോൽ കണക്കാക്കി
കേവലം പോരുകള്ള-
നൊരുവൻ 'മാൻസിങ്ങ്'താൻ.
അക്രമം, കൊല, കൊള്ള
യൊക്കെയും നടത്തിയോ-

വിക്രമൻ വസിച്ചിരു-
ന്നിവിടെച്ചിരകാലം.
നാടകംവിറ്റുമോ-
റെത്രയോ കഠോരമാം
നാടകംനടത്തിയി—
ല്ലപ്പുമാനന്ദലോകമ്പം!
അവർ തൻ ഗ്രാമം കാൺകെ
വണ്ടിയിലിരുന്നൊരെൻ
കരളിൻ കയങ്ങളിൽ-
ഇടിവാളെത്തി ഞാനം!

K. Muraleedharan, Pre-Uni

मेरे देवता

[जि. बालकृष्ण प्रभु, I B. Com.]

मेरे हृदय मंदिर की देवता,
विरह में भी मुझे भूल न जा।
तेरे लाल ओठों की मुस्कान,
फूँक देती मेरे हृदय में जान॥

तेरा गुलाबी हंसील मुख,
मेरे टूटे प्यार को जमा दे।
तेरे सजीव चमकीले नेत्र,
मेरे बिछडे बहार को बनादे॥

तेरे हृदय की सजीव ग्राह,
मेरे जीवन राह पर उजाल दे।
तेरा काले घने केश समूह,
मेरे सोये सपनों को जान दे॥

तेरे दुःखी नयनों का नीर,
बना देता मुझे एकदम अधीर।
तेरी हरेक तीखी-पैनी नज़र,
दौडाते नशों में खून की लहर॥

फरियाद

हे देव कहाँ है तू ... ..

मैं तुझे ढूढता रहा सर्वथा
लेकिन तू छिपता रहा हमेशा
मैं फूल से तुझे पूजा करता रहा
तू आँख बन्द कर खडा रहा।

हे देव कहाँ है तू ......

पुष्प से मैं तुझे सजाता रहा
अपना कृत्य हमेशा भाता रहा
दुखी बनकर तुझे खुश करता रहा
आँसू पोंछकर प्रार्थना करता रहा।

हे देव कहाँ है तू ......

सभी को तू संभल कर रहा
सभी का तू कल्याण कर रहा
पर न दिखाई पडता मुझे तू
आँसू न पोंछ लेता मेरे तू।

हे देव कहाँ है तू ......

भिखारी बन जाता है राजा तब
जब तेरी क्रोधाग्नि उड जाती
फूले न समाता है भिखारी तब
जब सम्पत्ति को पाने पर।

हे देव कहाँ है तू ......

तेरी दृष्टि पडने में से [illegible]
क्या क्या न होता [illegible]
इन्द्र भी काँप उठ जाता [illegible]
घन घन मेघ गरज जाता [illegible]

हे देव कहाँ है तू ......

आ जा हे मेरे भगवान
पार कर मुझे सागर से
कह रहा मैं हज़ार बार
सुन ले मेरी अन्तिम बार।

हे देव कहाँ है तू ......

[जि. बालकृष्ण प्रभु, I B. Com.]

मिलन

[के. जे. जोसफ़]

मिलन काव्य रामनरेश त्रिपाठी की, सुन्दर, सरस और सुखांत रचना है। भारतीयों की स्वतन्त्रता की जागृति के समय तत्कालीन, प्रचलित देशी आदर्शों को अपनी कल्पना का मोहक रंग देकर उन्होंने मोहक बनाया है। सदियों से भारत में विदेशियों का कुशासन होता रहा। प्रकृति संपन्न और ऐश्वर्यपूर्ण भारत की संपत्ति लूट ली गयी। सब कहीं नरकंकाल दिखाई पडे। राज्य की इस दुस्थिति में प्रजा के मन की सोई हुई देश-प्रेम की भावना जाग उठी। भारत माता के गांधी जैसे योग्य पुत्रों के नेतृत्व में विदेशियों की जड उखाडकर भारत को ऊँचा उठाने की चेष्टायें होने लगीं। भयानक ग्रान्दोलन चला। हज़ारों ने अपने देश और भाइयों की इस दुस्थिति से अपने प्राण तक को बलि चढाया। अब देश-सेवा लोगों का कर्तव्य रह गया। मिलन का नायक लोक-सेवा को ईश्वर-भक्ति ही जान कर अपने कर्तव्य पालन में रत रहा। इस यत्न में उन्हें कितनी कष्टतायें नहीं उठानी पड़ीं? इस का स्पष्ट चित्रण हम मिलन में देख सकेंगे। इसी पृ[illegible]मि पर लिखा यह काव्य यदि देश-प्रेम, [illegible] सेवा और कर्मयोग के उज्ज्वल आदर्श से [illegible] हो तो इस में आश्चर्य की बात नहीं।

[illegible] की काव्य-रचना निराली है। जब उ[illegible] कोई भाव-तरंग उठती, तभी आप उसे [illegible] कोमल कल्पना के ढांचे में ढालकर कलात्मक रूप [illegible] है। वे अपने भावों को अस्पष्टता का घूंघट न पहनाकर सरल, ओज एवं प्रसादात्मक रूप देकर जनोपयोगी बनाते हैं। उन की रचनाओं में सामयिक और मानवीय भावों का विशेष रूप से चित्रण हुआ है। इस कारण उन की रचनायें अत्यंत अनूठी रही है। यही स्पष्टता और सरलता हम मिलन में आद्यंत देख सकेंगे।

कवि तब कवि बन सकता है जब वह युग की मांग को पूरा करने अपनी अमूल्य लेखनी लेकर जनसाधारण के जीवन के विशाला प्रांगण में खड़े हो जायें। उस को हमेशा कर्मण्य होना चाहिये। त्रिपाठीजी ने यह बात पहले ही जान ली थी। आदर्शोन्मुख होने पर भी यथार्थ को छोडा नहीं। वे अपनी कविताओं में राजनीति का पुट देकर स्वतन्त्रता का पवित्र संदेश सब के कानों में पहुँचाने का यत्न करते थे। उन का हृदय शुद्ध देश-प्रेम और सहानुभूति से भरा पडा है। इस अमृत को अपने भाई-चारों को बांट देने में वे आतुर हैं। मानवीय भावों में वे प्रेम को अनुपम मानते हैं। यह प्रेम बाह्यसौन्दर्य का न होकर सहजीवियों से सहयोग कर सांसारिक सुख-शांति के लिये होता है। समाज कल्याण के लिये अपने ये शाश्वत आदेश आप अपने मिलन के पात्रों द्वारा भी स्पष्ट करते हैं।

इस का कथानक कपोल कल्पित है तो भी उस को अपनी सजीवता अवश्य है। आरंभ में निस्तब्ध निशा में मोहन वन की एक कुटी में एक प्रणयी और प्रणयिनी का मिलन होता है। प्रणयी ने देश-सेवा के लिये जाना चाहा; प्रणयिनी अकेले नहीं रह सकी। वह भी उस के साथ गयी। रास्ते में उन की नाव नदी में डूब गयी। एक मुनि ने युवति को बचाया। होश आने पर वह अपने पति को खोजा। उस समय मुनि युवक की खोज में गया। जल धारा से युवक की प्राप्ति हुई। उस ने अपनी सारी कहानी कही। युवक अपने पिता के कहे अनुसार देश को पराधीनता से बचाने कटिबद्ध हुए। मुनि के साथ युवक देश-सेवा में रत रहा। विजया ने भी लोगों की दुस्थिति जान कर शासक के विरूद्ध विद्रोह किया। लडाई हुई। इस में युवक घायल हुआ, मुनि मार खाकर मर गया। मरते समय मुनि ने युवक से कहा कि मैं तुम्हारा पिता हूं। युवक का दुःख बढा। किन्तु युवति विजया की गोद में युवक ने अनन्त सुख पाया।

त्रिपाठीजी का प्रत्येक पात्र आदर्शमय है। वे उज्वल भावना, शील, देश प्रेमी, ईश्वर भक्त और

महान गुणों की खान है। प्रकृति के उस स्वर्गीय सौन्दर्य पर वे हरदम तल्लीन रहना चाहते हैं। स्वाभाविकता चरित्र चित्रण की शान है। यह तथ्य त्रिपाठीजी के पात्रों को अधिक ओजस्वी बनाता है। प्रचलित जीवन के ज्वलंत चित्र को प्रकट करने उन के पात्र विशेष समर्थ हैं। उन के काव्य, पथिक, मिलन और स्वप्न में भी यह तथ्य कूट-कूट कर भरा रहता है। उनका नारी-पात्र प्रेम का प्रत्यक्ष रूपक है। जैसे पुरुष पात्र देश-सेवा अपना कर्तव्य समझता है वैसे स्त्री-पात्र पुरुष की श्रेष्ठता मानकर उन की लक्ष्य प्राप्ति में सहायता पहुँचाती है। पुरुष का मानसिक आनन्द ही वे अपना सौभाग्य समझती है। कहीं २ वे अपने पतियों को अकर्मण्यता से कर्मण्य बनाने की दिव्य चेतनता भी दे सकती है। मुख्यतः उन के पात्र उज्ज्वल नम्र आदर्शों को पेश कर जन-समाज को सुख शांति के मार्ग पर अग्रसर होने प्रेरणा देते हैं। उन के पथिक का योगी और मिलन का मुनि, दोनों लोगों के सोए ज्ञान को जाग्रत करने वाले उपदेशक हैं।

'मिलन' का नायक सहृदय, प्रेमी और कर्तव्य परायण है। कुशासकों से अपनी स्वर्ग-भूमि को कौड़ी-का-मुहताज बनाने पर भी वह विचाराधीन न होता, किन्तु मानवता की रक्षा के लिये अपने क्षणिक जीवन की परवाह किये बिना, कर्तव्य पालन, विचारानुकूल करने में दक्ष होता है। ईश्वर भक्ति और लोकसेवा को वह समान मानता है। सरना-स.. जीने और मरने में उसको खेद है। देश सेवा में अपने संग सब ठौर विजया भी होना वह अपना सौभाग्य समझता है। युवक की भावुकता विशेष प्रशंसनीय है। एक बार वह प्रमदाओं के कुटिल कटाक्ष पर व्यंग भी करता है। मिलन की नायिका विजया, पतिप्राणा, सुन्दरी, प्रकृति-आराधक और देश-प्रेमी भी है। वह पाठकों के सामने भारतीय नारी का उज्वल आदर्श रूप अंकित करती है। वह अपने प्रियतम के बिना न जी सकती थी। मुनि मनोविज्ञान का सच्चा आचार्य था। तत्कालीन घोर समस्याओं को सुलझाने में वे नये २ आदर्श ढा लेते और उसे अपने जोशीले भाषण और कर्म से अमल में लाने भी यत्न कर सकता था।

त्रिपाठीजी की काव्य रचना में प्रकृति रमणीयता अत्यंत आकर्षक हुई है। विश्व-विमोहनकारी प्रकृति की सुन्दरता पर कवि को भावुक हृदय आंदोलित होता है और उस अनुपम सौन्दर्य में चेतनता का आरोप कर प्रतिक्षण नूतन वेश बनाने में सचेष्ट हैं। उन के 'पथिक' के समान ही 'मिलन' भी शांत सुन्दर प्रकृति के मोहक वर्णन से आरंभ होता है। प्रति सर्गों में अनन्त नीलाकाश, विशाल जल राशी, चन्द्रिका-स्निग्ध रजनी, आदि का शोभा पूर्ण चित्र हम देख सकेंगे। कोमल भावों के साथ २ प्रकृति के ये सजीव चित्र पाठकों को और भी उन्मुग्ध करते हैं प्रकृति के मनोरम और ओजस्वी चित्रण करने में कवि जितने सफल हुए उतने प्रकृति के भीषण दृश्यों को भी वे कलात्मक रूप से वर्ण कर सके हैं। छायावाद के पक्षपाती होने के कारण उन्होंने अर्थसौष्ठव के लिये चन्द्र, फूल, प्रभात आदि में व्यक्तित्व की छाप लगायी है। सरित, बिजली आदि का वर्णन भी स्वाभाविक और हृदयावर्जक हुआ है। उपमा, रूपक, उत्प्रेक्षा जैसे अलंकारों का यथेष्ट प्रयोग कर उन्होंने अपने भावों को अत्यन्त आकर्षक और पुष्ट बनाया है। जहाँ कहीं प्रणयिनी को प्रियतम तरु से लपेटी लता-सी चित्रित करते हैं वहाँ पाठक रस लहरी में मादक हुए बिना नहीं रह सकते। यह कवि की विदग्धता नहीं तो और क्या हो सकता है।

कवि के भाव कितना ही गंभीर [illegible] यदि उस के स्पष्टीकरण में ओज और [illegible] शब्द नहीं हो तो वे भाव नीरस हुए [illegible] सकते। भावों की महत्ता के अनुसार [illegible] भी गंभीर होनी चाहिये। यहाँ त्रिपाठीजी [illegible] संस्कृत गर्भित और परिमार्जित खड़ी [illegible] है। मृदुल-कोमल भावों के लिये कोमल कांत पदावली का प्रयोग भावों को और भी उद्दिप्त करता है। किसी भी बात के चित्रण में उन की, रंक-भाषा नहीं है तथा खटक या नीरसता नहीं आने पायी है। प्रसंगानुसार शब्दों को वे माप-तोलकर प्रयोग करते हैं। यदि मिलन में सरल-शैली का अवलंबन लिया है तो पथिक में कुछ भी कड़ा, किन्तु दोनों अत्यंत प्रवाहमयी है। इतने अनुपम गुणों के होते हुए भी कहीं २ बातें कुछ खटकती-सी मालूम पड़ती है।

शब्द गंभीरता और प्रासों को योग के लिये प्रयुक्त अपने कुछ शब्द और लंबे समास उन के काव्य में दीख पडते हैं। ये, पाठकों को जरा देर के लिये उलझन में डालने पर्याप्त-सा जान पडते हैं। समर्थ कवि के छोटे काव्य दोष उन के विशिष्ट गुणो की तीखी शोभा में फीके होंगे ही।

काव्य की घटनायें पाठकों को जिज्ञासू बनाने योग्य है। अंत में प्रेमी का, प्रेमिका से, और अपने पिता से मिलन होने से पाठकों की जिज्ञासा पूर्ण हो जाती है। आदि और अंत में प्रेमी-प्रेमिका के मिलन का दृश्य दिखाकर कवि ने 'मिलन' को सुखांत बनाया है। इस कारण इस काव्य का 'मिलन' नाम सार्थक हुआ है। मिलन का कलापक्ष और भाव पक्ष दोनों अत्यन्त आकर्षक हुए हैं। कथावस्तु, पात्र, घटना, सब कल्पित होने पर भी इस में वर्णित समाज और समस्यायें वर्तमान भारत की शाश्वत समस्यायें है। कवि प्रेम को ईश्वर का प्रतिबिंब मानता है। उन का शाश्वत सन्देश प्रेम है, मिलन है, — हाँ, वही, — शांति पूर्ण जीवन का भूतभाव !!

THE COLLEGE UNION REPORT (1957-'58)

It gives me immense pleasure to place before this august assembly a brief report of the activities of the Union for the academic year 1957—58. The activities of the Union commenced with the election of the office-bearers. The election to the offices of Chairman and Secretary was conducted, for the first time, in the American way i.e. through an electoral college consisting of the representatives of the various classes. M. C. James Kunju IV B.A. and K. T. Xavier IV B. Com. were elected Chairman and Secrecretary respectively. T. Balasubramaniam III B. A. was nominated as the Assistant Secretary. Besides the six branch associations already existing another was started for the D.S.S. students during this year. A Committee consisting of Very Rev. Fr. Francis Sales, C.D., M.A., as Patron and President, Prof. K J. Cyriac, M.A., B.L., as Vice President, Rev. Fr. Melesius, C. D., Treasurer. The elected chairman and secretary, the Asst. Secretary, the Presidents, Secretaries and Asst. Secretaries of the branch Associations managed the affairs of the Union.

The Union was inaugurated by Mr. H. Harrison, the leader of the student delegation from the University of California, on the 15th July 1957. The oath of office by the Chairman and his investiture with the official gown also took place on that occasion.

The main activities of the Union consist of holding extraordinary meetings addressed by distinguished persons, holding of parliamentary debates on questions of topical interest and celebration of events of national and academic importance.

When we look back to the activities of the year, the first event that comes in my mind is the meeting addressed by Sri. V. K. Krishna Menon, our beloved Defence Minister. In his address he referred to the capacity for tolerence of Indian people and demanded readiness for hard work and sacrifice from us. He asserted that India has ever remained for peace and will remain for peace.

Sri. C. D. Deshmukh, the Chairman of the University Grants Commission and Sry. Durgabhai Desmukh, the Chairman of the Central Social Welfare Board visited our College and addressed the Union on the 10th of October. Mr. Deshmukh declared open the new Library Hall and he expressed his warm appreciation of the progress made by this institution in such a short period. Sry. Durgabhai Deshmukh inaugurated the activites of the Social Service League with an inspiring speech.

Sri. Manubhai Shah, the Union Minister for Industries visited our institution and addressed the Union on the 27th October. In his speech he referred to the pr[illegible] that India is making rapidly and b[illegible] to light the importance of co-operat[illegible] united action.

Mr. Karmarkar, the Union M[illegible] Health, visited the institution [illegible] very interesting speech on the [illegible]ruary '58. In his speech he referre[illegible] exemplary method in which the grave problems like the amalgamation of the numerous states, the refugee problem etc. were tackled by our leaders and advised the young generation to prepare well to step into the shoes of these national leaders in the proper time.

Mr. Shriman Narayan, the General Secretary of the A.I.C.C. paid a visit to our college and addressed the members on the 29th of July. He gave a very instructive

speech on the ideals of true education and the need for freedom in education uninterfered by the Government.

Dr. P. J. Thomas, M. P., the former Economic Advisor to the Govt. of India addressed the Union on the Problem of population on the 4th of November. He concluded by saying that if we are prepared to work hard our country will be able to sustain a still larger number of people.

Speaking on the Kerala Education Bill, Advocate Sri. K. T. Thomas, exposed the emptiness and authoritation nature of some of its provisions and proved how it is designed to shape the children of the country after the Communist model.

The celebration of the Independence Day and the Centenary of the Freedom Struggle was held on the 14th and 15th of August. Sri. K. V. Suria Narayana Iyer, Advocate General of Kerala State made an inspiring speech on the 14th evening. Some student members of the Union also spoke on the occasion. On the dawn of the 15th of August, the National Flag was hoisted by Very Rev. Fr. Principal, followed by a [illegible] rally by the students.

[illegible] U. N. Day was celebrated by the [illegible] with a brief programme. The meet[illegible] the evening was presided over [illegible] P. A. Joseph. The First Anni[illegible] of the Kerala State was celebrated [illegible]st of November. Sri. Kalathil Vela[illegible] Nair, the Ex. Minister of the T.C. State was the Chief guest.

The Republic Day was celebrated on the 26th January 1958. Very Rev. Fr. Principal hoisted the National Flag, followed by the salute of the flag by the Volunteer Corps. Mr. V. N. Subramania Iyer, M.A., M.L., Principal, Law College, Ernakulam, presided over the meeting held at 9 a. m. Representatives of the students also spoke on the occasion.

An inter-collegiate debate on the resolution *"English shall be the medium of instruction in Colleges of Kerala and not Malayalam"* was organised by the Union. Union Christian College, Alwaye, Maharaja's College, Ernakulam, St. Albert's College and B. T. College for Women, Ernakulam took active part in the debate. The first parliamentary debate was conducted on the 30th of August on the resolution "The present Kerala Ministry is a failure". The resolution was passed with an overwhelming majority.

A mock session of the Kerala Assembly was conducted on the 20th of November. The speaker was Sri. K. C Jacob M. A. The proceedings included interpellations and a debate on the nonconfidence motion moved by the opposition party. M/s. Abraham Kurian, M. A., Prof. P. A. Joseph, K. J. John, M.A., T. M. Chummar, P. M. Joseph, B.Com., Mathew Ulakanthara, B.A, from among the staff and several students, participated in the proceedings.

The Union Social was held on the 25th of January. Sri. A. M. Thomas, Deputy Minister for Food and Agriculture was the Chief Guest. Special mention may be made to the entertainment items like Kathakali Dance by Radhakrishnan, Chavittunadakam by K. I. Mathew and music by the Arts Club.

Representatives of the Union participated in the inter-collegiate debate in English, Malayalam and Hindi held under the auspices of the Madras University and O. Lukose of IV B. A. won the first prize in the Malayalam speech contest for boys, this being the fourth time our College is winning the same laurel; and the second time by Mr. Lukose. The Union conducted speech and essay competitions in Hindi, Malayalam and English.

Finally let me thank Very Rev. Fr. Francis Sales, our beloved Patron and

Ex-Officio president, a distinguished educationalist and a warm friend of the student generation, Prof. K. J. Cyriac our vice-President and the President of the Social Service League, an example of willing and efficient service, Rev. Fr. Melesius, the self-sacrificing Treasurer and the President of the Arts Club, Prof. Krishnamoorthy, M. V. Varghese, Kerala Varma Thampuran, and C. C. Chacko, the Presidents of the branch Associations, Sri. K. T. Xavier, the General Secretary, the Secretaries of the branch association and all the committee members of the Union as well as the Volunteer Corps under the captainship of M/s T. C. Mathew, M Sc., and K. C. Jacob, M.A., for their loving patronage and sincere services. Concluding, let me express my sincere gratitude to all for the kind co-operation, sympathy and encouragement which made our achievements possible.

M. C. JAMESKUNJU,
Chairman.

REPORT OF THE C. S. UNION (1957-'58)

I have great pleasure to place before this august assembly, a brief report of the activities of the Catholic Students Union during this academic year. As usual our activities commenced with the election of the office-bearers. As the election of Sri. V. J. Pappachan IV B.Sc. as the President had taken place even last year and Sri P. M. John as the Secretary took place early in the second week of this year, C.S.U. could begin its activities very early this year with great spirit and enthusiasm.

I am sorry that I have to begin this report with the change that has come about in the person of our Chaplain.

Rev. Fr. Marcel, who has been our able and experienced chaplain, owing to heavy work, that has been laid upon him found it impossible to continue the work of the Chaplain also. So by his repeated request to Very Rev. Fr. Prior, he has succeeded in shifting the burden on to the shoulers of our new Chaplain Rev. Fr. Gabinus. Dear Fr. Marcel, the unit that is here is greatly indebted to you. So accept our sincere thanks and we promise you, our humble prayers. We hope that you will help us in the future also, as you have been helping us even after you have relinquished the office.

The inauguration of our Union was held on 22nd July with Mr. Henry Austin M.A., Ph.D., B.L., in the chair. In his inaugural address he stressed the nec[illegible] of broadmindedness and the nee[illegible] social service. He reminded us of t[illegible] ponsibilities of the Kerala Catholi[illegible]

Extra-Ordinary Meetings.

The 'Jathiya Dinam' was obse[illegible] the 3rd July. Mr. E. P. Varghes[illegible] B. L. presided over the meeting. On that occasion some of our members also spoke.

The first committee meeting of the North Kerala Region was held on July 28th, under the presidentship of our Chairman Sri V. J. Pappachan. Delegates from the various units were present and the election of the Regional Centre, President and Secretary were made and the Centre was shifted from here to Calicut.

Mission Sunday was celebrated on a

grand scale. A public meeting was held on 20th October with Sri. Enasu, M. A. of Maharaja's College in the chair. In the auction sale, we collected about Rs. 225 to help the Missions.

Inauguration of the Oratorial Club and Cell Working Groups.

The inauguration of these two groups was held on 4th August under the presidentship of our beloved Chaplain Fr. Gabinus. He gave us the necessary information. There were 60 members in this group and they were divided into six groups.

The Oratorial group assembled on alternate Sundays. Everymember would speak for 3 or 4 minutes. The others will listen to him and point out his defects.

Spiritual Activities.

The primary aim of our Union is to foster deep spirituality in its members. Even though the attendance of Mass is not compulsory, our Chapel is always full. Holy Mass and daily Rosary are some of our spiritual exercises. Most of our Union members are weekly communicants, and we are very much thankful to the Rev. Fathers of the Monastery for the abundant spiritual help we receive from them. [illegible] Sunday, all of us assemble in the [illegible] Chapel for the Benediction of [illegible] Blessed Sacrament followed by a [illegible] sermon on useful topics. We are very thankful to Rev. Fr. Laetus and Rev. Fr. Oswald. On every first Friday from 7—8 we observed Holy hour in which all of us took part.

In the second week of August from 16th to 20th our members made their annual retreat. This year our retreat was conducted separately for seniors and juniors. The preachers were Rev. Fr. Felix C. D. and Rev. Fr. Mathew Mankuzhikari for the seniors and juniors respectively.

As the Secretary of this Union, I am proud to state about a new scheme which we have introduced this year at the suggestion of Very Rev. Fr. Prior, our beloved Prior and Principal in order to make the boys familiar with the Gospel passages. We would put the Gospel Passage of every Sunday on the notice board inviting a short commentary on the subject. The best commentators were given prize. Thus Sri. O. Lukose, IV B.A. and Sri. Coelho, Pre-U.C. won the prizes. We are very much thankful to Very Rev. Fr. Prior for this.

We offered spiritual Bouquets to the Venerable Very Rev. Fr. Provincial on August 13th and to Very Rev. Fr. Prior on 29th January on the occasion of their Patrons' days and to the retreat preachers after the retreat.

Other Activities:

On the 27th October we celebrated the Kingship of Christ, the titular feast of C. S. U. In the evening we conducted a grand procession with the cooperation of the neighbouring parishes. The procession terminated with the Benediction of the Most Blessed Sacrament and an inspiring sermon by Rev. Fr. Joseph Kavilapadu.

On August 16th we welcomed here Mr. Malter Molte from Germany, the representative of the International Y. C. S. of Mgr. Cardigin and he addressed us. We had also during this year the opportunity to welcome a Catholic youngman from Austria, who entertained us with his film "Around the world with a colour camera".

Our Union sent the C. S. U. office-bearers and thirty delegates with Rev. Fr. Gabinus to the Regional Conference held at Devagiri College from November 9th to 11th. Sri P. M. John, our Secretary spoke on the occasion about "Youth and Apostolate".

In connection with the Valedictory

meeting we are proud to say that we have conducted an extempore speech contest open to all C. S. U. members of the Kerala Colleges. We have also conducted seperate speech competitions for our C. S. U. senior and junior members both in Malayalam and in English this year.

May I conclude this report by extending our sincere thanks to His Grace the President of the Day, who was so kindly condescended to preside over the functions. I will be failing in my duty if I do not place on record our sincere gratitude to our general Chaplain Rev. Fr. Ceyrac who has made it convenient for him to be with us today. May I thank in a special way Very Rev. Fr. Provincial, Very Rev. Fr. Prior, our energetic Chaplain and Fr. Melesius, our Bursar and the Wardens and the members of the staff. I thank you, my dear friends, for the co-operation you have generously extended to us.

P. M. JOHN,
C. S. U. Secretary.

REPORT OF THE SODALITY

May I place before you the report of the working of our Marian Sodality during the current academic year 1957—'58.

Office bearers

Director: V. Rev. Fr. Francis Sales, C.D.
Spiritual Director: Rev. Fr. Gabinus, C.D.
Prefect: James Isaac, IV B.Sc.
Secretary: C. C. Joseph, III B.Sc.

Editorial Staff

P. V. Varkey, III B. A. (Chief Editor)
J. Antony, III B. Com.
Jose K. Thayil, III B.A.
Thomas Kappen, Pre-U.C.

Knights of the Altar

M. A. Jose. (Secretary)

Mission Unit

E. K. Jose. (Secretary)

Hostel Representatives

S. H. Hostel	P. V. Varkey
	Xavier Kutty.
Bosco I	Jose K. Thayil
	C. C. Joseph
Bosco III	E. K. Jose
	M. A. Jose.

In the first place we have to mention the change that took place in the person of our Spiritual Director- The good and zealous Rev. Fr. Marcel, who has been directing and guiding our Sodality almost from its very beginning, owing to pressure of work, found it necessary to hand over the office of the Spiritual Director at the bigin[illegible] of this academic year to his worthy [illegible] cessor, the young and energetic Fr. [illegible] nus. Dear Fr. Marcel, this Sodality [illegible] you a deep debt of gratitude. Th[illegible] kindly accept from us our sincere [illegible] and we pray God to reward you ab[illegible] ly and request you to continue to [illegible] with your valuable advice.

General Activities

The Sodality began this year's activities with the joint inauguration of C. S. U. and Sodality on 22nd July 1957, presided over by Sri. Henry Austin M.A., Ph.D., as mentioned in the C.S.U. Secretary's report.

Feast of Mount Carmel

We held an extroordinary meeting on the feast of Our Lady of Mount Carmel on

the 16th July. The president was the Very Rev. Fr. Director himself. A good number of the gifted speakers from among the members spoke on the occasion.

The Feast of our Patroness

The Sodalists celebrated the feast of our heavenly patroness St. Maria Goretti on the 20th July after a *Tridum*. A solemn litany was sung in honour of St. Goretti. Rev. Fr. Laetus preached an inspiring sermon.

The Feast of the Nativity of Our Lady

We observed the feast of the nativity of Our Lady with *Tridum* of special prayers.

Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary

A Novena was made in preparation for the feast of the Immaculate Conception of Our Mother in the College Chapel. On the eve of the feast, a solemn and colourful procession was held. The procession with the praying of Rosary started from the monastery chapel and proceeded to the Fatima Grotto in the Bosco Hostel garden. From there the procession returned to the S. H. High School pavilion. After the Benediction of the Most Blessed Sacrament from [illegible] the pavillion, Rev. Fr. Joseph Vitha-[illegible], the Editor of 'Sathiadeepam' [illegible] a scholarly sermon.

Reception of New Members.

[illegible] members were solemnly admitted into the Sodality by Very Rev. Fr. Director on the eve of the Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary. True to the calling of the Sodalists, we have always taken care to manifest our devotion to immaculate Mother by celebrating all her feasts in a fitting manner.

The Ideal – the Sodality Publication.

As usual the Magazine Committee published one manuscript and the final one is in the press.

All-India Sodality Day.

All-India Sodality Day for the first time was observed with great solemnity on the 26th of January. Rev. Fr. Oswald, C. D. presided over the meeting assembled on that day.

Spiritual Bouquet.

We offered Spiritual Bouquets to very Rev. Fr. Provincial and Very Rev. Fr. Prior on their patrons' day.

We have inaugurated the centenary of the Apparition of Our Lady at Lourdes on the 11th of February. We went in solemn procession with lighted candles and colour lamps, carrying the statue of Our Lady to the new pavilion on the 'Lake View' grounds. We have to mention that our revered professors also joined us in the procession. Benediction of the Most Blessed Sacrament was given by Very Rev. Fr. Director, after which Very Rev. Provincial gave a thrilling and instructive sermon.

Valedictory Meeting.

Valedictory meeting was celebrated on 13th February 1958. The president was His Grace Benedict Mar Gregorios, O. I. C., M. A., D. D., Archbishop of Trivandrum.

In conclusion allow me to express our sincere thanks and gratefulness to our Director, Very Rev. Fr. Francis Sales, who has been very kind, considerate and loving towards us throughtout the year. We wish to extend our hearty thanks to our Spiritual Director Rev. Fr. Gabinus. Dear Father, you have always come to our help with your valuable and timely advice. We express our heart-felt and sincere thanks to our Wardens for their keen interest and to our beloved Bursar, Rev. Fr. Melesius in a special way for the trouble he has

undergone to say for us daily Holy Mass in the Chapel.

I take this opportunity to express our appreciation and gratitude to our prefect Mr. James Isaac and the various committee members. Lastly I thank all the Sodalists for their hearty co-operation in the activities of our Sodality.

Finally let us thank our Beloved Mother for the abundant blessings she has bestowed on us during this year. Let us be devoted sons of our Heavenly Mother.

C. C. JOSEPH,
Secretary.

SOCIAL SERVICE LEAGUE

It is my esteemed privilege to place before you, a brief annual account of the League. Very Rev. Fr. Francis Sales C.D., M.A., Principal, is its Patron and Prof. K. J. Cyriac M. A., B. L., its President. The activities of the League under review, commenced with the election of M. A. Thomas IV B. A., as Secretary, K. Krishna Pillai IV B. Com. as Assistant Secretary and Student leaders of various groups.

The activities of the League are carried out by a committee consisting of the President, Vice-President, Student Leaders of the particular groups, the Secretaries and the Treasurer. From among the staff M/S K. C. Jacob M. A., Mathew Ulakanthara B. A., M. Krishnankutty Menon M. A., B. Com., and T. C. Mathew M. Sc., are closely associated with the working of the League. Rev. Fr. Melesius, the Bursar of the College is the Treasurer. The Student Leaders of the particular groups are M/S Kuriatharakan IV B. A., P. L. John IV B. A., V. J. Pappachan IV B. Sc., Job Alexander IV B. Com.. O. T. Jose IV B.Com., Georgekutty Mathew P. IV B. Sc., V. V. Lukose IV B. A. & P. C. George IV B Sc.

The League was inaugurated by Mrs. Durgabai Deshmuk, Central Social Welfare Board Chairman. In an extraordinary meeting. Mr. M. P. Manmathan M. A. made a thrilling and instructive speech on the subject "The value of social Service".

The aim of the league is to instil in the hearts of young generation a spirit of Social Service and an enthusiasm and readiness to help the needy and the poor. With this noble object in view the league works in eight groups.

The *Poor relief* group is mainly concerned with the rendering of relief to the poor of the locality by way of ration and feeding the poor. On 15th August 1957 a sumptuous lunch was served to about 1000 poor in the college corridor. This function was inaugurated by our Principal. We are giving rice, milk and other food materials.

The *Housing group* provided housing facilities by helping to thatch houses and constructing huts by supplying necessary materials as well as personal labour by the students.

Medical aid group visited the sick in their homes as well as in the hospitals and they took the poor sick to the hospitals and provided medicines for them.

The *Social Education and Rural Lecture Groups* conducted evening classes for the

'waifs and strays'. Thy were given instructions on the virtues of obedience, honesty, cleanliness, cheerfulness etc. The Rural Lecture Groups, in addition to this, gave occasional lectures in rural areas on topics of rural and general interests. We gave prizes and fancy-goods to the poor children as an encouragement to attend the evening classes.

With a view to promote the health of the poor children of the locality, the child welfare group distributed milk and other food materials. The League is helping six less fortunate students by giving them Scholarships and free lunch. *The Labour Corps* is mainly intended to impart to the students a sense of the dignity of Labour. Cloth distribution group collected and distributed cloth among the poor. We have approximately distributed so far 1000 pieces of cloth. More over we gave substantial help for ten marriage purposes. We also gave the travelling expenses to the persons who were stranded here. The reading room at the welfare centre, is supplied with the leading Malayalam dailies and journals. The road construction and fencing at the community centre was a splendid success.

Community Centre.

The unique achievement of the league this year is the conversion of the Welfare centre into a Community Centre.

It was formally inaugurated by Mrs. K. N. Menon, member, Social Welfare Advisory Board. Very Rev. Fr. Francis Sales C. D., M. A., our Principal presided over the function. Provision is made at the centre for recreation for children by installing a pair of swings, a ladder and slide, Karam board etc. They are also supplied with a children's library. There are two Nursary classes for children, and a craft class for women. A sewing machine, Ratt, etc. have been purchased for the centre. There is regular class from 10 a. m. to 4 p.m. More over we are planning to extend the building this year.

The league sent the Secretary to attend the Decennial session of the Indian conference of Social work held at Madras in December 1957.

The fund for financing various activities are raised by voluntary contributions from the students and by collection through variety entertainments.

We are very happy to state that the Central Social Welfare Board has given us a grant of one thousand rupees to develop the community centre. We have registered the League under Act XII of 1958.

It is a matter of pride for the league that it has contributed its mite to remove ignorance, disease and squalor in the locality and has given our students a training in the proper approach in social problems.

With legitimate pride I may state that the league had marvellous achievements this year and wish and pray that the league will have a bright and glorious future under the dynamic leadership of the president and never failing guidance of the respective members of the staff.

With deep gratitude and due respect we remember the valuable services rendered by Sri. Antony Joseph, our Vice President, who has now left our league to take up an appointment in the Maharaja's College, Ernakulam.

We also avail ourselves of this opportunity to thank very Rev. Fr. Principal, our Patron, Prof. K. J. Cyriac, our President, the members of the executive, and all the members for their extra-ordinary undertakings. I thank one and all.

M. A. THOMAS
Secretary.

BRANCH ASSOCIATIONS

SCIENCE ASSOCIATION

The activities of the Science Association for the year 1957—58 began with the election of the office-bearers. Mr. M D Joseph IV B. Sc. Phy. was elected Secretary unanimously. Mr. P. A. Varghese IV B Sc. Chem. was nominated Assist. Secretary by Mr. M.V. Varghese M.Sc., the President of the Association. The Association was inaugurated by Dr. S. S. Vasthava D.sc., Ph. D., officer-in-charge, Naval Physical Lab., Cochin. In his address the president spoke on the artificial satellite and the importance of the International Geographical Year. An extraordinary meeting was conducted with Mr. Benjamin M.Sc., Lecturer, St. Albert's College, in the chair. He delivered an interesting and informative lecture on the role of Chemistry in medicine.

Valedictory address was given by Dr. Srinivasan, D.Sc., Ph.D. He spoke on the application of Ultra-ionics in modern world. During the course of this year we visited the Aluminium factory, the F. A. C. T., Rare Earths and the Glass factory, Alwaye.

I will be failing in my duty if I do not mention the valuable suggestions and helps rendered to me by Mr. Varghese, the President of the Association. Mr. P. A. Varghese, the Asst. Secretary was also of great help to me in conducting the meeting efficiently. Rev. Fr. Melesius, the Bursar has never disappointed us in the matter of funds. I take this opportunity to thank Very Rev. Fr. Principal, the Patron of the Association. Mr. Varghese, the President, Rev. Fr. Melesius and Mr. P. A. Varghese for all the helps they have rendered to this Association.

M. D. JOSEPH,
Secretary.

COMMERCE, ECONOMICS & POLITICS ASSOCIATION

We are happy to submit a brief report on the working of the Commerce, Economics & Politics Association during the academic year 1957—58.

The activities of this Association began with the election of the office-bearers for the current year. Very Rev. Fr. Francis Sales, our beloved Principal is the patron. Sri Kerala Varma Thampuran, Professor of Commerce is the President.

On 31st July 1957, V. A. Jacob from Senior B. Com. class was elected as the Secretary and C. E. Antony from III B. A. class was nominated as the Assistant Secretary.

On Tuesday 13th August 1957, the [illegible]gural address was delivered by Sri [illegible] Varghese, M. A.

The first extra-ordinary meeting [illegible] Association was held on September [illegible] 1957, and Mr. Antony Joseph M. A. [illegible] on "The Press in the Modern State".

On 29th October 1957, Sri Madava Menon B.A., B. Com. spoke on "The Second [illegible] Year Plan is too ambitious". P. S. Zacharia from IV B.A. and K. V. Joseph from IV B. Com. also spoke on the occasion.

On 21st January 1958 Sri K. K. Geevarghese B.A, presided over the meeting and C. E. Ouseph from III B. A. spoke on "Regional Pacts and World Peace".

The activities of this Association ended with the valedictory address, delivered by Srimathy Leela Damodara Menon M.L.A. I utilise this opportunity to express our sincere thanks to our beloved Principal, to our respected President, to Rev. Fr. Melesius and the respected members of the staff for their whole hearted co-operation, to make our Association a success this year.

JACOB V. A.
Secretary.

ENGLISH ASSOCIATION

It is my proud privilege to place before you the annual report of the English Association. The affairs of the Association are managed by a committee consisting of Prof. S. Krishnamoorthy M. A., as its President, M. Krishna Menon IV B.A., as its Secretary and P. K. Chacko I B.Sc. as its Assistant Secretary.

The inaugural address was delivered by Rev. Fr. Abraham M. A., B. D., B. Litt. (Oxon) of Nirmala College with Prof. Krishnamoorthy M. A. in the chair. The speaker discussed the 'Nature of Poetry', in his address.

The Association has had a busy programme of lectures for this year. Sri. [illegible] Tharakan, Professor, St. Albert's College, Ernakulam, gave a lecture on 'Literature and Reality'.

Sri P. S. Velayudhan M. A, Professor, Maharaja's College, Ernakulam, spoke on the 'Art of Public Speaking'.

The high-light of the season was a highly valuable address delivered on November 29th, 1957 by Sri. Panampilli Govinda Menon, Ex-Chief Minister of Travancore-Cochin State on 'The Kerala University Act'.

The activities of the Association came to a close, with the valedictory address delivered by Sri V. Gopalan Nair M. A. Professor of English, Maharaja's College, Ernakulam.

In conclusion, I must express my heart felt gratitude to the V. Rev. Fr. Principal and Rev. Fr. Bursar for the generous aid they gave at every stage of our activities. I am also thankful to the President and the members of the staff and students for their hearty co-operation.

M. KRISHNA MENON,
Secretary.

ORIENTAL LANGUAGES ASSOCIATION

It is my esteemed privilege to place before you, the annual report of the Oriental Languages Association. The activities of the Association for the year 1957-58 began with the election of P. S. Zacharias, IV B. A., as Secretary and the nomination of V. M. Mathew, III B. A., as Assistant Secretary.

The inaugural address of the Association was delivered on 31st August, 1957, by Sri P. A. Warier B.A., B.L., of the St. Thomas College, Trichur.

On 25th October 1957, we conducted a symposium on '[illegible]', with our President Sri C. C. Chacko, B. A., in the chair, Sri K. K. Geevarghese, B. A. inaugurated the symposium. Sri P. K. Balakrishnan and Sri M. K. Sanu, M.A. spoke on the subject.

We conducted an inter-collegiate debate on the resolution "The Foreign Policy of India is a Failure" on 30th October, 1957. The resolution was moved by Sri M. A. John of the Law College, Ernakulam, and opposed by Sri M. Venugopalan of Maharaja's College, Ernakulam. St. Albert's College, Ernakulam and our College also took part in the debate. It was indeed a most interesting debate.

We conducted another meeting on 5th November 1957. Sri M. R. Jacob M. A, LL. B, spoke about his impressions about Russia and China. Kumari Annie Joseph also spoke on the same day on "[illegible]".

On February 5th, 1958, the valedictory address was given by Sri Karimpuzha Ramakrishnan, M. A. of the Maharaja's College, Ernakulam.

I take this opportunity to thank one and all especially the Very Rev. F. Principal, the Rev. Fr. Bursar, the President of the Association and the members who have given their hearty co-operation to make the activities of the Atsociation a success.

P. S. ZACHARIAS,
Secretary.

FINE ARTS CLUB

The activities of the year under review commenced with the election of K. J. Alexander III B.A. as Secretary and Issac P. Mathew I B.Sc. as Assistant Secretary and with the selection of the Members of the Club by a panel of judges.

This year we had a busy programme. We took part in the Inter-collegiate Variety Entertainment competition conducted under the auspices of the S. C. M. We staged a one act play ([illegible]) and we won the first prize along with many individual prizes.

We staged 'ഒരു പുതിയ വഴി' at Durbar Hall Maidan in connection with the Fire Prevention Week and won the admiration and applause of the public. '[illegible]' (written by Alex and George) was another drama which we staged at T. D. M. Hall for the B. S. S. variety entertainment. It was indeed a landmark in the glorious onward march of the Club. '[illegible]' (by Radhakrishnan) and music performance were our other items of the day.

The Club was officially inaugurated by the famous actor, Sri. Sebastian Kunju Kunju Bhagavathar. Following the inaugural address the members of the Club staged two plays, '[illegible]' and '[illegible]' (by Veloor Krishnankutty). We held a music party which really added colour and vigour to the functions of the day. Sri. A. P. David IV B.A. secured the first prize for the best male character and Sri. Thomas J. Kappen received the first prize for the best female character.

P. C. Sebastian P-U. C. got the first prize and T. G. John III B. A. and K. J. Melvin P-U.C. got the 2nd prizes in the music competition held under the auspices of the College Union. Special mention is to be made about the '[illegible]' (written by Alex and George) performed on the College Social Day. It was indeed a work of art and was appreciated by all and the credit goes to Sri. K. J. Mathew III B. A. and C. Thomas III B.Sc.

On the College Day our Club contrib[illegible] the following colourful items, '[illegible]' (Ekankam), '[illegible]' (Chala[illegible] rangam), '[illegible]', '[illegible]' ([illegible] farce) and Music Performances.

On the C. S. U. valedictory, we st[illegible] '[illegible]' (Chalanara[illegible]) It was a grand success. Sri [illegible] George and Radhakrishnan won prizes from His Grace Benedict Mar Gr[illegible]rios, Archbishop of Trivandrum, [illegible] Alexander and V. T. George secured the prizes on the College Day for their services to the Club.

This year we can claim with legitimate pride that the activities of our Club reached new and glorious heights and we hope and wish the Club a brighter and

glorious future under the able presidentship of Rev. Fr. Melesius T.O.C.D. We extend to him our sincere thanks.

We also avail ourselves of this opportunity to express our heart-felt gratitude to Very Rev. Fr. Principal, the Patron and soul of our Club, Very Rev. Fr. Vice Principal, Mr. K. C. Jacob M.A. and Sri. Mathew Ulakanthara B.A., our Directors, for their able guidance and keen interest they evince in the progress of the Club. We thank the members of the Club for their sincere co-operation. Thanks.

SECRETARY: *K. J. Alexander III B.A.*
ASSIST. SECRETARY: *Issac P. Mathew.*

D. S. S. CLASS ASSOCIATION

At the beginning of the academic year the the election of the office-bearers took place. Messrs: K. J Mathew B. A., and G. Parameswaran Nair B. Sc. were elected unanimously as Secretary and Librararian respectively.

The novel feature of this year was the recognition of our association as an integral part of the college union, thanks to the efforts of our beloved Principal Rev, Fr. Francis Sales.

This year's activities include a study tour to various Social Work Centres in Kerala. Students under the able guidance of our lecturer Mr. K. E. Antony B. A. (Hons) [illegible] S. visited important Social Work Centres at Alleppy, Quilon, Trivandrum, Nagarcoil, Cape Comerin and Kottayam. The Visit to the Rural Uplift centre at Marthandam Y. M. C. A., was quite an instructive and informative one. So also, our participation in the annual festivel of the one thousand five hundred years old Jacobite Syrian Christian Church at Manarkad, near Kottayam, enabled us to learn a bit of practical psychology from those present who were staying there for days together fasting and dancing in front of the cross which has a great reputation for miracles. On the whole, by the tour we could make an on-the-spot study of the working of the various Social Centres.

The field work of this year was a tremendous success unlike those of previous years. The 15 days camp at Melur, near Chalakudi, saw the completion of one and a half mile road in the heart of the village. The constructive work that has been undertaken in the College Lake View Grounds speaks volumes for the effort and endurance of the members.

It was the privilege of the D. S. S. class to send the maximum number of representatives for the all India Educational Tour, sponsored by the Ministry of Education, Government of India. The class was represented by Messrs. C. P. Paul B. A., Stanley Fernandez B. Com., N. D. Sebastian B. A. and Sebastian Ittop B. Sc.

Our thanks are due to Very Rev. Fr. Principal and the Committee of the College Union for the kind cooperation in all our endeavours.

K. J. MATHEW B. A.
Secretary.

REPORT OF THE ANNUAL SPORTS (1957-'58)

The College Annual Sports of the year 1957—'58 was held under the distinguished presidentship of Capt. H. A. Agate, Commanding Officer, I.N.S. Venduruthy. Hoisting the flag marked the start of the festival followed by an impressive march past of the athlets. Our athlets showed keen interest in all competitions. In the Intramural Competitions, the Yellow House, captained by E. P. Peter and the Green House captained by K. R. Dorai secured equal points and shared the Intramural Champianship Shield. E. P. Peter I B.Sc. and M. S. Jose, Pre-University won the Individual Champianships for seniors and juniors resdectively. Capt. H. A. Agate distributed the prizes. The Guest of Honour in his concluding remarks, appreciated the sport-man-ship and the keen enthusiasm evinced by the staff and students of the College. With the singing of the National Anthem the sports festival was closed.

PRIZES IN SPORTS AND GAMES

GAMES :

1. Basket Ball— Yellow House
   Captain: Sebastian IV B. Sc.
2. Volley ball— Yellow House
   Captain: E. P. Peter I B.Sc.
3. Foot ball— Green House
   Captain: K. R. Dorai III B.Sc
4. Hockey— White House
   Captain: Abraham Xaaier III B.Com.
5. Cricket— Yellow and Green Houses.
   Captain: K. R. Dorai III B.Sc.
6. Badminton (fives)— White House.
   Captain— V. V. Pai IV B. Com.
7. Badminton (doubles)—
   E. P. Peter I B. Sc.
   Job Alexander IV B.Com.
8. Badminton (Singles)— V. V. Pai, IV B. Com.
9. Kerala Varma Tennis—
   1st Mr. K. C. Jacob.
   2nd ,, W. D. Joy.
10. Table tennis (Singles)—
    1st Anto Akkara.
    2nd Mr. K. C. Jacob.

ATHLETICS (*Juniors*)

100 Metres Dash—
1st M. S. Jose.
2nd T. M. Sabastian.

200 Metres Dash—
1st V. M. Joseph.
2nd M. S. Jose.

Long Jump—
1st M. S. Jose.
2nd M. J. George.

(Seniors)

Discuss Throw—
1st K. J. Alexander.
2nd V. Mathew.

Hammer Throw—
1st V. V. Lukose.
2nd K. J. Alexander.

Pole Vault—
1st K. Ravindran Nair.
2nd Roy T. J.

Shot-put—
1st Mathew V.
2nd Thomas P. C.

Hop-step and Jump –
1st E. P. Peter.
2nd K. R. Dorai.

1500 Metres Race—
1st M. A. Paul.
2nd P. M. Varghese.

100 Metres Dash—
1st John K. P.
2nd Mathew V. M.

200 Metres Dash—
1st K. R. Dorai.
2nd K. P. John.

110 Hurdles Race—
1st E. P. Peter.
2nd K. R. Dorai.

400 Meters Race—
1st Mathew J. Mathew.
2nd P. M. Varghese.

800 Metres Race—
1st M. A. Paul.
P. M. Varghese.

Javelin Throw—
1st V. Mathew.
2nd V. V. Lukose.

Long Jump—
1st E. P. Peter.
2nd T. M. Paul.

High Jump—
1st E. P. Peter.
2nd T. J. Roy.

Cycle Race—
1st K. J. Alexander.
2nd K. T. Thomas.

Sack Fight—
1st K. J. Alexander.
2nd Ignatius Cyriac.

4×100 Relay Race –
1st Red House.
2nd Green House.

Athletic Champion Cup— to
Senior Champion: E. P. Peter (20 points)
Junior Champion: M. S. Jose (18 points)

Intramural Championship Shield to Yellow House end Green House bracketed. Points 62 each.

Captain Yellow House: E. P. Peter.
,, Green ,, K. R. Dorai.

Cups awarded for creating new College records—
High Jump—E. P. Peter.
Hop-step and Jump—E. P. Peter.
Hammer Throw—V. V. Lukose.

Staff Events

110 Hurdles—
1st Mr. K. C. Jacob (Econo.)
2nd ,, Antony Varghese (Physics)

Shot Put—
1st Mr. P. M. Joseph (Physics)
2nd ,, Appukuttan (Zoology)

100 Meters Dash—
1st Mr. K. C. Jacob (Eco.)
2nd ,, Antony Varghese (Physics)

Musical Chairs—
1st Mr. Abraham Thomas (Zoology)
2nd ,, Rev. Fr. Aggeus C. D.

Relay Race—
1st Eco. & Commerc Captain: Mr. K. C. Jacob.
2nd ,, ,, P. M. Joseph.

Tug o' War—
1st Captain: Mr. Gheevarghese.

Establishment Staff

100 Meters Dash—
1st M. V. Mathew (Phy Ed. Dept.)
2nd Pappy. (Library Dept.)

Musical Chairs—
1st Pappy. (Library Dept.)
2nd Avirah, P. U. (Chem.)

HOSTEL REPORTS

S. H. HOSTEL

WARDEN: REV. FR. MARCEL C. D.
CHAIRMAN: P. C. VARGHESE.

We wish that we had the tongues of angels to express what we want to tell of our hostel life this year. When we consider the paternal care and anxiety which our Rev. Fr. Warden showed in the welfare of each and every one of us, not only in matters of study, but also in our spiritual life, we are tempted to think that "the College is for the hostels and not the hostel for the College.

We began our happy life, under the paternal guidance of our Warden, Rev. Fr. J. Marcel C. D. On the re-opening day he welcomed us all with a charming smile on his face.

The Hostel Union activities were started with the election of Mr. V. V. Lukose IV B.A. as Chairman and Mr. P. C. Varghese III B.A. as Secretary. On 28th of July our Hostel Union was inaugurated by Mr. Benjamin M. A., Lecturer of St. Albert's College, Ernakulam.

During this academic year, we conducted many ordinary and extraordinary meetings and discussed subject of common interest such as, "The medium of instruction in Colleges should be in English", "College Students and Social Work", "a rough study of Kerala Education Bill", "Birth Control" and "Merits and De-merits of Co-education. Rev. Fr. James Kalassery, Principal of Mar Ivanios College, Trivandrum, also gave us an inspiring speech on the Kerala Education Bill. We also conducted a mock assembly succesfully.

We are proud of our well-equipped reading room with various dailies and weeklies. Also occasionally foreign magazines and periodicals of great interest and utility were supplied to us. This provides us with a store of general knowledge. We did so well that one of us Mr. O. Lukose IV B.A. won the prize in the Inter-collegiate Elocution Competition held in Loyola College, Madras. Our hostel has most of the office-bears of the College.

In the field of sports, games and extra-curricular activities we are unrivalled; and our Hostel is proud of our College team players and athletes.

We are really proud to say that the inmates of our Hostel made the best use of all the temporal and spiritual facilities given by the College. All of us took active part in the study circle conducted under the auspices of C. S. U. and almost all enlisted themselves as members of the College Sodality and took active part in it. Also in attending Holy Mass and receiving Holy Communion the inmates of S. H. Hostel are always in the top list.

We thank the authorities of the College, especially Rev. Fr. Principal, for giving us so much encouragement in every way. We will always be grateful to our Warden Rev. Fr. Marcel for the services he has rendered, in addition to those as Vice Principal and General Warden. If the activities of the year were succesful it was on account of his valuable guidance and love. The smiling face of our Spiritual Father, Rev. Fr. Gabinus C. D., cannot be erased from our heart by time and tide.

P. C. VARGHESE III B.A.
Secretary.

BOSCO I

WARDEN: REV. FR. BARNABAS C.D.
CHAIRMAN: C. C. OUSEPH, III B.A.

We began our happy hostel life under the paternal care of Rev. Fr. Barnabas, C. D. When we take into consideration the paternal supervision shown by our Warden not only in the matters of study and entertainments but also in our spiritual life we are urged to think that our hostel is a paradise on earth.

The Hostel Union activities were started with the election of Mr. C. C. Ouseph III B.A. as Chairman and P.T. Kuriachan I B. A. as Secretary. Our Hostel Union was inaugurated on 21st July by K. C. Jacob M.A.

During this academic year we conducted several meetings and debates in which we discussed subjects of social and political importance. The most important topics among them were: "ഇന്ത്യയുടെ വിഭജനം ഒരു പരാജയമാണ്", "സാഹിത്യവും ജനാധിപത്യവും", "U. N. O. ഒരു പരാജയമാണ്", etc.

We celebrated the Independance Day and Republic Day on a grand scale. In connection with the Independance Day celebrations, we conducted an extraordinary meeting, with Mr. K.K.Gheevarghese in the chair.

We are really proud of our well-equipped reading room with various weeklies and [illegible] of highest rank.

This year we published a manuscript magazine "Suhurth" under the able guidance of Mr. K. T. Joseph, the chief editor. We are intending to publish a printed magazine also.

In the field of games and sports we are unrivalled. We do have members here representing the College in Foot ball, Volley ball and Badminton Teams. Mr. V. C. Thomas, K. P. John, E. P. Peter, C. V. John, and Mathew Ittiavirah are some of the stars that we have got. I am really happy to mention the name of Mr. E. P. Peter and M. S. Jose who won the championships for the Senior and Junior section respectively. I would specially mention the name of Mr. E. P. Peter who set up two new College records in High Jump, and Hop-Step and Jump. He is also an outstanding player in Volley ball and Bandminton.

We celebrated our Hostel Day on 9th February 1958. Mr. M.K. Raghavan B.A., B.L., Municipal Chairman, Mattancherry, was the chief guest of the day.

I can proudly say that the academic year under review was one of success and delight. The credit goes much to our beloved Warden, Fr. Barnabas C. D., to whom go our affectionate feelings of gratitude, and the hearty co-operation of our hostelers.

P. T. KURIACHAN I B.A.
Secretary.

BOSCO II

WARDEN: REV. FR. GABINUS, C. D.
CHAIRMAN: JOSEPH GEORGE.

I am very happy to present this Annual Report of our Hostel for the year 1957 –1958.

Sir, it is no exaggeration when I say that life in our Hostel during this academic year was one of great joy. Our pleasant hostel life in Bosco II began on 1st of July 1957, under the patronage of Rev. Fr. Gabinus, our beloved Warden.

The hostel Union activities started with the election of office-bearers. Messrs Joseph George and Thampy Philip were elected as the Chairman and Secretary respectively. Sri. T. M. George was elected

as house captain and Sri. Venugopal as the Librarian.

The inaugural function of our hostel was held on Sunday, the 4th of August with Mr. Mathew Ulakamthara, B. A. in the chair. He inspired us into action with his eloquent, erudite, shrilling and interesting inaugural address. We conducted several meetings in which we discussed subjects of political and literary importance. The important topics were "Sarvodhaya", "[illegible]" etc. We celebrated in a fitting manner the Independence Day and Kerala Day.

We are proud of having a well-equipped reading room with a number of periodicals and dailies. We have published "The Hosteler" our manuscript magazine by an editorial board of which Mr. K. N. Gopinathan is the chief editor.

We are proud of having a good number of sportsmen, artists and musicians. Some of them represent our hostel in various associations of our College. The name of P. K. Joseph, P. V. Thankappan, Jacob Eapen, Thampy Philp, Joseph George, V.S. Gopinath etc.. deserve special mention.

I am proud to say that this year has been one of great success because there is in our hostel enough of good-will and co-operation. The credit goes to our beloved Warden Fr. Gabinus. His love and sympathy for all of us are unforgetable. I conclude this Report with the firm belief that we have set up this year also a noble tradition worthy of emulation by our successors.

THAMPY PHILIP,
Secretary.

BOSCO III

WARDEN: REV. FR. BARNABAS C.D.
CHAIRMAN: V. J. PAPPU.

I have great pleasure to submit the annual report of Bosco III for the year 1957—'58. We began our happy hostel life under the paternal guidance of our beloved Warden Rev. Fr. Barnabas T.O.C.D.

Our Hostel Union activities started with the election of the office-bearers. Messrs. V. J. Pappu, P. C. Xavier, Sunny J. Pattam and V. V. Abraham were elected as the Chairman, Secretary, House Captain and reading room Secretary respectively. A joint inauguration of Bosco I & III was held with Mr. K. C. Jacob M. A. in the chair.

We conducted several meetings and debates in which we discussed problems of social and political importance. Among them [illegible], English shall be the medium of instruction in Colleges, [illegible]", U.N.O. [illegible]", etc. were really of great [illegible] We celebrated the Independence [illegible] the "KeralappiravyDay" on a gr[illegible] The Independence Day was cele[illegible] der the joint auspices of Bosco [illegible] Sri. K. K. Gheevarghese B.A. [illegible] We have also got a well-[illegible] room with various dailies, [illegible] magazines of a higher ord[illegible] field of sports and games [illegible] are remarkable. We ha[illegible] nent members representing [illegible] Foot ball, Volley ball, Bask[illegible] minton and in the Athletic team. [illegible] also presented good actors and [illegible] to the Dramatic Club and Music [illegible] of our College.

As Catholic students we have great pleasure to point out that we were spiritually guided along the proper channel and we are students above all good Catho-

lics. We have also published a manuscript magazine "[illegible]" and also a printed magazine.

The joint Hostel social Day celebrations were conducted with Bosco I. Mr. M. K. Raghavan, Mattancherry Municipal Chairman presided over the functions.

I am really happy to say that this academic year was one of real success. The credit goes to the ardent enthusiasm of the hostlers and the paternal care of Very Rev. Fr. Principal and Rev. Fr. Barnabas who have been inexhaustible sources of inspiration and guidance to all of us. We are grateful to them and they have left in us unforgettable impression.

P. C. XAVIER,
Secretary.

BOSCO IV

[illegible]WARDEN: REV. FR. VICTORIAN C. D.
[illegible]HAIRMAN: K. T. MATHEW.

[illegible] pleasant hostel life began on 1st of [illegible] 1957 under the patronage of Rev. Fr. [illegible] C.D. The Hostel Union activities [illegible] with the election of the office-[illegible] Mr. K. T. Mathew IV B.A. and [illegible] M. Paily III B. A. were elected [illegible] Secretary respectively. Mr. [illegible]than Nair III B. Sc. was [illegible] House-captain.

[illegible] joint inaugural function of [illegible] IV and V was held on Sunday 4th [illegible] with Mr. K. K. Gheevarghese B.A. [illegible] the chair. We conducted several meetings and debates in which we discussed subjects of social and political importance. The important topics which we discussed were "[illegible]", "[illegible]", "[illegible]", "U. N. O. and its working", etc.

It is noteworthy that we have a well-equipped reading room with a number of periodicals and dailies at our disposal. The hostlers make good use of the well-equipped library which contains about 900 volumes of great masterpieces.

We have published this year the magazine "Suhirth". The magazine is published by an editorial board of which Mr. P. Parameshwara Kaimal is the Chief Editor and R. Viswanatha Pillai the artist.

In the field of sports and games and extramural activities we are unrivalled. In the College Volley ball team Mr. K. Ravindranathan Nair represents our hostel. He is also a very good sportsman. We have ample facilities for indoor and outdoor games.

Moreover in the field of social service our achievements are noteworthy. I am glad to mention the name of Mr. K. Krishna Pillai who is now the Joint Secretary of the Social Service League.

I am really happy to say that the academic year was one of real success. The credit goes to the ardent enthusiasm of the hostlers and the paternal guidance of our Warden Rev. Fr. Victorian C.D. We owe much to him.

T. M. PAILY,
Secretary.

BOSCO V

WARDEN: REV. FR. VICTORIAN C.D.
CHAIRMAN: C. MATHEW.

It is no exaggeration when we say that the life at Thevara during this academic year was one of vigour and enthusiasm. Our pleasant life in Bosco V began on 1st July 1957 under the patronage of Rev. Fr. Victorian, C.D., our Warden.

The Hostel Union activities were started with the election of the office-bearers. Mr. C. Mathew IV B. A. and Mr. P. D. George IV B. Sc., were elected as the Chairman and the Secretary respectively. Mr. T. P. George IV B. A. was elected as the House-captain.

The inaugural meeting of our Hostel Union was held on Sunday the 4th August with Mr. K. K. Geevarghese B.A., in the chair. In his speech, his eloquent expressions, efficient explanations, skilful representation of facts and figures could inspire us. We conducted several meetings in which we discussed subjects of political and literary importance. The important topics were, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], etc.

We are very proud of having a well-equipped reading room with a number of periodicals and dailies. We have published this year also our manuscript Magazine "[illegible]" which is published by an editorial board of which Mr. T. V. Thampy III B.Sc., is the chief editor.

In the field of sports and games and other extra-curricular activities we are unrivalled. A large number of students in this hostel are good sportsmen. We are proud to report that Mr. C. I. Thavutty IV B.A., the Captain of the Basket ball Team of our College represents our hostel. There are others like C. Mathew, M. E. Jacob, M. T. George and Narayana Kurup who are the members of various teams of our College. We have ample facilities for indoor and outdoor games.

I am really proud to say that the academic year was one of great success, because there was in our hostel a large amount of good-will and co-operation. Nevertheless the credit goes to the respected Warden, Fr. Victorian C.D. His great understanding of our aspirations, his love and sympathy for all are unforgetable. I conclude this report with ardent hope that

"As we work we can transmit
life into our work,
And we shall ripple with life
throughout the da[illegible]

P. D. GEO[illegible]
Se[illegible]

BEST MATERIALS AT MOST COMPETITIVE PRICES.

?

★ DASS SPORTS ★

HOSPITAL ROAD, ERNAKULAM

MASTER CUTTING OF BADMINTON & TENNIS RACKETS — OUR SPECIALITY.

EXCHANGES

Ajmer—	Government College
Alleppey—	Sanathana Dharma College
Alwaye—	Union Christian College
,,	'Caritas' St. Joseph's College, Apostolic Seminary
Andhra Loyola—	Vijayawada
Bangalore—	"Blue & White" St. Joseph's College
Bombay—	Sophia College
,,	St. Xavier's College
Calicut—	Farook College
,,	Malabar Christan College
	St. Joseph's College.
Calcutta—	Scotish Church College
Changanachery—	"Excelsior" St. Berchman's College
,,	"Madhyasthan" St. Joseph's Orphanage & Industrial Press
,,	The Assumption College
Chicago—	Scolastican
Chingleput—	St. Joseph's High School 'Annual'
[illegible]—	'Chronicle' Government College
[illegible]lam—	"Albertian" St. Albert's High School
	St. Albert's College
	St. Teresa's Congregation College & School Annual
	Law College
	Maharaja's College
[illegible]—	Downhill College
[illegible]	Dr. Alagappa Chettiar College
	Christian College
	Loyola College
	Stella Maris College
	Vivekananda College 'Viveka'
	Presidency College 'Presidencian'
,,	Pachaiappa's College
Madura—	Madura College
Mangalore—	Government College Miscellany
,,	St. Aloysius College
Mangalore—	St. Joseph's Seminary 'Unitas'
,,	Apostolic Carmel 'Carmel Annual'
Mysore—	St. Philomina's College
,,	National Institute of Engineering
Palghat—	Government Victoria College
Palamcottah—	St. Xavier's College
Pandalam—	N. S. S. College
Peringanam—	Peringanam H. School
Poona—	Brihan Maharashtra College of Commerce
Pudukkotta—	Pudukkotta College
Quilon—	Fatima Mata National College
Rome—	Catholicarum universitatum Foederatio 'Annuarium'
Salem—	Sale College
Switzerland	Fribourg University—"Columbia Review"
Sydney—	Marist Brothers' School Darlinghurst "Blue & Blue"
Techni-Illinios—	The Seminary Bulletin
Tellicherry—	Government Brennen College
Tinnevelly—	Madura D. T. Hindu College
Trichinopoly—	St. Joseph's College
,,	Holy Cross College
Trichur—	St. Mary's College 'Marian Voice'
,,	St. Thomas College
,,	Sri Kerala Varma
,,	College Miscellany
Trivandrum—	Travancore University College
,,	Travancore University Central Research Institute
,,	Training College
,,	Women's College
Vellore—	Woorhees College
Virudhunagar—	Senthikumara Nadar College

METROPOLITAN COLLEGE,

V. K. R. BUILDING,

BROADWAY,

ERNAKULAM.

This Tutorial College provides tuition in B. A, B. S., Intermediate, and Pre-University classes of Kerala & Madras Universities.

Both men and women students are admitted.

Limited hostel accomodation is available for both men and women. Allotment will be made according to priority of application.

The Metropolitan College is housed in one of the most prominent buildings in well-known Broadway.

Well-qualified and experienced Professors are in charge of instruction. Individual attention is the hall-mark of the Metropolitan College.

The Metropolitan College is a modern College, with a distinguished staff. We help you to pass examinations, not forgetting the cultural aspect of education.

For Prospectus and Application forms apply to:

THE PRINCIPAL.

THE PRIDE OF INDIA

The Cochin All Sports,

BROADWAY, ERNAKULAM.

PHONE NO. 349.

Official stockists for:-

SLAZENGERS & DUNLOPS, LONDON

Suppliers to:-

INDIAN NAVY, SCHOOLS, COLLEGES & CLUBS

St. Mary's Industrial Mart

ERNAKULAM-1.

★

Dealers in:

All Varieties of Musical Instruments, Furniture & Theatrical Make-ups, etc.

'COCHIN STATIONARIES'

General Merchants & Commission Agents

Broadway, Ernakulam.

Proprietor:— **V. C. CHAKUNNY**

FOR EVERYTHING IN

Stationery, Text Books & Provisions

Leela Stores

STATIONERS, BOOK SELLERS & GENERAL MERCHANTS

Thevara, Ernakulam-3.

You don't have to be a PROFESSOR...

to own

The New

Doric Skyliner Pen

The new Doric Skyliner pen is outstanding value at its price – a solid 14ct. Gold Nib ground to suit every hand writing need, a Magic Feed designed to write to the last drop of ink, a Breather Tube guaranteed to take in a larger ink supply and a Rolled Gold Clip and Band that will not tarnish for years. Yet this pen can be yours at an amazingly low price. See and buy the DORIC SKYLINER at your store today.

★ Regular Rs. 15.00
★ Self-filler Rs. 15.50
★ Aerometric Rs. 16.00

DORIC PRODUCTS

Hornby Road, Bombay 1.

DP-38/MAS

GERVAS JOHN & Co.,
TRICOLOUR, HALFTONE & LINE BLOCKS MAKERS
ERNAKULAM

BHARAT STUDIO
ERNAKULAM.

PHONE NO. 374.

THE

Kerala Tutorial College

MARKET ROAD,

★ ERNAKULAM. ★

Pre-University, Inter, B.A., & B.Sc.
(Madras & Travancore)

The ablest Professors are gathered here under one roof and this is always told in our results.

T. K. Narayanan M.A.
PRINCIPAL.

PHONE NO. 190.

BHARAT CAFE

(AN IDEAL BOARD & LODGING HOUSE)

MARKET ROAD,

ERNAKULAM.

★

BRANCH:

★ (RESTAURANT) ★

NEAR BOAT JETTY,

ERNAKULAM.

WHY THE S. H. COLLEGE
STUDENTS RUSH INTO THE

COCHIN CAFE

PERUMANOOR,

ERNAKULAM?

THEY GET ALL COMFORTS THERE

KATTOOKARAN BOOK STALL

Broadway, Ernakulam.

FOR ALL LATEST BOOKS AND MAGAZINES IN ALL LANGUAGES

Especially

ENGLISH ★ MALAYALAM ★ HINDI.

Attractive discounts to Libraries & Institutions.

FOR EVERYTHING IN

PAPER & BOARDS

ENQUIRE AT :—

R. RAMALINGAIER

BROADWAY, ERNAKULAM.

Telegrams: CADALAS — *Telephone:* 111 & 111 A — *Post Box No.* 25

Sub Distributor for — ALL THE PRODUCTS OF THE SIRPUR PAPER MILLS LTD.
(for Trichur - Kottayam - Alleppey Districts)

Indenting Agent for booking all kinds of foreign paper & Boards including Newsprint.

FOOT BALLS. T. Shape in all sizes our pride
(Eng. Chrome & Hood Leather)
CRICKET. "HIT HARD" The Tough Bat with Spring Handle.
"ROYAL CROWN" the best in balls.
HOCKEY. Remember "AICTORY & QUEEN" the choice of champions.
BADMINTON. Buy our "MADURI SPECIAL" & you buy the best in rackets.
VOLLEY BALLS. Our Double Patent the much talked over ball in
TAMILNAD & ANDRADESA.

Nets for all games our speciality.

IN SERVICE, For All Sports Equipment
1913—1957

Worthy of your confidence for quality goods and FAIR PRICES
CATALOGUE & ESTIMATES ON REQUEST.

★ **POPLI BROTHERS** ★

SPORTS SPECIALISTS.

76-77, West Tower St., MADURAI. (S. I.) Phone: 453.

350-351, Main Road, VISAKHAPATNAM. (ANDHRA) Phone: 198.

HINDUSTAN HARDWARE STORES

★

Direct Importers and Wholesale Hardware Merchants

HEAD OFFICE:

MATTANCHERRY,
COCHIN-2.
Phone No. 812, Cochin.

★

BRANCH:

Cloth Bazar Road,
ERNAKULAM.
Phone No. 548.

DEALERS IN

All hardware materials,
Mill gin Stores, (Ball bearings,
Pullies, Turned Shafts, Pitsaws,
Bandsaws, Emery Wheels)
G. I. Wire, Barbed wire,
Pipes & fittings, Colour cement
Wire nails, Panel pins,
Bolts & nuts,
etc. etc.

Sanitary Wares and fittings,
Aluminium Sheets,
Stainless steel sheets &
Building materials, Brass &
Iron woodscrews, Estate requirements,
Brass & Copper sheets &
rods, heads & Zinc slabs,
Packing ropes & Sheets,
etc., etc.

TUTORIAL COLLEGE & MASCOT CLASSES

(Estd: 1932)

TRICHUR.

★

Over Twenty-six years of Meritorial Service!

B. A., B. Sc., B. Com., Inter., Pre-University & S. S. L. C.

(Madras and Kerala Universities)

All Parts: *All Groups:* *All Subjects:*

EFFICIENT & EXPERIENCED LECTURERS — EXCELLENT HOSTEL FACILITIES—WELL-EQUIPPED LAB.— GOOD LIBRARY !!

CLASSES IMMEDIATELY AFTER THE RESPECTIVE RESULTS.

For Prospectus and Application Form, apply to

P. S. VENKITESWARAN M. A.

DIRECTOR.

INDISPUTABLY IT IS TO YOUR ADVANTAGE TO
PURCHASE YOUR SPORTS GOODS
Requirements from the Founders of the Sports Goods Industry in India.

THEY ARE STILL THE LEADERS IN THIS TRADE

REMEMBER:

UBEROI LIMITED

22 MOUNT ROAD,
MADRAS.

8/23 AVANASHI ROAD,
POST BOX NO. 90
COIMBATORE.

Head Office: **NEW DELHI.**
Branches: Throughout India.

IN SERVICE THROUGH SCIENCE WE PROGRESS

FOR LABORATORY REQUISITE
OF
EVERY DESCRIPTION

Please Contact

★

M/S. FREE INDIA SCIENTIFIC CO.,

74-A, KOTHAWALCHAVADY ST.

SAIDAPET, MADRAS-15.

Direct Importers & Stockists of **PTI, CAMBRIDGE & CAMBRELL INSTRUMENTS, PYREX GLASSWARE, SILLAX PORCELAINWARE Etc.**

TUTORIAL COLLEGE & MASCOT CLASSES

(Estd: 1932)

TRICHUR.

★

Over Twenty-six years of Meritorial Service!

B.A., B.Sc., B.Com., Inter., Pre-University & S. S. L. C.

(Madras and Kerala Universities)

All Parts: All Groups: All Subjects:

EFFICIENT & EXPERIENCED LECTURERS — EXCELLENT HOSTEL FACILITIES—WELL-EQUIPPED LAB.— GOOD LIBRARY !!

CLASSES IMMEDIATELY AFTER THE RESPECTIVE RESULTS.

For Prospectus and Application Form, apply to

P. S. VENKITESWARAN M. A.

DIRECTOR.

INDISPUTABLY IT IS TO YOUR ADVANTAGE TO
PURCHASE YOUR SPORTS GOODS
Requirements from the Founders of the Sports Goods Industry in India.

THEY ARE STILL THE LEADERS IN THIS TRADE

REMEMBER:

UBEROI LIMITED

22 MOUNT ROAD,
MADRAS.

8/23 AVANASHI ROAD,
POST BOX NO. 90.
COIMBATORE.

Head Office: **NEW DELHI.**
Branches: Throughout India.

IN SERVICE THROUGH SCIENCE WE PROGRESS

FOR LABORATORY REQUISITE
OF
EVERY DESCRIPTION

Please Contact

★

M/S. FREE INDIA SCIENTIFIC CO.,

74-A, KOTHAWALCHAVADY ST.

SAIDAPET, MADRAS-15.

Direct Importers & Stockists of **PTI, CAMBRIDGE & CAMBRELL INSTRUMENTS, PYREX GLASSWARE, SILLAX PORCELAINWARE Etc.**

For

Laboratory & Fine Chemicals
Analytical and Laboratory Reagents
Amino-Acids, Stains, Drugs, Vitamins etc.

PLEASE REFER TO

S. MATHURADAS & Co.,

DIRECT IMPORTERS.

Post Box No. 2113.

PRINCES STREET.

BOMBAY-2.

Gram: **SMATHURCO**

Phone: 30273.

K. P. Govindan Nair's
Mental Nursing Home
South Railway Station Road,
ERNAKULAM.

കെ. പി. ഗോവിന്ദൻ നായേഴ്സ്
മെന്റൽ നഴ്സിങ്ങ് ഹോം
സൗത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ റോഡ്,
എറണാകുളം.

ഭ്രാന്ത്, അപസ്മാരം മുതലായ എല്ലാ മാനസിക രോഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം ചികിത്സ ചെയ്യുന്ന കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലുതായ സ്ഥാപനം—കൈവിഷം ഭയം ശോകം മുതലായവകൊണ്ടോ മറ്റുവല്ല കാരണങ്ങളാലോ ഉത്ഭവിച്ച എല്ലാവിധ മാനസിക രോഗങ്ങളേയും ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ ചികിത്സകൊണ്ട് സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും ആയുർവേദ വിധിപ്രകാരം ചികിത്സിക്കുന്നുണ്ട്. രോഗികൾക്ക താമസിച്ചു ചികിത്സിക്കുവാൻവേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

വൈദ്യരത്നം—പി. ഗോവിന്ദൻനായർ
(Specialist for Mental diseases)

മേല്പറഞ്ഞ നഴ്സിംഗ് ഹോമിൽ എല്ലാ സൌകര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

THE ROYAL STUDIO, ERNAKULAM.

റോയൽ സ്റ്റുഡിയോ

ഷൺമുഖം റോഡ് ★ **എറണാകുളം**

കൊച്ചി ഡർബാർ ആർട്ടിസ്റ്റ് & ഫോട്ടോഗ്രാഫർ

പി. ജെ. ചെറിയാൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ

ജോസഫ് ചെറിയാൻ,
മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്രൈറ്റർ.

RELIABLE HOUSE FOR:—

- ★ SCIENTIFIC INSTRUMENTS.
- ★ LABORATORY GLASSWARES (Plain and Graduated).
- ★ PORCELAIN & SILICAWARES.
- ★ NICKEL AND PLATINUMWARES.
- ★ FILTER PAPERS AND PRODUCTS. Etc. Etc.

CONTACT:

UNIQUE TRADING CORPORATION

Direct Importers and Wholesale Stockists.

221, SHERIFF DEVJI STREET,

BOMBAY-3.

Grams: **'UNILAB'** Phone: **30011.**

PLEASE NOTE OUR CHANGE OF ADDRESS